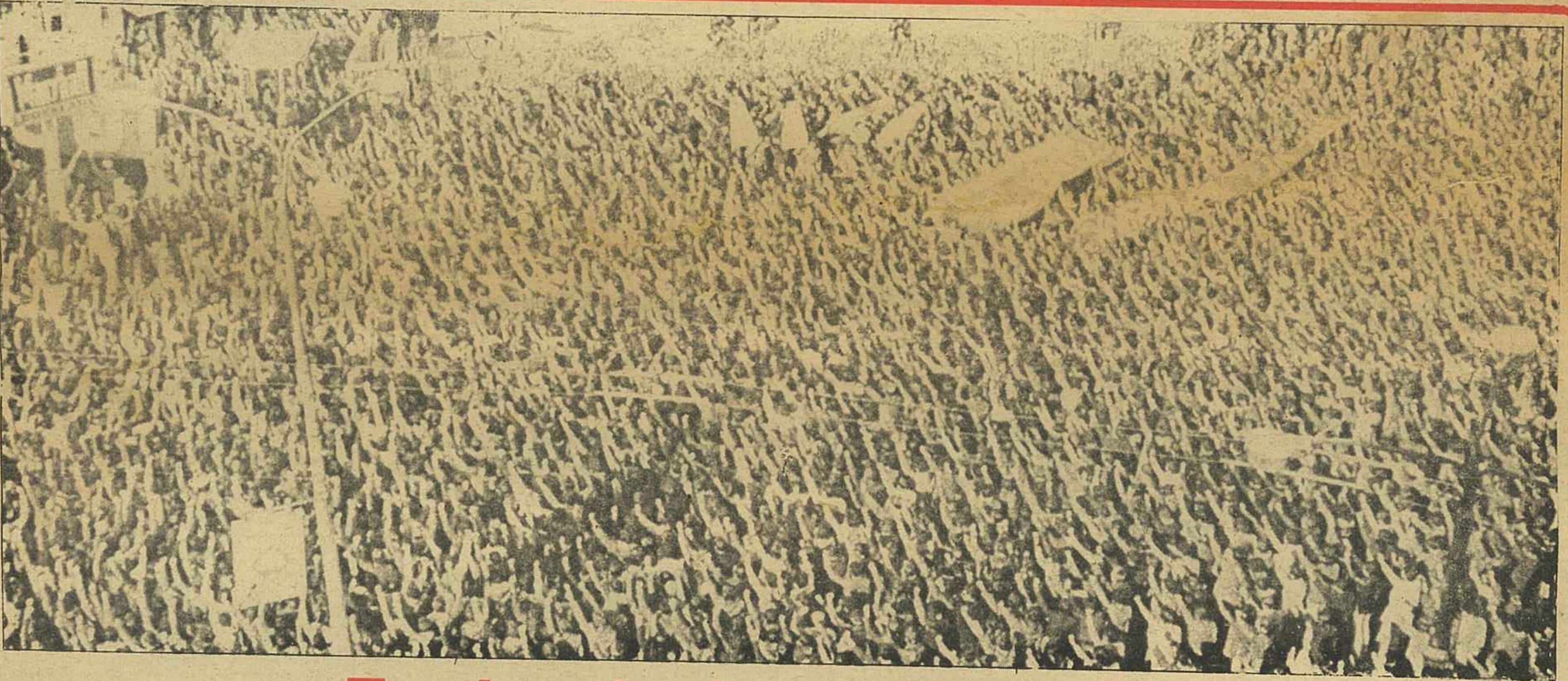

400 kuruş

28 Mart 1978

31

Faşizmi yıkmanın yolu kitlelerin tükenmez gücünü harekete geçirmektir

Faşist saldırılar Türkiye'nin her yanında sürüyor. Faşist saldırganlar kitlelere saldırıyor, genis çapta katliama girişiyorlar. İstanbul Üniversitesi öğrencilerinden 6'sının katli ve bu katliamın gerçekleştiriliş biçimi, faşizmin kitlelere vahşi ve plânlı bir saldırısının söz konusu olduğunu açıklıyor.

İstanbul Üniversitesi'ndeki clayda, önce öğrenci kitlesi üzerine bomba atan, daha sonra silahla tarayan kişilerden bir tanesi dahi, çevre polislerle dolu olduğu halde yakalanamamıştır. Üstelik, POL-DER'in açıklamasına göre, olay on gün kadar öncesinde polise ihbar edilmiş, gerçekleştiriliş biçimi dahi ana hatlarıyla anlatılmıştır. Bütün bunlara rağmen, faşist canilerin yakalanmayışı, olayın faşist devlet görevlileriyle ortaklaşa tezgâhlandığını ortaya koymuştur.

Bu olaya halkın tepkisi büyük oldu. Olayın sorumlularından olan Demirel ve Türkeş gibi faşist liderler dahi, olayı ikiyüzlüce kınamak zorunda kaldılar. Binlerce öğrenci İstanbul Üniversitesini işgal etti. Ertesi gün İstanbul'da onbinler cinayeti protesto amacıyla yürüdü. Türkiye'nin her yanında yüzbinler, cinayeti protesto eylemleri koydular. Yüzlerce kuruluş olayı kınayan açıklamalar yaptılar, bildiriler yayınladılar. Olaydan sonra bir açıklama yapan DİSK, 20 Mart'ta 2 saatlik iş bırakma şeklinde bir protesto eylemine girişeceklerini belirtti. Bu açıklama geniş destek gördü. Çeşitli kitle kuruluşları çağrıyı olumlu karşıladıklarını ve kendilerinin de eyleme katılacaklarını açıkladılar.

DİSK'in eylemi 20 Mart'ta yarım milyondan fazla işçinin katılmasıyla yapıldı. Öğrenci, öğretmen, memur yüzbinlerce kişi de bu direnişe katıldı. Faşizmin saldırısına halk, bu güçlü kitle eylemiyle cevap verdi.

Bu kitle eyleminden sonra, Ecevit bir açıklama yaparak DİSK eylemini kanunsuz olarak niteledi ve bu eylemi yapanları sorumsuzlukla, faşist askeri darbeye ortam hazırlamakla suçladı. Ecevit'e göre halk kitleleri her şeyi hükümete bırakmalı, seslerini çıkarmamalı, kıllarını kıpırdatmamalıydılar. Ecevit'in bu açıklamasıyla birlikte, DİSK direnişçileri ve yöneticileri hakkında dava açıldı, yüzlerce kişi gözaltına alındı, onlarcası tutuklandı.

Ecevit'in DİSK eylemine karşı çıkması onun komprador burjuva ve toprak ağası temsilcisi sınıf niteliğinden, gelmektedir. Ecevit, faşizme karşı kitlelerin aktif mücadelesinin gelişmesini istememektedir. Bu mücadelenin, gelişerek kendisini ve partisini de ezeceğini gören Ecevit, faşizme karşı mücadeleyi kırmaya çalışıyor, bu mücadeleyi seçimden seçime sandığa oy atmaya ve kendisinin arada bir ettiği tatlı sözlerle avunmaya indirgemeye çabalıyor, halkı bu yolu tutmaya çağırıyor. Ecevit bir iki sivil faşisti yakalayarak, faşizmin kökünü kurutmaya yöneldiği izlenimini yaratmaya çalışırken, faşizme karşı, gerçek mücadeleyi kitlelerin etkili mücadelelerini engellemeye çalışıyor. Kitle mücadelelerine karşı çıkarak, faşizme karşı etkili bir mücadele yürütmek mümkün değildir. Tam tersine bu tutum faşistlere hizmet eder, onların işini kolaylaştırır. Ecevit'le ağız birliği halinde fa-

Devamı sy. 15

Kızıldere şehitlerinin, teslimiyeti reddeden devrimci mirasına sarılalım, maceracılığı reddedelim

30 Mart on yurtsever devrimcinin Kızıldere'de katledildiği gündür. 30 Mart 1972'de Mahir Çayan, Cihan Alptekin ve sekiz arkadaşı Niksar'ın Kızıldere köyünde kaçırdıkları İngiliz teknisyenleriyle birlikte kaldıkları evde, 12 Mart faşistleri tarafından kuşatıldılar.12 Mart faşistleri binlerce askeri kuvvetle evi sardılar. Havadan atılan bombalar ve yerden bazukalarla evi topa tuttular. Böylece Mahir Çayan, Cihan Alptekin ve sekiz arkadaşını hunharca katlettiler.

Mahir Çayan ve arkadaşlarının 12 Mart faşizmine karşı giriştikleri mücadele, faşizmin zulmüne öfke duyan bir avuç devrimcinin silaha sarılmasıydı. Elbetteki , bir avuç devrimcinin silaha sarılmasıyla faşizme karşı mücadele başarıya ulaştırılamaz. Ayrıca "öncü savaş" teorisinin ileri sürdüğü gibi , devletin güçsüzlüğü gösterilip kitleler silahlı mücadeleye de seferber edilemez. Halk kitleleri ancak, elverişli oldukları mücadele biçimleri içinde eğitilerek kendi tecrübeleriyle silahlı mücadelenin gerekliliğine inanmaları sağlanarak, silahlı mücadeleye seferber edilebilirler. Ve ancak halk düşmanı güçler karşısında kitlelerin seferber edildiği bir silahlı mücadele dayanabilir ve gelişip güçlenerek başarıya ulaşabilir. Yoksa bir avuç öncünün yürüttüğü mücadele kısa zamanda düşman karşısında kaçınılmaz olarak yenilgiye uğrar ve hem kadroları heder ederek, hem de halkda ve devrimcilerde umutsuzluğu geliştirerek devrime zarar verir. Kısa vadede (taktik olarak) karşı-devrim güçlüdür, fakat uzun vadede (stratejik olarak) devrim güçlüdür, tezinin temel sebebi, devrimin menfaatlerini savunduğu milyonlarca emekçi kitleleri seferber edebilme imkanına sahip olmasıdır.

Bugün ölümlerinin altıncı yıldönümlerinde Kızıldere şehitlerini anarken, gerek Mahir Çayan ve arkadaşlarının, gerekse diğer hareketlerin 12 Mart faşizmine karşı yürüttüğü silahlı mücadeleden çıkaracağımız en önemli ders budur. Ve bu ders, dünyadaki devrimcilerin pratiğine de uygundur. Hiçbir küçükburjuva bakış açısı ve sorumsuz luğu, onlarca devrimcinin kanıyla, faşist zulme karşı halkımızın binbir fedakarlığıyla kazanılan bu tecrübenin doğruluğunu karartamaz ve devrimci mücadelenin yolunu aydınlatmasını engelliyemez.

Kızıldere şehitleri küçük-burjuva maceracı bir mücadele çizgisi izlemelerine rağmen, 12 Mart faşizmine karşı teslim olmadılar, mücadele ettiler ve kararlılıklarını halk için ölümü göze almalarıyla ispatladılar . Halkımızın, teslim olan revizyonistleri ve dönekleri aşağılamasının fakat kararlılıkla mücadele eden devrimcileri anısını yaşatmasının nedeni de budur. İşte Kızıldere şehitlerinin ve o zaman şehit düşen devrimcilerin, devrimci mücadeleye bıraktıkları bir silah da budur. Halka değil, hakim sınıflara güvenen Aydınlık oportünistlerinin bu silahı reddetmeleri ve 12 Mart faşizmine karşı verilen mücadeleyi karalamaları devrimcilerin teslimiyeti reddetmelerini mücadelede kararlılıklarını engelliyemez.

Bugün, Kızıldere'de on devrimciyi katleden 12 Mart faşizmi, bugünkü faşist diktatörlükte gerilemiş olmasına rağmen hala ayaktadır ve hala halkımızın evlatlarını katletmektedir. Kızıldere katliamının hesabı faşist diktatörlükten ve 12 Mart cellatlarından faşizme karşı geliştirilen halk kitlelerinin mücadelesiyle sorulacaktır. Halkımızın mücadelesi faşizmin saltanatını yıkarak katliamların hesabını mutlaka soracaktır.

Bugün Kızıldere şehitlerinin anısı, faşist diktatörlüğe, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı, oportünist teslimiyetçiliği ve "acilci"lerin "hizip" çilerin maceracılığını reddederek, halk kitlelerinin sınıf mücadelesini geliştirmeyi öğretiyor.

TESLİMİYET VE MACERACILIK YENİLECEK!
MARKSİZM-LENİNİZM ZAFER SAĞLIYACAKTIR!

ONBİNLERCE ANTEPLİ FAŞİSTLERE KİNİNİ HAYKIRDI

Hasan Aydın

Nuri Öz ve Hasan Aydın adlı devrimcilerin cenaze töreninde 15 binin üzerinde bir kitleyle Antep halkı yürüdü. Nuri Öz yoldaş faşist komiser Mehmet Sütseven tarafından bir buçuk ay önce Endüstri Meslek Lisesi'nin önünde otomatik tüfekle taranırken ağır yaralanmıştı. Bilindiği gibi bu saldırıda Nihat Kaymakel yoldaş ölmüş, Nuri Öz de ağır yaralanmıştı. Yapılan tedavi sonucu kurtarılamıyan Nuri Yoldaş hastanede öldü. Devrimci bir avukat olan Hasan Aydın ise yine iki hafta önce MHP li faşistler tarafından evine giderken kurşunlanmış ve kaldırıldığı hastanede ölmüştü.

Adana ve Gaziantep valileri başta Hasan Aydın'ın cenazesini Antep halkına vermek istemediler. Ecevit hükümetinin cenaze törenleri yaptırmama kararını sebep gösterdiler. Fakat büyük bir halk kitlesinin isteği sonucunda Gaziantep barosu cenazeyi aldı. Ancak baro, cenazeyi almadan bütün devrimcilerden "katiller bulunsun hesap sorulsun" sloganı dışında slogan atılmamasını istedi. Ancak bu şartla cenazeyi alabileceğini belirtti. Proleter devrimciler dahil bütün devrimciler bu şarta uyacaklarını söylediler. Fakat proleter devrimciler açısından da, bütün devrimcilerin propaganda özgürlüğü açısından da bu yanlış,ilkesiz bir tavırdır. Çünkü herkes de bilir ki, suçlu olan sadece katiller değildir. Halkımızın evlatlarını katledenler bugünkü komprador patron-ağa düzenidir. Faşizm bu düzeni ayakta tutmak, emperyalistlerin talanını devam ettirmek için, uyanan halk evlatlarını öldürmektedir. Bu nedenle öldürülen devrimcilerin cenazelerinde halkımızın "Kahrolsun komprador patron-ağa düzeni", "Kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" gibi sloganları atması, demokrasi açısından hakkı olması bir yana, göre vidirde. Bu demokratik hakka ve devrimci göreve getirilen her engel anti-demokratik ve gericidir. Proleter devrimcilerin böyle gerici bir şarta evet demeleri bu nedenle doğru değildir ve ilkesizdir.

Hasan Aydın'ın cenazesinin Gaziantep'e getirilmesiyle birlikte Nuri Öz yoldaşın da cenazesi aynı saatlerde Gaziantep'e getirildi. 15 binin üzerinde kitleyle Gaziantep halkı faşist katilleri protesto ederek yürüdü. Bir çığ gibi caddeleri dolduran halkın karşısında faşist katiller sinmişlerdi. Sesleri sedaları çıkmıyordu. Antep'in kahraman halkı bir yandan "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun" "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm" gibi sloganlar atarken, Hasan'ların, Nuri'lerin intikamını faşizmden alacağına ve içiyordu.

HALKIN BİRLİĞİ: Haftalık dergi. Sahibi: Hayrabet Honca, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Güzel Aslaner, İdare Yeri: Klodfarer Caddesi No:25/12 Divanyolu-IST. Abone ve Yazışma Adresi : P. K. 1297 Sirkeci-ISTANBUL. Baskı Daily News Web, Dizgi:Olimpiyat IBM, Istanbul dağıtım: BİR-DA Divanyolu Cad. Biçki Yurdu sk. Artvin Ap. 6/4;Ankara Dağıtım : Fikri NİĞİŞ, İzmir Dağıtım:DA - TİC, Ödemeler için posta çeki: Hayrabet Honca No:10287/3

Yurtiçi Abone Şartları:
3 aylık: 50 TL.
6 aylık: 100 TL.
Yıllık: 200 TL.

Yurtdışı abone şartları:
6 aylık: 200 TL.
Yıllık: 400 TL.

Biz, Narlı ve çevre köyleri halkı olarak, gazetemiz Halkın Birliği'nin açmış olduğu "İşkenceci katillerden hesap sorulmalıdır" kampanyasını, canı gönülden destekliyor ve imzalarımızla katılıyoruz.

Pir Ahmet Solmaz yoldaşın Elazığ'da halk düşmanı işkenceci katiller tarafından beş gün, beş gece işkence edilerek kahpece öldürülüşünü şiddetle protesto ediyoruz.

İŞKENCECİ KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!

PAZARCIK, NARLI VE ÇEVRE KÖYLERDEN 500 İMZA

Pir Ahmet'in Katlini Protesto Ediyoruz!

İŞKENCECİLER BULUNSUN!

HESAP SORULSUN!

Tunceli (Venk köylüleri)	36	imza
Erzincan (Çayırlı köylüleri)	17	"
Elazığ (Tamirci çırakları)	33	"
Almanya	25	"
Pertek (Gülbari)	76	"
Maraş (Maksutuşağı ve halkaçayır köylüleri)	125	"
Söke	36	"
Mazgirt (Haraba köylüleri)	67	"
Reyhanlı (Paşahöyük köyü)	32	"
Pazarcık (Narlı ve çevre köyler)	500	"
Erzincan (Gani efendi çiftliği köylüleri)	41	"
Mazgirt (Beroç köylüleri)	32	"
Adana	479	"
Elazığ (Salkaya)	100	"
G.Antep (Karkamış nahiyesi)	77	"
Almanya'da çalışan işçiler	51	"
İstanbul	149	"
Geçen Sayıdan	24 140	"
TOPLAM	26 016	"

Biz aşağıda imzaları bulunan Salkaya köylüleri olarak, halkımızın yiğit evladı olan Pir Ahmet Solmaz'ın, faşist diktatörlüğün eli kanlı cellatları tarafından 13 Eylül'de Elazığ işkencehanelerinde hunharca katledilmesini nefretle protesto ediyoruz.

ELAZIĞ-SALKAYA'DAN 100 İMZA

Her Newroz'da devrimci KAWA'nın ihtilalci ruhunu yaşatalım

21 Mart demirci KAWA'nın önlüğünü bayrak yaparak Dehaq zalimine baş kaldırdığı bir gündür. Dehaq'ın zulmüne, katliamlarına karşı Kürt ve İran halkı demirci KAWA'nın önderliğinde , isyan etmiş ve isyan büyüyerek, geniş kitleleri kapsamıştır.Zulme karşı direnişin sembolü olan bugün NEWROZ (Yenigün) adıyla, zulme maruz kalan Kürt halkı ve diğer birçok halk tarafından bayram olarak kutlanmakta , ve gelenek halinde yaşatılmaktadır. Kürt halkı ve diğer halklar 21 Mart'ta Kawa'nın ateşini yakarak bu günü kutlar ve yaşatırlar. Çünkü bugün zulüm altındaki halkların hayatında baş kaldırışı, yeni bir günü temsil eder. Türkiye Kürdistan'ında da Newroz bayramı ateşler yakılarak kutlanır. 21 Mart'ta İstanbul'da yurtsever kürt devrimcileri Newroz'u gece düzenleyerek kutladılar.

Binlerce yıl önce demirci KAWA'nın yaktığı ateş bugün de dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların sömürgeciliğe, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelesinde yanmaktadır. KAWA nın yaktığı ateş, Kürt ve Türk halkına, Türkiye'nin bütün milliyetlerinden halkına birleşmeyi ve faşizme, sosyal-faşizme , iki süper devlete karşı isyan ateşini yakmayı öğretmektedir.Türkiye'nin bütün milliyetlerden yiğit işçi sınıfı ve halkı, bağımsızlık ve demokrasi için, milletlerin özgürlüğü için, sosyalizme ve sınıfsız topluma giden yolda, bugünün zalim Dehaq'larını yerle bir edecektir. Nasıl ki demirci Kawa önlüğünü bayrak yaparak ezilen halklara önder olduysa, şimdi de şanlı proletarya partisi marksizm-leninizmi bayrak yaparak, işçi sınıfının ve halkımızın milli demokratik devrimine önderlik yaparak, insanın insan tarafından sömürülmesinin kalktığı sınıfsız topluma götürecektir. Hiç bir gerici ve zalim güç tarihin kaçınılmaz olan bu gelişmesini engelliyemiyecektir.

"1 Mayıs kutlamaları"için Birlik, Mücadele Zafer şiarı ile ileri!

1 Mayıs'a bir ay kadar bir süre kaldı. İşçi sınıfının "Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" yaklaşıyor.

1 Mayıs'ta işçi sınıfının ve halkımızın mücadelesini ilerletmek, mücadele saflarının dolduğu ve daha sıkı kenetlendiği bir gün haline getirmek, tüm Marksist-Leninistlerin görevidir. 1 Mayıs kutlamalarına hazırlık yapılırken, işte bu bakış açısı gözönünde tutulmalıdır.

1 Mayıs'a gelirken ülkemizde sınıf mücadelesinin kızıştığını, gelişip keskinleştiğini görüyoruz. Devrim güçleri örgütsüz, dağınık, yeterli bilinç ve tecrübeden yoksunken, karşı-devrim örgütlü ve zalimdir. Karşı-devrimciler devrimcilerin bu durumundan yararlanmaya, devrimciler arasındaki mücadeleden ve hatalı anlayışlardan faydalanmaya çalışıyorlar. Bu bakımdan, 1 Mayıs'ta karşı-devrimin en başta da faşistlerin ve sosyal-faşistlerin oyunlarına karşı uyanık olmak, bu oyunlara zemin yaratmamak özellikle önemlidir.

Proleter devrimciler, bu durumu gözönünde tutmalı, her durumu inceden inceye tahlil ederek hareket yönünü tespit etmelidirler. Elbette, hakim sınıflar her türlü oyunu oynayacaklar, baskı yapacaklar, her yolla kutlamayı engellemeye veya sabote etmeye çalışacaklardır. Bizim buna karşı tutumumuz iki noktayı içermelidir. Birincisi, biz bütün bunlardan korkmuyoruz; ikincisi, biz bunları ciddiye alıyoruz. Gerçek devrimci ve sorumlu tutum budur.

Biz bu oyunlardan, baskı ve engellerden korkmuyoruz. Oyunları bozma, baskı ve engelleri altetme azminde ve kararındayız Hiç bir engel önünde gerilemeyecek, işçi sınıfının bu önemli gününü sınıfımıza ve halkımıza lâyık bir biçimde kutlayacağız. Hakim sınıfların kanuni veya kanunsuz hiçbir engeli bizi bu görevden alakoyamaz. Sorun bir yönüyle böyledir: Bu militan anlayışa ve ruha sahip Marksist-Leninistler 1 Mayıs'ta görevlerini yerine getireceklerdir.

Ancak biz, hakim sınıfların oyunlarını, baskı ve engellerini ciddiye alıyoruz. Bunları görmezden gelip, elimizin tersiyle itmek bizim işimiz, bizim anlayışımız olamaz. Ama biz, bütün bunları altetmek, aşmak için ciddiye alıyoruz; yoksa karşısında boyun eğmek için değil...

Geçen yılki 1 Mayıs katliamı henüz hafızalarımızdan silinmedi. Hakim sınıfların, bu yıl da benzer bir provokasyona ya da açık saldırıya girişmeye çalışmaları her zaman düşünülmeli,gevşekliğe izin verilmemelidir. Marksist-Leninistler böyle bir ihtimale karşı fikren ve maddi olarak hazırlıklı olmalıdırlar. Bu konuda tüm devrimcileri ve halkı uyarmak, özellikle bunun belirtilerinin ortaya çıktığı durumlarda bütün araçlarla teşhir ederek ve halkı seferber ederek etkisiz hale getirmek önemli bir görevdir.

Bu ihtimalin yanında bir başka ihtimal de dikkate alınmalıdır. Bu yıl çeşitli dedevrimci grup ve hareketler 1 Mayıs'ı ayrı ayrı kutlayacaklardır. Bu durum, bazı sorumsuzların olay yaratmalarına, bazı anlaşmazlıklar çıkarıp kutlama eylemlerini sabote etmelerine elverişli bir zemin oluşturmaktadır. Böyle bir ortam yaratmamaya çalışmak, dikkatli ve sorumlu tavır takınmak herkesten önce Marksist-Leninistlere düşen bir görevdir. Biz ilkelerimizden taviz vermemeliyiz. Ancak ilkenin uygulanmasında, azami taktik esnekliği gösterebilmeliyiz. Böyle bir olayın doğması devrime çok yönlü zararlar vermektedir. Her şeyden önce işçi sınıfının bu önemli günü kutlaması engellenmiş olmaktadır. İkincisi,halkın devrimcilere olan güveni sarsılmaktadır. Üçüncüsü, hakim sınıfların saldırı ve provokasyonuna elverişli bir ortam doğmaktadır. Nihayet, devrimci güçler arasındaki, devrimci kadrolar arasındaki ilişkiler zedelenmekte, düşmanlık, grupçuluk, rekabet eğilimleri filizlenmektedir.

Böyle bir durumla karşılaşıldığında ne yapılmalıdır? Kanaatimizce, bu soruya her duruma uyan bir reçeteyle karşılık verilemez. Her somut durumu ayrı ayrı değerlendirip çözüme ulaşmalıyız. Her şeyden önce,biz işçi sınıfına ait bir günü işçi sınıfı devrimcileri olarak kutlayacağız. Bu bizim vazgeçilmez hakkımız ve görevimizdir. Biz bu kutlamalarda ilkelerimize bağlı kalacağız, ilkesizliğe düşmeyeceğiz. Aynı zamanda biz taktik esnekliğe ve uyanıklığa sahip olacağız. İlkeden taviz vermeden, onun özüne bağlı kalarak , uygulamada esneklik göstereceğiz. Biz, her şeyde olduğu gibi 1 Mayıs kutlamalarında da sınıfımızın ve halkımızın menfaatlerini esas alıyoruz. Sınıfımıza ve halkımıza zarar verecek davranışlardan kaçınmak görevimizdir. Sadece kutlama yapmış olmak için hareket etmek amacımız olamaz. Her kutlama, sınıf mücadelesini ileriye götürmeli, bu amaca hizmet etmelidir.

1 Mayıs kutlamalarına işte bu militan ruhla ve işte bu sorumluluk bilinciyle hazırlanmalıyız. 1 Mayıs'a hazırlanırken, Marksist-Leninist siyaseti en geniş halk yığınlarına iletmeli ve onları seferber etmeliyiz. Kampanyada maddi ve manevi bütün alanlarda halkın gücüne güvenmeliyiz. Bu kampanyayı aynı zamanda halk kitleleriyle bağlarımızı güçlendirdiğimiz ve Marksist-Leninist siyaseti yaydığımız bir eyleme dönüştürmeliyiz.

1 Mayıs'ta Marksizm-Leninizmin gür sesi, köylerde, şehirlerde, kırlarda, meydanlarda sokaklarda, salonlarda yankılanmalı, dalga dalga geniş halk kitlelerine ulaşmalıdır.

1 MAYIS KUTLAMALARI İÇİN İLERİ!

malatya'nın onbinlerce halkı faşist katilleri lanetledi

Faşist diktatörlük emekçi halkımız üzerindeki baskı, zulüm ve sömürüsünü her geçen gün daha da artırıyor.

Kontr-gerilla, MİT, polis vb. gibi resmi, faşist cinayet şebekeleriyle, Ülkü Ocakları gibi sivil faşistler elele veriyor, kana susamış yamyamlar gibi halka saldırıyorlar. Eskiden beri Malatyada bu oyunları oynıyan faşistler son günlerde daha hızlı oynamaya başladılar.

Önce MYDHD (Malatya Yurtsever Devrimci Halk Derneği) MYDGD (Malatya Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği) gibi iki devrimci derneğin ve SDP (Sosyalist Dvvrim Partisi)nin olduğu Orhanoğlu hanına, azılı faşist polislerin POL-BİR adıyla bir cinayet örgütü kuruldu. Devrimcilerin tüm direnişine rağmen, faşist valinin ve emniyet müdürünün (eski emniyet müdürü İsmail Köse) desteğinde bu faşist dernek oluşturuldu. Aynı gün resmi ve sivil faşistlerin işbirliğiyle, dernekten çıkıp eve gitmekte olan kitlenin üstüne ateş açıldı; Mehmet Korkmaz ve Hasan Yasin adlı devrimciler hunharca katledildi. Arkasından katiller elini kolunu sallaya sallaya sokakta gezerken polis genel bir devrimci avına çıktı ve orada burada yakaladığı devrimcileri işkence altına aldı. Bu arada faşist polisler üzerinde silah yakaladıkları bir devrimciye, "Maocu-Lenin‌ci çatışması" süsü verebilmek için olanca gücüyle işkence etmeye ve düzmece ifadeler imzalatmaya çalıştılar. Fakat kamuoyunun gözü önünde, şehrin en kalabalık merkezinde işlenen bu faşist cinayeti örtbas etmeye ne valinin ne de bir başkasının gücü yetmedi.

FAŞİSTLERİN KATLİAMINA ONBİNLER YÜRÜYEREK CEVAP VERDİ.

Devrimciler akşamdan itibaren hastahanenin salonunu işgal ederek cenazelerinin faşist polisler tarafından kaçırılmasına engel oldular.Ertesi gün sabahtan itibaren , Malatya halkı hastaneye bir sel gibi akmaya başlayınca , polis, cenazeleri vermek zorunda kaldı.

Yürüyüş "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "sloganıyla başladı ve yol boyu "Kahrolsun Faşistler, Sosyal-faşistler" , "Kurdara Azadi", "Mehmetler Hasanlar Devrimciler Ölmez", "Katiller bulunsun, hesap sorulsun", "Katil POL-BİR kapansın", "Zindanlar boşalsın genel af" vb. sloganlar atıldı. Şehir merkezine yaklaşılınca polis ve askeriye yürüyüşün şehir merkezinden geçmesine engel oldu. Önce muhatap olanlarca verilen tavizden cesaret alan polis, yürüyüşün merkezden geçmesine izin vermedi. Yürüyüş tesbit edilen ayrı bir güzergahı takip etmek zorunda kaldı. Yol boyunca saflara katılanlar oluyor ve kitle dağdan inen bir sel gibi büyüyordu.15 bin civarında bir kitle omuzlarda taşınan iki cenazeyle birlikte uzun bir yürüyüşten sonra mezarlığa verdı.

İlk olarak Halkın Kurtuluşu'ndan bir arkadaş konuştu. Daha önce hatırlattığımız ve bir çoğunun da bildiği gibi katledilen arkadaşlardan biri Halkın Birliği , sempatizanıydı. Buna rağmen Halkın Kurtuluşu taraftarı konuşmacı dürüst olmayan bir tavırla bu arkadaşı da kendi saflarında mücadele eden biriymiş gibi kitleye progaganda yaptı. Bu onların grupçuluğunun ifadesiydi. Bundan sonra Halkın Birliği'nden bir arkadaş kısa ve öz bir konuşma yaparak düzeni teşhir etti. Komprador patron-ağa düzeninin namussuzluklarını faşistleri ve CHP'nin uzlaşıcılığını teşhir ederek "Kurtuluşumuzun faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi için kararlı mücadele ile faşizmi sosyal-faşizmi ve iki süper devleti yıkıp Demokratik Halk İktidarı'nı kurmaktan geçeceğini" söyledi.

Bundan sonra KAVA'dan bir arkadaş konuştu. Halkın Yolu'ndan (üç dünyayı reddeden) bir arkadaşın kısa bir konuşması ve devrim andının içilmesiyle tören bitti. Kitle dağılmadan önce Devrimci Yol'dan bir arkadaş da konuştu. Yalnız daha önce Halkın Kurtuluşu'ndan devrim andı içirmek üzere çıkan arkadaş alınan karar gereği ortak andı içireceği halde; başlı başına ve kendi doğrultusunda bir ant içirdi ve sonuna "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" gibi grupçu ve bir o kadar da yanlış sloganını eklemeyi de ihmal etmedi. Tören bittikten sonra toplu olarak çarşıya kadar yürüdükten sonra kalabalık dağıldı. Ancak burada kalabalığın dağılmasından yararlanan polis-jandarma-faşist üçlüsü gözü dönmüşçesine halka tekrar saldırdılar. Kadın, genç ihtiyar demeden tümünü dipçiklediler. Bu arada bu halk düşmanları onlarca devrimciyi götürüp sabahlara kadar işkence yaptıktan sonra bıraktılar. Bu bile yalnız başına CHP'nin faşist polisleri koruduğunu kanıtlamaya yetmektedir.

Hasan'ları, Mehmet'leri anan Malatyalı devrimciler hep bir ağızdan faşist diktatörlüğe karşı şöyle haykırıyorlar;

Bu yolda düşen her şehidin, akan her damla kanı, işçi sınıfının yükselttiği devrim bayrağını daha da kızıllaştıracak ve mücadelemize daha da kararlı sarılmamıza neden olacaktır. Sanmayın ki, mücadelemiz burada bitiyor. Mehmet'i ve Hasan'ı öldürmekle mücadelemizi kesebileceğinizi zannediyorsanız,siz de bir gün Hitler'in yaptığı gibi milyonlarca devrimciyi hunharca katlettikten sonra, beyninize kurşunu kendiniz sıkarsınız. Ama biz size bu fırsatı da tanımayacağız.Sizi ve efendileriniz olan Amerika ve Rusya'yı mezarına elimizle gömeceğiz. Çünkü bizim mücadelemiz: Faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma ve buradan da sınıfsız topluma ilerleme mücadelesidir. Bu mücadeleyle siz faşistler ve sosyal-faşistlerle, cümlenizin efendisi Amerika ve Rusya'yı yıkarak halk iktidarımızı kuracağımızı buna hakim sınıflarla sınıf işbirliğini öneren yeni oportünistlerin de engel olamıyacağını tarih ispatlıyacaktır.

KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!

FAŞİST POL-BİR KAPATILMALIDIR.

NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

HASANLAR, MEHMETLER, DEVRİMCİLER ÖLMEZ!

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİ!

Devrimciler;hizipçi şefleri yıkıcılık ve maceracılık bataklığında yalnız bırakalım

Hizipçiler, parlak fakat boş laflarla, yalan ve dedikoduya dayanan propagandayla , hile ve tertiplerle proleter devrimci hareketi yıkmaya çalışmışlardı. Bir-iki bilinçsiz devrimciyi etkilemelerine rağmen muradına eremediler. Kısa zamanda parlak lafların boş, dedikoduların asılsız olduğu açığa çıktı. Mevki düşkünü şefler etrafındaki devrimcilerin dağılacağını anlayınca, proleter devrimcilere saldırtarak, kavga çıkarıp provakasyonlar tertipliyerek, proleter devrimcilere küçük burjuvaca düşmanlık geliştirerek tekkelerini ayakta tutmaya çalıştılar. Bir müddet sonra bu yolun da tekkenin çökmesini önliyemeyeceğini anlayınca bu defa da, arkasındakilerin küçük burjuva heveslerini okşayan maceracı eylemler geliştirdiler.Banka soymak, bomba atmak, Halkın Birliği taraftarlarının düzenlediği eylemlerde halka saldırmak, faşistlere ve polis şeflerine suikast yapmak, faşistlere sempati duyan bilinçsiz kişileri katletmek vs. vs. eylem çizgisi haline getirildi.

Mevki hırsı hizipçi beyleri o kadar şaşırtmış ki, "acaba yaptığımız eylemler doğru mu, yanlış mı?" diye düşünmüyorlar bile! Dünyadan öyle kopmuşlar ki, maceracılığı zaman zaman halka ve bilinçsiz kişilere saldırmaya kadar vardırdıklarının farkında değiller bile. Bu işin nereye gideceğini düşünmek zaten onları ilgilendirmez. Yeter ki etrafındakiler dağılmasın.

Hizipçi şefler bu maceracı eylem çizgisiyle etrafında topladıkları devrimcilerin marksizmi kavrıyamamalarını ve küçük-burjuva bireyci heveslerini kullanarak, aldatmakta ve böylelikle hizipçi tekkeyi ayakta tutmaya çalışmaktadırlar. Hizipçi şeflerin mevki hırsıyla geliştirdikleri maceracı eylem çizgisi devrime iki yönlü zarar vermektedir.Birincisi; kaçınılmaz olarak yenilgiye götürerek umutsuzluğu geliştirmekte, ikincisi eylemlerini halka ve bilinçsiz kişilere saldırma gibi serseriliğe kadar vardırarak faşizmin demagojilerine ve halkı kendi saldırılarına alet edebilmesine hizmet etmekte devrime zarar vermektedirler.

Hizipçi şefler maceracı eylemlerini keskin devrimcilik olarak reklam ediyorlar.Fakat onların bu eylemleri kesin yenilgiye götürecektir. Onların eylemleri, faşizmin zulmüne karşı bir avuç küçük burjuvanın öfkeli eylemidirler. Bu eylemler en azılı faşistlere de yönelse, ne kadar keskin de olsa, geniş emekçi kitlelerini seferber edemez. İlerici kitlelerin bile çoğunluğunun CHP'nin etkisinde olduğu bugün geniş emekçi kitleleri pratikte kendi öz deneyleriyle devrimci silahlı mücadelenin gerekliliğine inanmadan ve bunu sağlamak için de elverişli oldukları mücadele biçimleri içinde eğitilmeden silahlı mücadeleye seferber edilemezler. Sizin yaptığınız bir-iki eyleme bakarak ta devrimci silahlı mücadeleye elverişli hale gelmezler. Geniş halk kitlelerini seferber edemiyeceği kesinlikle belli olan, bombalarınız, keskin eylemleriniz karşı-devrimin bombalarından, silahlarından ve askeri güçlerinden kesinlikle güçsüzdür. Çünkü karşı-devrimi yıkabilecek tek güç olan halk kitlelerini seferber etmekten yoksundur. Mevki hırsı gözünüzü o kadar kör etmiş ki, marksizmin ustalarının her zaman yazdıkları "taktik olarak karşı-devrim güçlüdür" sözünü anlamıyorsunuz bile. Evet taktik olarak karşı-devrim güçlü, devrim ise güçsüzdür. Neden? Çünkü, karşı-devrim örgütlüdür, yüzbinlerce silahlı güce sahiptir ve kendi gerici kurumları ve kültürüyle hala milyonlarca emekçi halkı etkisinde tutmaktadır. Fakat uzun vadede, yani stratejik olarak devrim güçlüdür, karşı-devrim ise yıkılmaya mahkumdur. Neden? Çünkü; karşı-devrim küçük bir azınlık olan büyük sömürücülerin menfaatini temsil etmesine ve korumasına karşılık, devrim milyonlarca emekçinin, aydının, öğrencinin vs. menfaatini temsil etmektedir. Bu nedenle devrim, bugün karşı-devrimin etkisinde olan milyonlarca emekçiyi kazanacak harekete geçirecek, ve karşı-devrimin egemenliğini böylece yıkacaktır. Görüldüğü gibi devrimin uzun vadede güçlülüğünün ve karşı-devrimi yıkarak başarıya ulaşabilmesinin temel etkeni, menfaatlerini temsil ettiği milyonlarca emekçi kitleleri, öğrencileri, aydınları vs. kazanmasında ve harekete geçirmesindedir. Bugün hizipçilerin hangi maceracı eylemi, hangi bombası, emekçi halkı kazanıp harekete geçirebilmektedir? Tersine halk üzerinde "nasıl olsa benim adıma mücadele eden kahraman devrimciler savaşıyor, beceremiyeceğim bu mücadeleye katılmama ve örgütlenmeye lüzum yok" bilincini geliştirmektedir. Yani kitlelere mücadeleye katılmamayı, katılanları da devrimci mücadeleden vazgeçirmeyi öğretmektedir . Peki kitleleri seferber edemiyen ve etmesi de mümkün olmıyacağı belli olan bu maceracı eylemler kaç gün dayanır? Açıktır ki, saman alevi gibi parlak olmasına ve bazı küçük-burjuvalara hoş görünmesine rağmen erken sönecektir. Sönmesine erken sönecektir ama, birçok devrimciyi de boş yere heder edecek, kitlelerde devrimcilerin güçsüz kalacakları karşı-devrimin ise daima güçlü olduğu intibaını, umutsuzluğu yaratacak ve geliştirecektir.

Hizipçi şefler, bireysel terörizme saptılar. Bireysel terör eylemlerini, patron-ağa devletini, emperyalizm ve sosyal-emperyalizmi sözde yıkmada tayin edici kabul eden, bu yolla halkın desteğini kazanacakları hayalini yayan bir çizgi izliyorlar. Oysa marksizm-leninizm bu küçük-burjuva maceracı çizgiye karşı sürekli mücadele ederek teşhir ve mahkum etti. Bu düşünce çoktan çürüğe çıktı. Marksizm-leninizm kitle mücadelesinin gelişmesine hizmet eden ve bu mücadelenin ihtiyaçlarını karşılayan bireysel terör eylemlerini ilke olarak reddetmez. Ancak bunun mücadeledeki yeri tali ve kısmi-dir. Halk kitlelerinin devrimci terörü, karşı devrimi bastırma eylemi ise her bakımdan meşru, haklı ve gereklidir. Marksist-leninistlerin savunduğu devrimci terör yöntemi budur; kitle terörüdür, kitleleri seferber ederek yürütülen terördür.

Hizipçi şeflerin yaptığı bununla kalsa yine iyi. Halkın Birliği taraftarlarının düzenlediği eylemlerde olduğu gibi halka saldırarak kavga çıkararak, yine serserice düzenledikleri bilinçsiz kişileri öldürme eylemleriyle faşizme hizmet etmektedirler. Faşistlerin "devrimciler birbirini öldürüyor" "devrimciler zavallı halkı öldürüyor" demagojilerine malzeme hazırlamaktadırlar. Böylelikle faşistler hem halkı aldatmakta ve hem de rahatlıkla kendi katliamlarını örtmekte bu malzemeyi kullanmaktadırlar. Bütün gerici burjuva basınının büyük puntolarla bu eylemleri reklam etmesinin sebebi de budur. Eğer hizipçi şefler bu yolda diretirler ve etrafındaki devrimciler onları hırslarıyla yapayalnız bırakmazlarsa, gidecekleri yer karşı-devrimin basit bir oyuncağı olmaktır.

Hizipçi şefler o kadar kuruntulular ki, Stalin'in, Dimitrov'un ve Mao'nun, şimdi de dünya komünist hareketinin fikirlerini beğenmiyorlar. Neymiş, dünyada, dünya savaşları dışında baş düşman tespit edilmezmiş , Stalin ve Dimitrov 1935'lerde faşist mihrakı baş düşman tesbit etmekle,Stalin ve Mao, 1946 sonrası Amerikan emperyalizmini baş düşman görmekte hata işlemişler. Şimdi de, baş düşman tesbit etmeye gerek yokmuş! Bütün emperyalizm baş düşmanmış! Şimdi de böyle teoriler geliştiriyorlar. Emperyalizmin içindeki çelişmeleri reddeden, bütün emperyalizmi toptan devrimeyi ileri süren Troçkizmi savunuyorlar. Vay zavallılar vay. Bu teoriler Troçki'yi kurtardımı ki, sizin tekkenizin de dağılmasını önlesin. Stalin'in , Dimitrov'un yolundan gidenler, dünya komünist hareketini izliyenler mutlaka gelişip güçlenecek fakat Troçki'nin yoluna sapanlar mutlaka dağılacaktır. Mevki hırsları onları rezil edecektir.

Hizipçi şeflerin peşinden giden bütün devrimci arkadaşlar!

Hizipçi şefler mevki uğruna, içi boş parlak laflarla, dedikoduyla sizleri peşlerine taktılar. Proleter devrimci hareketin birçok hatasını ve zaaflarını kullanarak, gerici bir hizip kurdular, ve proleter devrimci hareketi yıkmaya çalıştılar. Onlar İbrahim Yoldaş'ın adını kullanarak, proleter devrimci hareketin hatalarını atmasına karşı çıkarak, bilinçsizliğinizi ve duygusallığınızı kullanarak sizi yıkıcılığa alet ettiler. Proleter devrimci hareketin yaptığı eylemlerde sizi halka ve devrimcilere saldırtarak provakasyonlara alet ettiler. Şimdi de, bir yandan troçkist teoriler geliştirirken bir yandan da maceracılığı ve serseriliği geliştirerek sizi yenilgiye ve faşizme hizmet etmeye götürmektedirler. Hizipçi şeflerin sizi içine soktukları ortam öyle bir ortam ki, marksist eserleri okumanızı, proleter devrimci hareketin görüşlerini öğrenmenizi bile önleyen bir ortamdır.

Hizipçi şeflerin sizi sürükledikleri yıkıcılık bataklığına batmayı reddedin, sınıf mücadelesinin pratiğinin her geçen gün doğruluğunu ispatladığı proleter devrimci hareketin saflarına dönün.

KAHROLSUN YIKICI HİZİPÇİ ŞEFLER!
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİ HAREKET!

A. RIZA KOŞAR'ın KATİLLERİNİ TEŞHİR ve TECRİT EDELİM

Elazığ'da 20 Şubat günü iki devrimcinin yaralanması ve Ali Rıza Koşar adlı bir devrimcinin ölümüyle son bulan olaylar meydana geldi. Olaylar Devrimci Yol'un Elazığ'daki şeflerinin yarattığı bir provokasyon niteliğindeydi.

Faşistler tarafından katledilen Gülağa Biçici' nin cenaze törenini, D. Yol şefleri plânladıkları devrimcilere saldırı eylemini gerçekleştirmek için, bir vesile olarak değerlendirdiler. Ancak devrimciler kararlı tutumlarıyla başlangıçta provokasyonu önlediler. Daha sonra D.Yol'un saldırgan tutumu sürdü. Kendilerinin hatalı bir tutum içinde olduklarını söyleyen H.Birliği taraftarı bir arkadaşa saldırdılar.. Hemen peşinden hedef gözeterek devrimcilere ateş açtılar. Bu ateşle bir kız arkadaş yaralandı.

D. Yol şefleri provokasyonu sürdürdüler, önce bir devrimciyi yaraladılar, daha sonra ise Ali Rıza Koşar'ı katlettiler.

Olaylardan sonraki günlerde D.Yol şefleri, tahriklere devam ettiler. Devrimcilere sataştılar, küfürler ettiler, olay çıkarmaya çalıştılar. Proleter devrimciler, çıkması muhtemel vahim olayları dikkate alarak,sabırla gerçekleri halka açıklamakta, karşı-devrimci tavırları teşhir etmektedirler.

Elazığ'daki olay, D.Yol'un küçük-burjuva sınıf niteliğinden ve maceracı ideolojisinden kaynaklanmaktadır. Bu olay karşı-devrime hizmet eden halkta devrimcilere karşı güvensizlik, uyandıran ve devrimciler arasına düşmanlık tohumları eken , bir niteliğe sahiptir.

D.Yol şefleri öteden beri Elazığ'da bu tür davranışlara girişmektedirler. Daha önce de Pir Ahmet Solmaz Yoldaş ve arkadaşlarına pusu kurarak ateş açmışlardı. Pir Ahmet Yoldaş,havanın karanlık olması nedeniyle kurşunlara hedef olmaktan kurtulmuştu. Aynı kişiler çeşitli defalar devrimcilere saldırmışlardı. Ali Rıza Koşar'ın katli bu gerici siyasi tavrın bir devamı niteliğindedir. D.Yol 'un şefleri halka karşı en küçük sorumluluk duymamakta, halka ve onun davasına zarar veren davranışlara kolayca girebilmektedirler. Onlar halk içindeki çelişkileri, uzlaşmazlığa dönüştürmekte ve zor yoluna sorumsuzca başvurmaktadırlar.

Bütün bu olaylar, faşistlere hizmet etmiş halk güçlerinin aleyhine olmuştur. Burada D.Yol dergisinin ve Halkın Sesi'nin tavrı üzerinde kısaca duralım.

D.Yol, bu olayla ilgili yazısında, meselenin esasına parmak basmadığı yerde, mümkün olduğunca etrafında dolaşmaya, esastan kaçmava çalışıyor. Olayın sorumluluğunu dolaylı olarak başkalarına yıkmaya, kendi taraftarlarının olayın gerçek sorumluları olduğunu örtmeye çalışmaktadır. D.Yol'un bu tavrı,sorumluluktan kaçan ve kendini kurtarmaya çalışan küçük-burjuvazinin tavrıdır. D.Yol, Elazığ'da taraftarlarının olayın sorumlusu olduğunu açıkça ilân etmeli ve bu kişileri mahkûm etmelidir.

Halkın Sesi'ne gelince; bu dergi bu olaydan kendi sınıf işbirliği siyasetini haklı çıkarmak için yararlanmaya çalışmaktadır. Halkın Sesi bu olayın nedeni olarak başka şeylerin yanısıra kitlelerin aktif mücadelesini de gösteriyor. H.Sesi böyle bir fırsattan yararlanarak kitlelerin aktif mücadelesini karalamaya, hakim sınıflara karşı uzlaşmaz mücadeleyi gözden düşürmeye çabalıyor.

İşçi-köylü-memur-öğrenci-tüm Elazığ halkı; bu katliamın sorumlularını teşhir ve tecrit e-

devamı sy. 7

Hükümet ekonomiyi emperyalizme ve sosyal-emperyalizme daha fazla bağlıyor

Geçtiğimiz günlerde, hükümet yetkilileri Uluslararası Para Fonu (IMF) ile anlaşmaya varıldığını, zafer kazanmış kumandanlar edasıyla açıkladılar. Varılan anlaşmaya göre, Türkiye IMF'ye iki yıl içinde 360 milyon dolar borçlanacak. Buna 90 milyon dolar "telafi fonu"ndan borç eklenecek, IMF bünyesindeki "Witteveen Fonu" adı verilen kaynaktan da ek borçlanmalara gidilebileceği gazete haberleri arasında yer alıyor.

İmzalanan anlaşmada (niyet mektubu), bu borçların 5 yıl gibi kısa bir sürede ödenmesi öngörülüyor. Yine aynı anlaşma IMF'ye, istediği zaman Türkiye'nin ekonomik durumu hakkında hesap sorma hakkı tanınıyor. Böylece IMF vasıtasıyla emperyalistler Türkiye'nin ekonomik politikası üzerinde daha fazla denetim uygulayacaklar, ülkemiz ekonomisini daha yakından yönlendireceklerdir. Anlaşma Türkiye'nin kabul ettiği şartlara aykırı davranması halinde borç alma işleminin duracağını ve yeni borç alamayacağını da belirtmektedir.

IMF yetkilileri, hükümet tarafından alınan ve öteden beri önerdikleri önlemlerin uygulanmasını takdirle karşıladıklarını belirtmişlerdir. Hükümet, IMF'nin menfaatlerini koruduğu emperyalistlerin istekleri doğrultusundaki ekonomik kararlar almaya devam etmektedir. Bu amaçla geçen hafta içinde demir, deniz ve havayollarına % 100 civarında zam yapılmıştır. Bu zamlar yine yoksul emekçi halkımız aleyhine, kompradorların, ağaların, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin menfaatinedir.

Öte yandan, Dünya Bankası, Türkiye'de gerçekleştirilmesi düşünülen çeşitli projelerle ilgili olarak, borç vermeye hazırlanmaktadır. Dünya Bankası, Amerikan emperyalistlerinin baş rolü oynadığı emperyalistlerin bir mali kuruluşudur. Bu banka, ancak emperyalistlerin menfaatlerine uygun düşen yatırımların, projelerine kredi vermektedir. Böylece emperyalistler bir taşla üç kuş vurmuş olmaktadırlar. Her şeyden önce verilen borçtan aldıkları yüksek faiz ile borç verdikleri ülke halkını sömürmektedirler. İkinci olarak, borç verdikleri ülkenin ekonomisinde kendi menfaatlerine aykırı düşen yatırımların gerçekleşmesini önlemekte, emperyalizme bağımlı ekonomik yapıyı sürdürmeye ve bağımlılığı pekiştirmeye, yarayan, çoğu kez ülke ekonomisini baltalayıcı yatırımlara kredi vermektedirler. Nihayet, açılan kredinin bir şartı olarak, yatırım ihaleleri emperyalist tekellere verilmekte ve bu kredilerin bir kısmının yatırım malları alımında kullanılması şart koşulmaktadır; yani kredi mal olarak verilmektedir. Bu da hem emperyalist tekellere bağımlılığı pekiştirmekte, hem de onların bazı yatırım mallarını yüksek fiyatla borç alan ülkeye satmalarına yol açmaktadır. İşte, IMF'den sonra Türkiye'ye koruyucu melek pozlarında borç vermeye kalkan Dünya Bankası adlı kuruluş aslında böyle bir hayduttur. Dünya Bankası daha şimdiden borç vereceği projeleri seçmiş ve soyguncu amacı için harekete geçmiştir. Tabii, komprador burjuvalar ve toprak ağaları ile bu sınıfların partileri bu durumdan memnundurlar. Onlara da yeni soygun kapıları açılmaktadır.

Türkiye bir yandan, emperyalistlere olan bağımlılığı pekiştirirken, diğer yandan Rus sosyal-emperyalistleriyle ekonomik ilişkilerini geliştirmeyi ihmal etmiyor. Mart ayı ortasında Sovyetler Birliği'nden gelen ekonomik heyetle yapılan görüşmeler bunun açık kanıtıdır. Bu görüşmelerde ticari ilişkilerin genişletilmesi üzerinde duruldu. Sosyal-emperyalistler, yatırım ve borçlandırma yani sermaye ihracı yoluyla sömürü yanında, eşitsiz değişim yoluyla, yani ticari yolla da sömürüde bulunmaya önem veriyorlar. Sosyal-emperyalistler, çeşitli ülkeler gibi Türkiye'yi de ticari bakımdan bağımlı kılarak, ülkemiz ekonomisini denetimlerine almaya çalışıyorlar. Türkiye'nin Ecevit hükümeti döneminde, emperyalistlere olduğu gibi sosyal-emperyalistlere de bağımlılığı artıyor.

Emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin kıskacına aldığı Türkiye ekonomisinin yaşadığı, krizin yükünü, başta emekçiler olmak üzere tüm halkımız çekiyor. Emekçiler, borçların her dolar veya ruble faiziyle, yatırımlardan yapılan her kar transferiyle, eşitsiz ticaretin her partisiyle biraz daha soyuluyor sömürülüyorlar. Tüm bunlar, onların yarattığı artı-değerden alınarak, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin kasalarına akıyor. Halkımız katmerli sömürü altında eziliyor.

Bu durumdan kurtulmak, ancak kompradorların, ağaların saltanatını yıkacak, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin baskı ve sömürüsüne son verecek milli demokratik halk devriminin zaferiyle mümkündür. Ecevit gibi sahte umutlar sırtımıza yeni kamburlar vurmaktan başka bir şey yapmazlar. Öyleyse, milli demokratik halk devrimi kavgasında sıkıca birleşerek ilerleyelim, kendi iktidarımızı ve kendi düzenimizi kuralım. Demokratik halk iktidarı ve halk demokrasısı düzeni kurma hedefimize coşkunca koşalım.

HÜSEYİN TAN YOLDAŞI KÂYBETTİK

Tunceli-Pertek'e bağlı Aşağıgülbahçe (KÖRMEŞ) köyünden çobanlık yapan Hüseyin Tan yoldaş yakalandığı hastalıktan kurtarılamıyarak öldü. Yoksul bir ailenin çocuğu olduğu için çobanlık yapan Hüseyin, maddi imkansızlıklar nedeniyle zamanında tedavi edilemediğinden, son olarak götürüldüğü Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastahanesi'nde kurtarılamadı.

Hüseyin çobanlık yaptığı zamanlarda bile Halkın Birliği'ni ve çeşitli marksist kitapları okuyarak kurtuluşunu öğrenmeye sıkı sarılıyordu. Büyük bir özenle öğrendiği devrimci marş ve türküleri, marksist fikirlerin ve emekçi ruhun verdiği coşkuyla söyleyip dururdu.

Kin duyduğu komprador patron-ağa düzeni O'nu devrimci mücadelenin tadını yeterince alamadan, hastalığa yakalattı. Ama anısı devrimci mücadelemizde yaşıyacak, halkımızın mücadelesi mutlaka zafere ulaşarak Hüseyinlerin öcünü bu düzenden alacaktır.

KURTULUŞUMUZ KOMPRADORLARIN VE AĞALARIN UMUDU CHP İLE DEĞİL MDHD'YLE OLACAKTIR

Bizler CHP Kırşehir Mucur ilçesi Gençlik Kolu olarak 64 üye ve 8 yönetim kurulu istifa ettik.

CHP'nin hükümeti döneminde onların da emperyalizmin işbirlikçisi (AET) olduğu daha da ortaya çıktı.

İlçemiz Mucur'daki CHP ilçe yöneticileri faşistlerle uzlaşarak devrimciler üzerinde baskı uygulamaktadırlar. Mucur'da, CHP ilçe başkanı ve diğer yöneticileri I. MC ve II.MC döneminde okuldan öğrencleri uzaklaştıran faşist lise yöneticileriyle işbirliği yaparak devrimcici öğrencilerin (okuldan atılan) okula girmelerini engelliyorlar. Bu onların halkımızdan, yana değil bir avuç komprador patron ve ağadan yana olduklarının açık bir göstergesidir. CHP hükümetinin gönderdiği vali, milli eğitim müdürü ve diğer yöneticiler işbirliği yaparak faşist MC hükümetleri döneminde okuldan, iş yerinden atılan devrimciler üzerinde baskı kurup okullara ve iş yerlerine gitmelerini engelliyorlar.

Bizler CHP'nin bölgemizdeki yöneticilerinin tavrını CHP'nin sınıfsal niteliğinin bir yansıması olarak görüyoruz. CHP her ne kadar faşistlere ve sosyal-faşistlere kendi çıkarı için karşıysa da sürekli onlarla uzlaşmaktadır. Örneğin; bölgemizde bir çok müdürlüklere sosyal-faşistleri getirmektedirler. Kırşehir'de yeni atanan TKP'li sosyal-faşist İsmail Gökdemir Eğitim Enstitüsü Müdürü olmuştur ve açıkça benim için "ha Mao'cu, ha ülkücü hepsi birdir" diyor ve de okula aşırı "Mao'cular" ve "goşistleri" almayacağını belirtmektedir. "Ben tarafsız davranırım ben kanun adamıyım" diyor. Bu kanun acaba kimlerin kanunu?

Bu hain sosyal-faşist ben kanun adamıyım derken komprador patron ve ağaların kanunundan bahsediyor. Elbetteki halkın kanunundan değil! Bu da onların, faşistlere karşı olduğundan değil, Rusya'ya uşaklık etmek için karşı olduklarının açık göstergesidir.

Bizler Mucur CHP Gençlik Kolu üyeleri ve yöneticileri olarak kurtuluşumuzun CHP, faşistler ve sosyal-faşistlerin yanında yer alarak değil milli demokratik devrimde olduğu inancına vardık.

MUCUR CHP İLÇE GENÇLİK KOLU
YÖNETİM KURULU VE ÜYELERİ ADINA

YUSUF KAYA ALİ CAN YILDIZ

FAŞİST SALDIRILAR FAŞİZMLE UZLAŞILARAK ÖNLENEMEZ

Eğitim Enstitüleri ve öğretmen liseleri için uygulanan tatil 6 Mart'ta sona erdi. Susuz'daki CHP yetkilileri hemen harekete geçerek "devrimcilerle, faşistleri barıştırma" çalışmasına giriştiler. CHP'li kaymakam, diğer CHP'liler ve CHP'den etkilenen bazı devrimciler bu amaçla MHP'lilerle Kazım Karabekir Öğretmen Lisesi Müdür ve öğrencileriyle bir toplantı düzenlediler. Yurtsever Gençlik MHP'li faşistlerle uzlaşarak başa çıkılamıyacağını ve faşistlerin daha da saldırganlaşmasını önliyemiyeceğini biliyordu. Buna rağmen, faşistlerin yaptıklarını teşhir etmek ve uzlaşılarak bunların saldırılardan vaz geçirilemiyeceğini Susuz halkına daha iyi öğretmek için toplantıya katıldılar. Yurtsever Gençlik toplantıda faşistlerin şimdiye kadar Susuz halkına ve devrimci öğrencilere yaptığı saldırıları teşhir etti. MHP'li elebaşılar ve onlarla uzlaşmaya oturan CHP'li kaymakam ve diğer CHP'liler bundan rahatsız oldular.

MHP'li faşistlerle içki masalarında oturup kadeh tokuşturarak, "barış" toplantıları yaparak "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği" sağlanamaz. Sürülen ve atılan öğrencilerin okullarına tekrar alınıp güvenlik içinde okumaları için tek yol vardır: kuzuyu yemeye çalışan kurdu bağlamaktır. Kurdu bağlamak, aynı masaya oturup "barış" türküleri söylemekle olmaz. Faşist elebaşıları öğrenciler ve öğretmenler içinden atarak ve bunu yaparken de bütün Susuz halkıyla ilerici öğrencileri birleştirmekle olur. Yoksa kurt kendiliğinden kuzuyu yemekten vazgeçmez. Vazgeçmiyeceğini şimdiye kadar yaptıkları gösterdi.

CHP yetkilileri aynı uzlaşmayı daha önce de yaptılar. Geçen sene Van'dan faşistlerin 200 kişi getirip okula yerleştirmelerine boyun eğdiler. Halkı da etkileyerek faşistlere karşı direnmemesine sebep oldular. İlerici ve devrimci öğrencilerin okuldan atılmalarına, sürülmesine, dövülmesine ses çıkarmadılar. Faşist müdürün kız öğrencilere ahlaksızca "ben müdürüm iç donunuza da bakarım" sözlerine boyun eğdiler. Tabii kendileri boyun eğmekle yetinmedi, Susuz'un ilerici halkının da elini kolunu bağladılar. Sonunda faşistlerin hüküm ferman olmasına sebep oldular.

Yurtsever gençlik, geçen sene okula faşistlerin doldurulması karşısındaki başarısızlıklarından ders çıkardığını ve kitlelerin faşistlere boyun eğmesinin acı sonuçlarını yaşadıklarını belirtiyor. Bu nedenle bu sene faşistlere karşı gafil avlanmamaya, ilerici öğrencilerle halkı birleştirerek faşist elebaşıların okuldaki işgalini yıkmaya çalışıyorlar. CHP'nin eskiden yaptığı gibi, şimdi de faşistlerle uzlaşmasına karşı çıkıyorlar.

Yurtsever gençlerin faşizme karşı öğrenim özgürlüğü, can güvenliği için mücadelesi CHP'lilerin engelini de aşacak, Susuz halkıyla birleşerek başarıya ulaşacaktır.

HALKIN SESİ İFTİRA VE YALANLA KOMPLOCULUĞUNU VE SINIF İŞBİRLİĞİNİ GİZLEYEMEYECEKTİR

Halkın Sesi 148. sayısında kendi komploculuğunu gizlemeye çalışan bir yazı yayınladı. Oportünistler her zaman olduğu gibi bu yazıda da dedikodu, yalan gibi burjuva oyunlarına başvurarak, mücadeleyi bayağılaştırmayı ve proleter devrimci hareketi kötü göstermeyi amaçlıyorlar. Fakat oportünistlerin kendilerine yakışan bu çabaları, ne gerici siyasetlerini, ne de komplocu yüzlerini gizliyemez.

Halkın Sesi oportünistleri İbrahim Kaypakkaya'ya komplo yapmayı hiçbir zaman düşünmediklerini söyledikten sonra, TİİKP nin iki numaralı şefi Halil Berktay'ın Doğu Perinçek'e yazdığı mektupta İbrahim Kaypakkaya ve bir yoldaşının öldürülmesini istemesini ise "bir devrimcinin" tepkisi olarak yorumluyorlar. TİİKP davası belgelerinde açığa çıktığı ve bilindiği gibi Halil Berktay TİİKP'nin iki numaralı yöneticisiydi. Oportünistler Halil Berktay'ı kendilerini bağlamayan "bir devrimci" gibi göstererek, böylelikle kendilerinin İbrahim Kaypakkaya'yı öldürmeyi hiçbir zaman düşünmediklerini sözde ispatlamış oluyorlar. Fakat İbrahim Kaypakkaya'nın öldürülmesini istiyen bizzat TİİKP'nin iki numaralı şefi olduğuna göre, oportünist şefler, göstermek istedikleri - nin tersine, öldürmeyi düşünmüşlerdir.

Halkın Sesi oportünistleri kendi komploculuğunu gizlemek ve ideolojik olarak başedemediği proleter devrimci hareketi karalamak için burjuva sahtekarlığına başvuruyorlar. Oportünistler şeflerini gizlemekte gösterdikleri hüneri, Garbis Altınoğlu'nu Halkın Birliği'ne "şef" yaparak da gösteriyorlar ve eskiden işlediği bir hatayı proleter devrimci harekete maledereK, proleter devrimci hareketi karalamaya yelteniyorlar.

Aşağıda mektubunda da belirttiği gibi Garbis Altınoğlu PDA dan ayrılan küçük-burjuva maceracı bir gruba mensuptu. Bu grup kendi içinde karşı-devrimci bir suç işledi. Garbis Altınoğlu bu grubun sorumlularından biri olarak bu suçu bizzat kendisi yapmamasına rağmen, elbette ki sorumludur. Proleter devrimci hareket o zaman da küçük-burjuva maceracı bir grup olarak ve işledikleri suçun karşı-devrimci olduğunu ortaya koydu ve mücadele etti. Şimdi de aynı değerlendirmeyi yapıyor. Ancak o zaman proleter devrimci hareketin bunlara hain demesi hatalıydı. Bu grubun devrime verdiği zararlar küçük-burjuva niteliklerinden kaynaklanıyordu. Yoksa hain olduklarından değil. Garbis Altınoğlu küçük-burjuva devrimcisi olmasına ve karşı-devrimci bir hataya ortak olmasına rağmen, hatalarından kurtulmak, halka ve devrime hizmet etmek istemiştir. Proleter devrimci hareket, hangi hatayı işlemiş olursa olsun hatalarını terkedip devrime hizmet etmek isteyen herkese düzelme ve devrime hizmet etme imkanı tanır. Garbis Altınoğlu konusunda yaptığı da budur. Proleter devrimci hareket, karşı-devrimci hatalar da işleseler, kişileri karşı-devrimin saflarına itmek yerine, hatalarından arındırarak devrime kazanmak doğru ilkesini uygulamaktan da çekinmez. Eğer Halkın Sesi oportünistlerinin karşı çıktığı buysa o zaman kendilerine hesap sorsunlar. Çünkü sandık cinayetinin sorumlularından olup da pratikte cinayeti işleyen birini kendi saflarına almışlardır. O zaman onu Halkın Sesi ne "şef" ilan edip sağa sola "gerçek komplocu"luğu tanıtsınlar.

Halkın Sesi oportünistleri - nin yalan, dedikodu, çamur atmaya dayanan gerici çabaları, gerici siyasetini iflastan kurtaramaz. Hakim sınıflarla ABD emperyalistleriyle işbirliği vaazeden modern revizyonizmle aynı ideolojik bakış açısına sahip karşı-devrimci teorileriyle onlar zaten dünya işçi sınıfı ve halklarının devrimlerine gerçek komploculuğu yapıyorlar. Fakat oportünistler gerici teorileriyle, dünyada olduğu gibi ülkemizde de işçi sınıfı ve halkımızın devrimci mücadelesinin zaferini engelliyemiyeceği gibi, dedikodu ve sahtekarlıkla proleter devrimci hareketin zafer kazanmasını da engelliyemiyecektir.

GARBİS ALTINOĞLU'nun AÇIKLAMASI

"Halkın Sesi" dergisi, 148. sayısında, kamuoyunda "Sandık cinayeti" diye bilinen olaydaki rolüm nedeniyle bana ve bu vesileyle aynı zamanda proleter devrimci harekete saldırmaktadır. Halkın Sesi oportünistlerinin bu meseleyi gündeme getirirken güttükleri amaç bellidir. Proleter devrimci hareketin kendilerine karşı sürdürdüğü yoğun ideolojik mücadelenin baskısından kurtulmak, dikkatleri kendilerini bunaltan ve ezen bu ideolojik-siyasi mücadeleden saptırarak tartışmayı başka alanlara çekmek. Halkın Sesi oportünistlerinin bu karşı-devrimci manevrasına dikkati çekerken bu vesileden yararlanarak bazı gerçekleri ortaya koymak ve karanlıkta kalmış olan bazı noktaları aydınlatmak istiyorum.

Ben ve bağlı olduğum grup, PDA oportünistlerine ve onların sağcı, teslimiyetçi çizgisine karşı 1970'ten itibaren mücadele etmiştik. Ancak küçük-burjuva sınıf karakterimiz, aydın yapımız, marksizm-leninizmi kavrayışımızdaki eksiklerimiz, siyasi ve örgütsel alanlardaki tecrübesizliklerimiz nedeniyle bir çok hatalar işledik. Bunların içinde en büyüğü ve maalesef telafi edilmesi mümkün olmayanı da Adil Ovalıoğlu'nun öldürülmesidir.

O dönemlerde PDA oportünistlerinin sağcı ve teslimiyetçi, çizgisine karşı çıkarken bizde çeşitli "sol" anlayışlar gelişmişti. Bunda, o zamanlar bizi derinden etkileyen Hindistan Komünist Patitisi (M-L) ve onun önderi Çaru Mazumdar'ın "sol" oportünist görüşlerinin ve PDA oportünizmine karşı duyduğumuz tepkinin önemli bir payı vardı. Ancak bu hatalara düşmede belirleyici olan, iç etken yani bizim küçük-burjuva sınıf karakterimizdi. Hatalı anlayışlarımızı, kısaca şöyle sayabiliriz:

1) Ülkemizde silahlı mücadele şartlarının var olduğunu ve marksist-leninistlerin bu mücadele biçimini ta ilk baştan temel alması gerektiğini düşünüyorduk. Türkiye'nin somut bir tahlilini yapmıyor; Çin, Vietnam ve Hindistan'daki marksist-leninistlerin görüşlerinin olduğu gibi ülkemizde uygulanması gerektiği inancını taşıyorduk. Bu hata doğmatizmden kaynaklanıyordu.

2) Silahlı mücadelenin temel alınması gerektiğini ileri sürmekle kalmayıp, onun tek mücadele biçimi olması gerektiğini, diğer mücadele biçimlerinin çağımızda eskimiş ve modası geçmiş kitlelerce aşılmış olduğunu düşünüyorduk. Bu nedenle, kitle mücadeleleri örgütlemenin, kitle örgütlerinde çalışmanın ve devrimci yayın faaliyeti sürdürmenin yanlış olduğunu, bunun bizi oportünist ve revizyonist yola sokacağını düşünüyorduk.

3) Proletarya partisinin uzun bir süreç içinde, silahlı mücadelenin ateşi içinde tedricen inşa olacağına inanıyorduk. Aslında bu noktada, proletarya partisinin kurulması ile onun inşası gibi iki farklı (ilişkili olmakla birlikte) şey birbirine karıştırılıyordu. Bundan dolayı mücadelenin başında belirli bir programı, tüzüğü, örgütsel yapısı ve örgütsel işleyiş kuralları (demokratik merkeziyetçilik, kollektif yönetim, eleştiri-özeleştiri vb.) olan bir devrimci örgütün kurulmasını gereksiz görüyorduk. Bu anlayış, örgütsel alanda belirsizliğe ve laçkalığa yol açtığı gibi, körü körüne itaati ve bürokratizmi de yerleştiriyordu.

4) Oportünizme ve revizyonizme karşı mücadeleler konusunda hatalı, aşırı sol anlayışlara sahiptik. Bu gibi unsurlara karşı mücadelenin ideolojik-siyasi mücadele ile sınırlı kalamayacağını, onlara karşı da silahlı mücadele yönteminin uygulanabileceğini düşünüyorduk. Bu hatalı anlayışı pekiştiren iki yan etken vardı: Birincisi, yanlış bir illegalite ve gizlilik anlayışı (gizliliğin önemini abartma); ikincisi, mücadelenin ta ilk baştan silahlı mücadele biçimini alacağı görüşü idi.

5) Kitlelerle bağ kurma konusunda ise sıfırdan başlama anlayışına sahiptik. Yani belli bir kitle temelinin, belli bir devrimci mirasın olduğu alanlara yönelmiyor, kendi çabamızla kuracağımız yeni kitle bağlarını esas almamız gerektiğini düşünüyorduk. Ayrıca kitlelerle ve onların ileri unsurlarıyla mücadele içinde bağ kurmayı hedef almak yerine, işçi ve emekçilerle üretimde birlikte çalışarak bağ kurmayı esas alıyorduk.

Adil Ovalıoğlu'nun öldürülmesi meselesine gelince, Adil ile grubumuzdaki diğer bazı kişiler arasında bazı teorik ve pratik konularda yer yer tartışmalar olmuş ve bu tartışmalar, belirli bir gerginlik yaratmıştı. Bu tartışmalarda ben de Adil'in karşısında yer almıştım. Öte yandan Adil'in grubumuzdan, habersiz bir biçimde değişik kişi ve gruplarla ilişki kurma ve tek başına hareket etme eğilimi vardı. O şartlarda, sahip olduğumuz aşırı subjektivizmin bizi Adil'in örgüt yıkıcılığı yaptığı, ya da örgütün yönetimini tek başına kendi eline alma eğilimi taşıdığı sonucuna götürmesi hiç de zor olmadı. O zaman Adil ile ilişkilerimizin kesilmesine rağmen, benim bildiğim kadarıyla o dönemde Adil'in öldürülmesi yolunda herhangi bir karar alınmadı. Ancak, Adil gibi davranan kişilerin öldürülebileceği ve öldürülmesi gerektiği anlayışı hepimizde vardı.

Ben 10 Nisan 1972'de Kayseride yakalandım. Cinayetin işlendiği 12 Haziran 1972 günü Mamak Askeri Cezaevi'nde tutuklu bulunuyordum. Adil'in öldürüleceğinden haberim yoktu. Bununla birlikte, sözkonusu grubun yöneticilerinden birisi olduğum için kendimi bu cinayetin birinci derecede sorumlularından birisi olarak görüyorum. Adil Ovalıoğlu'nun öldürülmesi karşı-devrimci bir eylemdir. Ancak bu olayı değerlendirirken (diğer bütün hataların değerlendirilmesinde olduğu gibi) yalnızca kişilerin sorumluluğu üzerinde durulmamalı bu hataya yol açan siyasi ve toplumsal etmenler de gözönüne alınmalıdır. Bu olayın bütün devrimcilere olumsuz örnek yoluyla öğretici olması gerektiğine, kendim de bu ağır hatanın bedelini Türkiye halkına ve Türkiye devrimine canla başla hizmet ederek ödeyebileceğime inanıyorum.

Halkın Sesi'nin değindiği diğer bazı noktalara gelince. Birincisi, bu oportünistler cinayetten bizim grubumuzun değil de proleter devrimci hareketin sorumlu olduğu izlenimini yaymak istiyorlar. Böylelikle onlar bu karşı-devrimci eylemi mahkum etme sis perdesi altında bu olayla hiçbir ilgisi bulunmayan proleter devrimci hareketi karalamaya çalışıyorlar. İkincisi, ben mahkemede bu cinayeti doğru ve haklı gördüğümü söyledim. Bunun nedeni benim meseleye küçük-burjuva maceracı bir tarzda yaklaşmam ve olayın benim üzerindeki manevi baskısıydı. Olaya sahip çıkmayıp, bunun karşı-devrimci bir eylem olduğunu söylememin kendimi kabahatsiz göstermek ve kendi paçamı kurtarmaya çalışmak anlamına geleceğini, devrimcilerin burjuva mahkemesi önünde özeleştiri yapmayacağını düşünüyordum. Aslında o dönemde, cezaevinde bir özeleştiri hazırlamış ve bu özeleştiriyi çeşitli devrimci gruplardan arkadaşların yanısıra, PDA oportünistlerine de vermiştim. Bu özeleştiride diğer hatalarımızın yanısıra Adil Ovalıoğlu'nun öldürülmesi konusu da (yetersiz olmakla birlikte) ele alınmış ve olay "vahim bir hata" olarak nitelendirilmişti.

Çift ifadem olduğu ve karanlık bir kişiyi gizlediğim iddiasına gelelim. Ben polis sorgusu sırasında iki kişinin adını, vermiştim. Daha sonra polis, ifademi yazılı hale getirirken bunları yazmadı. Ben bunun nedenini bilmiyorum. O zaman polisin, bu kişilerin tutuklanması için yeterli neden ve delil bulmadığını sanıyordum. Halkın Sesi, bu kişilerin ajan olduğunu ve benim bunları (bir pazarlık sonucu) himaye ettiğimi ima etmektedir. Eğer Halkın Sesi'nin bu kişiler hakkında herhangi bir bilgisi varsa bunu açıklamalıdır.

Halkın Sesi oportünisteri bugün MİT'in hizmet ettiği hakim sınıflar ve emperyalistlerle işbirliğini teoride ve pratikte açıkça savunarak karşı devrimci bir çizgide yürümektedirler. Onların bütün lafları ve oyunları bu niteliğini gizliyemez.

GARBİS ALTINOĞLU

Sınıf işbirlikçisi Perinçek'in gözü halkı değil hakim sınıfları görüyor

Yankı dergisi TİKP başkanı Doğu Perinçek'le bir röportaj yaptı. Bu röportaj TİKP oportünizminin sınıf işbirliği siyasetini açıkça ortaya koyan bir belge niteliğindedir. Bay Perinçek şunları söylüyor:

"Gerek bunlar (Revizyonistler-H.B.), gerekse bazı sahte 'devrimciler', bugün CHP'yi baş düşman alıyorlar. Revizyonistleri anlıyoruz. Çünkü onlar Türkiye'yi büyük bir kargaşalığa sürükleyen ve böylece Yeni Çarların Türkiye'de yayılması için daha elverişli şartlar yaratan Demirel ve Türkeş'lerin iktidar koltuğunda olmasından yararlanıyorlardı. Macera peşinde koşan sahte 'devrimciler'ise vargüçleriyle CHP'ye saldırırken şu soruyu akıllarına bile getirmiyorlar: Bugün Ecevit hükümeti yıkılacak olsa, acaba bu yıkıntının altından ne çıkacaktır? Kendi iktidarları mı, yoksa Türkeş'lerinki mi?"

Bay Perinçek, gerçekleri tahrif etmesinin yanısıra, oportünist mantığını da açıkça ortaya koyuyor. Bay Perinçek gerçekleri tahrif ediyor; çünkü, ilk olarak proleter devrimciler ÇHP'yi değil, faşizmi ve sosyal-faşizmi baş düşman alıyorlar. Ama elbette halkın düşmanı olan CHP'ye ve Ecevit hükümetine karşı da mücadele ederek maskesini düşürüyorlar. Ecevit'in halk düşmanı ve emperyalist hizmetkârı gerçek yüzünü faşizmle, sosyal-faşizmle ve iki süper devletle uzlaşma çizgisini teşhir ederek halk kitlelerinin üzerindeki gerici etkisini kırmaya yöneliyorlar. Bay Perinçek'in yalanları bu gerçeği karartamaz.

Bay Perinçek, Revizyonistlerin Ecevit hükümeti yerine, Türkeşlerin, Demirellerin hükümetinin gelmesini savunduklarını söyleyerek bir ikinci yalan söylüyor. Gerçekler ortadadır. Revizyonistler, Ecevit hükümetinden bekledikleri elde edememiş, olmalarına ve hükümetin yıpranmasıyla Ecevit ve CHP'den umut kesen halk kesimini aldatarak kendi yanlarına çekmeye çalışmalarına rağmen, faşistlere karşı Ecevit hükümetinden yanadırlar. Bu herkes için açık olduğu halde Bay Perinçek neden tersini kanıtlamak istiyor? Bunun nedeni ortadadır. Bay Perinçek, revizyonistlerle CHP hükümetini destekleme konusunda ortak tavır içindedir ve telâşla bunu örtmeye çabalamaktadır. Revizyonistlerle, TİKP oportünizmin aynı iplikten dokunmuş olduğunu ortaya koyan iyi bir örnektir.

Bay Perinçek'in sözleri bu kadarla kalmıyor; o, her şeyden önce kargaşalığın altedilmesinden, Türkiye'de "huzur" ve "istikrarın" sağlanmasından yanadır. Bay Perinçek kargaşalıktan Rusya'nın yararlandığını söylüyor; onun Amerikan emperyalizminin kanatları altında sağlanacak bir "huzura" hiç itirazı yoktur. Bu kargaşalığın varlığı, sınıf çelişmelerinin ve sınıf mücadelesinin varlığından doğuyor Bay Perinçek... Hakim sınıfların saltanatına son verecek bir halk demokrasisi düzeni kurulmadan bu kargaşalık son bulamaz. Bir devrimcinin görevi sınıf mücadelesini bastırmak değil, çelişkileri açığa vurmak ve sonuna kadar geliştirmektir. Bu gelişmeyi komprador patron-ağa devletini yıkarak halk demokrasisi düzenini kurmaya kadar ilerletmektir. Elbette ortaya çıkan karışıklıktan, emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve onların gerici uşakları kendi durumlarını sağlamlaştırmak, halkı ve rakiplerini ezmek için yararlanmaya kalkacaklardır. Bunu önlemenin imkânı yoktur. Biz her durumda esas darbeyi hangi düşmanlara vuracağımızı, kime karşı, tali mücadele yürüteceğimizi dikkate alarak, durmaksızın sınıf hedefimize doğru ilerleriz. Ama sizin yaptığınız bunun tam tersidir. Kargaşalıktan Rusya yararlanıyor diyerek, halk kitlelerinin mücadelesinin karşısına dikiliyorsunuz. Bay Perinçek, halkın birleşmesinden toprak ve özgürlükten de dem vuruyor. Hükümete dostça tavsiye niteliğinde olan ve halkta hükümete karşı hayal beslemeye hizmet eden bu sözleriyle kendisini ele vermekten kurtulamıyor. Onun dilinde halk kelimesi gerici hükümetlerin sahte vaadlerle avutup kandıracakları bir sürü ve kendisi için de gerici çizgisini örtmek için kullanılan bir perdedir. Tıpkı desteklediği Ecevit gibi... Bay Perinçek kargaşalıktan yanında yer aldığı kompradorlar ve ağalar gibi korkuyor. Çünkü bu kargaşadan çıkacak olan halk demokrasisi, Perinçek gibilerini de ezerek gerçekleşecektir.

Bay Perinçek'in siyasi iktidarla ilgili görüşü de ilginçtir. Kafası iki alternatife takılıp kalmıştır; Ya Ecevit, ya Demirel ve Türkeş. Ecevit, Demirel ve Türkeş'e göre kötülerin iyisi olduğuna göre (aslında Bay Perinçek'e göre oldukça iyidir) Ecevit hükümetini zayıf düşürecek davranışlardan kaçınmak, kitlelerin Ecevit'e karşı hareketlerine karşı çıkmak gerekir. Yoksa, Demirel ve Türkeş kapıdadır, hemen çıkar koltuğa otururlar. İşte Bay Perinçek'in "üç dünyacı" mantığı böyledir. Bay Perinçek'e kalırsa, halk ebedi köleliğe mahkûmdur. İktidarda olan daha az kötü olan ise, iktidarı desteklemek; muhalefette olan daha az kötü ise, muhalefetin iktidarı ele geçirmesine yardım etmek, bu mantığın kaçınılmaz gereğidir. Bay Perinçek, böyle bir yolla iktidarı elbet bir gün ele de geçiririz diyerek kendisini kurtarmaya çalışacaktır. Bu yolla, hakim sınıflara sürekli hizmetkârlık yapılır; yoksa onların devrilmesi gerçekleştirilemez. Zaten kendisinin de bağımsız halk hareketini geliştirme ve bu yolla rejimi yıkma, dolayısıyla hakim sınıfları devirme gibi bir meselesi yoktur.

Proleter devrimcilerin, gerici bir hükümetin yıkılıp, bir başka daha gerici hükümetin kurulmaması için daha az gerici olanı desteklemek gibi bir sorunları yoktur. Marksist-Leninistler, her aşamada esas darbeyi baş düşmana indirirken diğer düşmanları savunmaz ve onlarla birleşmezler, aksine onlara karşı da mücadele ederler. Demireller, Türkeşler gelir korkuluğuna kanıp CHP ve Ecevit hükümetini desteklemek bizim işimiz değildir. Biz Bay Perinçek'i bu yolda yalnız bırakarak maskesini düşürmek görevini üstleniyoruz.

Doğu Perinçek'in karşı-devrimci görüşleri bu görüşlerine teorik temel oluşturan karşı-devrimci "üç dünya teorisi"nden kaynaklanmaktadır. Bu teoriden çıkan Perinçek, ülkemizdeki Amerikan hakimiyetinden söz etmezken, Rusya tehlikesinden tek başına bahsediyor. Yine Bay Perinçek bu teori uyarınca, Avrupalı emperyalistlerin uşağı Ecevit'e sınırsız destek sağlıyor. Doğu Perinçek'in kargaşalıktan huzursuz olması, Ecevit'e akıl vermesi ve siyasi iktidarı iki karşı-devrimci güç arasında mücadeleye konu olan, halkı ilgilendirmeyen bir mesele olarak alması da "üç dünya teorisi"nden gelmektedir. Çünkü, bu teoriye göre kompradorlar ve ağalar da dünya devriminin temel gücü arasındadırlar. Halk siyasi iktidar mücadelesi yürüterek, bu dostlarıyla arasını açmamalı, "devrim için" kompradorlarla, ağalarla, emperyalistlerle birleşmelidir. Doğu Perinçek sadece bu bayağı sınıf işbirliği teorisinin gereklerini yerine getiriyor; hepsi o kadar.

Halkımızın mücadelesi oportünistlerin sınıf işbirliği barikatını da yerle bir edecek; Bay Perinçek'in o kadar huzursuz olduğu kargaşalıktan ezilen halkın demokratik halk iktidarı doğacaktır.

D. Perinçek, Sorumlu Yazı İşleri Müdürümüz aleyhine tazminat davası açtı

Dergimizin 28. sayısında yayınlanan "Doğu Perinçek'in Uşaklık Ruhu; Ya da Uşakların Teorisyeni Doğu Perinçek" başlıklı yazıda kendisine hakaret edildiği gerekçesiyle TİKP başkanı Doğu Perinçek, dergimiz sorumlu müdürü Güzel Aslaner aleyhine ceza davası ve 5.000 liralık tazminat davası açmıştır.

Doğu Perinçek'in avukatı tarafından verilen dava dilekçesinde, ilgili yazıda Doğu Perinçek hakkında "uşaklık ruhu", "uşakların teorisyeni", "uşaklık anlayışını kılıflamak","hainlik" "uşaklık ruhu iliklerine sinmiş olmak", "aşağılık ayak oyunlarına başvurmak" gibi sözlerin kullanıldığı belirtilmekte ve bunun gerçeklere aykırı olduğu iddia edilerek, mahkemenin, bu sözlerin gerçeklere aykırı olduğunu tespit etmesi, Doğu Perinçek'e "halkın kötü gözle bakmasına yarayacak" bu sözlerin resmi sorumluluğunu üstlenen Güzel Aslaner'i cezalandırması istenmektedir.

Doğu Perinçek, dava açma zorunluluğunu dilekçesinde şu nedene bağlıyor.

"Yazının tümü gerçeklere aykırı iddialarla, ağır ve çirkin saldırılarla dolu olduğu, eleştiri sınırları açıkça aşılarak hakaret ve sövme suçlarını ihtiva ettiğinden ceza davası açmak zorunluluğu doğmuş bulunmaktadır."

Oysa, Bay Perinçek bugüne kadar dergimizdeki bu eleştiriye cevap vermemiştir, verememiştir. Dergimiz D.Perinçek'ten cevap yerine, mahkemeden davet almıştır. Anlaşılan D. Perinçek, ideolojik meseleleri de gözü kadar sevip koruduğu rejimin organları kanalıyla "çözmeye" karar vermiştir. Bizce bunun şaşılacak bir yanı yoktur. Bay Perinçek'in yoksul bir ülke olan Türkiye'nin rejiminin sadık savunucusu olarak, bu rejimin kurumları vasıtasıyla devrimci fikirlere ceza kestirmeye çalışması, savunduğu sınıf işbirliği çizgisine tamamen uygundur.

Bay Perinçek, mahkemenin, 5680 sayılı basın yasasının 16. maddesi ile Türk Ceza Yasasının 480 ve sonraki maddelerine göre karar vermesini istiyor. Mahkeme yasalara göre şu ya da bu yönde karar verecektir. Ama bir de toplumsal gelişmenin yasaları ve tarihin sınıflar, siyasî örgütler ve siyasî şahsiyetler hakkında hükmü vardır. Doğu Perinçek toplumsal gelişmenin yasalarına karşı durmaya çalışan gerici sınıflara hizmetten suçludur ve tarihin daha şimdiden kendisi ve siyasî çizgisi hakkındaki hükmü budur. Güzel Aslaner bu rejimin mahkemesinde yargılanacak, hakkında şu ya da bu karar alınacaktır; ama Bay Perinçek tarihin mahkemesinde, halkın gür sesinin yükseldiği bu mahkemede mahkûm olmuştur. Halkın Birliği'nin yaptığı bu mahkûmiyet hükmünü tespit ve ilân etmektir. Hepsi bu kadar.

ALİ RIZA KOŞAR

delim. Halk arasında düşmanca metodlar geliştirenlere, zorbalığa, saldırıya, hotzotçuluğa başvuranlara izin vermeyelim. Böylelerini uyaralım; tutumunda direnenleri yalnız bırakalım. Düşmanlarımıza karşı birliğimizi pekiştirelim; bu birliği kırmaya yönelenleri mazur görmeyelim. Bir kaç sorumsuzun davranışının tüm devrimcilere maledilmesine karşı çıkalım, bu kişilerin sorumsuz tavrının devrimcilere ait olamayacağını etrafımızdakilere anlatalım. Halkın Sesi-Aydınlık oportünistleri gibi bu olaydan aktif mücadelimizi önlemek ve sınıf işbirliği siyasetini haklı çıkarmak için yararlanmaya kalkanların yüzünü teşhir edelim.

D.Yol tabanındaki devrimciler; bu olayı kınayalım. Olayın sorumlularını mazur görmeyelim. Halk güçlerini bölen, halk arasında düşmanlık yayan tavırlara girmeyelim, böyle tavırlara karşı sorumluluk bilinciyle hareket edelim. Sorumsuz şeflerin suçuna ortak ve alet olmayalım.

Elazığ olayları devrimci saflardaki, küçük-burjuva maceracılığının hangi noktalara varabileceğini ve ne kadar zararlı olabileceğini bir kez daha göstermektedir. Bu tür davranışların üzerine tavizsizce giderek karşı-devrimci tavır ve anlayışları her ortaya çıktığı yerde teşhir ve tecrit etmek, proleter devrimcilerin güncel görevleri arasındadır.

H. kurtuluşu Yolunda Gençlik, sorumsuz, grupçu tavrını terketmelidir

YURTSEVER GENÇLİK

Ülkemızde gelişmekte olan devrimci mücadele, devrimcilerin önüne karmaşık sorunlar çıkarmaktadır. Bu sorunlardan hemen çözülmesi gereken, güncel bir tanesi de yurtsever devrimci demokrat gençliğin birliği sorunudur. Bir yandan faşist diktatörlüğün saldırı ve katliamlarının alabildiğine yoğunlaştığı, sosyal-faşizmin gençliğe sızma çabasını hızlandırdığı ve halka saldırısını arttırdığı, diğer yandan halk gençliğinin devrimci mücadelesinin yükseldiği, ancak; dağınık, örgütsüz ve kendiliğinden geliştiği günümüz şartlarında; yurtsever devrimci, demokrat gençliğin, baş düşmanlarımız olan faşizme , sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı ilkeler temelinde tek cephede birleştirilmesi ve bu sorunu çözüme bağlamak görevi daha da önem kazanmaktadır.

Bugün devrimci hareket içinde; özellikle gençlik çevrelerinde bu sorun tartışılmaktadır. Çeşitli siyasetler şu veya bu tarzda bu konudaki görüşlerini, gazetelerinde, dergilerinde veya broşürlerle belirtmişlerdir. Biz bu yazımızda bu konudaki görüşlerimizi ortaya koyup yanlış gördüğümüz bazı anlayış ve tavırları teşhir edeceğiz. Ancak şunu belirtelim bütün siyasi hareketlerin görüşlerini ele alarak eleştirmek bu yazının boyutlarını aşmaktadır. O açıdan bu yazıda esas olarak Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik'in, tekkeci, grupçu tavrını eleştireceğiz.

Gençlik hareketinin durumu, devrimci hareketin durumundan soyutlanarak ele alınamaz. Çünkü gençlik hareketi devrimci hareketin bir parçasıdır, bu anlamda devrimci hareket içindeki mevcut olumsuzlukların gençlik hareketinde yansıması kaçınılmazdır.

NEDİR DEVRİMCİ HAREKETİN DURUMU? Proleter devrimci hareket parti programına tekabül eden bütün proleter devrimcilerin üzerinde birleştirileceği marksist-leninist görüşlerini ortaya koymasına rağmen bugün henüz, proleter devrimcilerin birliği sağlanamamış ve proletaryanın öncü birliği olan proletarya partisi kurulamamıştır; proleter devrimcilerin önündeki en önemli görev, bu zor, ama şerefli görevi omuzlamaktır. Ayrıca halkımızın çığ gibi gelişen devrimci mücadelesini proleter devrimci hareket henüz bütünüyle kucaklamış değildir, bugün halk güçlerinin büyük bir kesimi revizyonistlerin, oportünistlerin, orta yolcu küçük-burjuva akımlarının etkisi altındadır.

Devrimci güçler oldukça dağınık bir durumdadır. Halk güçlerine tekabül eden siyasi hareketlerin biribirleri arasındaki ilişkileri de oldukça olumsuz bir durumdadır. Eylemlerde asgari müştereklerde birleşebilmenin objektif şartları varken; her somut eylemde bu durum dahi gerçekleştirilememektedir. Ortaya çıkan sorunların devrimci , saflardaki çözüm metodlarına gelince; çoğu zaman halk saflarındaki çelişkilerin çözümünde kullanılan marksist-leninist metod olan eleştiri, özeleştiri, ikna tartışma, eğitim metodu uygulanmamakta, hotzotçuluğa, kaba kuvvete ve zorbalığa baş vurulmaktadır . Hatta bu olumsuzluklar, çözümünde; düşmanla halk yığınları arasındaki çelişkilerin çözüm yöntemi olan şiddet kullanımına dahi varmaktadır. İşte Elazığ'da Ulaş'ı anma yürüyüşünde Ortayolcu Dev-genç taraftarlarının, önce proleter devrimcilere saldırması sonra Kürt milliyetçilerinden Ali Rıza Koşar'ı öldürmeleri, ayrıca iki yurtseveri yaralamaları, yine 18 Şubat'ta Halkın Birliği taraftarlarınca İstanbul Kartal'da hazırlanan halk gecesine Halkın Gücü hizbinin saldırması ve geceyi sabote etmeleri. Bu davranışlar küçük-burjuva sınıf kökeninden ve maceracı siyasi çizgiden kaynak almaktadır.

Konumuz olan gençliğin durumuna gelince; devrimci hareket içindeki mevcut olumsuzluklar gençlik hareketinde de varlığını sürdürmektedir. Bu olumsuzluklar, gelişen devrimci gençlik hareketini olumsuz bir yönde etkilemektedir. Gençlik hareketi de homojen değil, hetrojen bir yapı arzetmektedir. Mevcut siyasi hareketlerin gençlik içinde de şu veya bu oranda güçleri bulunmaktadır. Proleter devrimci hareket ve proleter devrimci gençlik henüz gençlik hareketini kucaklamış değildir. Özellikle gençlik güçlerinin önemli bir kesimi, bugün orta yolcu akımların etkisi altındadır. Yine küçük burjuva oportünist hareketlerin gençlik içinde küçümsenmeyecek güçleri bulunmaktadır. Karşı-devrimci güçlerden sosyal-faşistlerin ve faşistlerin gençlik içinde belirli bir güçleri vardır. Sağ oportünist karşı-devrimci Aydınlık'ın gençlik içinde az da olsa gücü bulunmaktadır. Yine gençlik yığınlarının önemli bir bölümü, bugün reformizmin etkisi altındadır. Gençlik içinde bulunan her devrimci akım kendi sınıf yapısına uygun mücadele biçimlerini benimsemektedir.

GENÇLİĞİN BİRLİĞİ SORUNU:

Gençlik güçlerinin bugün dağınık olduğunu tespit etmek hiç de zor değildir. Bu, gözlerini gerçeklere kapamayacak herkesin açıkça göreceği bir gerçektir. Önemli ve zor olan, bugün bu dağınıklığa son verip anti-faşist, anti-emperyalist gençlik güçlerinin komprador kapitalizmine, feodalizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı yönelen mücadelelerini birleştirmek baş düşmanlarımız faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı ilkeler temelinde kurulan ittifak örgütleri olan siyasi örgütlerde örgütlenmek ve mücadeleyi disiplin altına almaktır. Gençliğin birliği, ideolojik birlikten geçmez, bu bir siyasi birliktir, ortak hedeflere karşı güçlerin birleştirilmesi sorunudur.

"Gençliğin birliği ideolojik birlikten geçer" demek yanlış bir anlayış olacağı gibi gençlik güçlerinin gelişen devrimci mücadelesine zarar verir, gençliğin birliğini önler.

Gençlik güçlerinin birliği kısaca belirtirsek;

a) Halk gençliğinin birliği, yani halka tekabül eden tüm gençlik güçlerinin işçi, köylü, öğrenci gençliğin birliği.

b) Halk güçlerine tekabül eden ve halk gençliğinin farklı kesimlerinin menfaatlerini temsil eden, siyasi örgütler arasında, milli demokratik halk devriminin asgari programının günümüz şartlarına uyarlanmış şekli olan gençliğin hak ve menfaatlerini de yansıtan özel program üzerinde ittifakın sağlanmasıdır.

Gençlik güçlerinin dağınıklığını gören siyasi grupların çoğunluğu; pratikte şartların zorlaması sonucu "gençliğin birliği" şiarıyla ortaya çıkmaktadırlar. Herkes birlik konusunda ahkam kesmesine rağmen, gözle görülecek herhangi bir ilerleme olamamaktadır. Uzun bir dönemdir "birlik" şiarı sadece nakarat olarak tekrarlanmaktadır. Bunların nedeni açıktır; bu neden grup menfaatlerinin gençliğin menfaatlerinin üstüne çıkarmaktır. Birlik konusunda söylenen sözler ise sahte sözlerdir ve bunlar dergi sayfalarında süs olarak durmaktadır. Çünkü bir siyasi hareketin söylediği sözlerle yazdığı yazılarla, pratikteki tavırları uygunluk arz etmez ve taban tabana zıtlık olursa söylenen sözler ve yazılan yazılar iki yüzlü burjuvalıklar olarak damgalanmayı hak eder.

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA GENÇLİK'İN GENÇLİĞİN BİRLİĞİ KONUSUNDA TAVRI ÜZERİNE.

Biz, Yurtsever Gençlik olarak, daha önceleri gençlik ve örgütlenmesi konusunda yanlış anlayışlara sahip olduğumuzu belirtmiştik, doğru görüşleri benimsedikten ve bu konudaki anlayışımız netleştikten sonra; gençlik güçlerinin dağınıklığını tespit ettik. Öncelikle anti-revizyonist saflarda yeralan siyasi hareketlerle görüşüp bu konuda somut adımlar atabileceğimizi tespit ettik ve Halkın Yolu ile Halkın Kurtuluşu'na bu konuda ne düşündüğümüzü ve önerilerimizi Kasım 1977'de yan; daki yazıda kısaca belirttik ve yazının cevabını bekledik. Ayrıca şunu da hemen hatırlatalım; bu önerimizden iki ay kadar önce, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu ile bu konuda yine görüşmemiz olmuştu. Ancak o dönemde bizim gençlik konusundaki görüşlerimizin netleşmemesi ve Halkın Yolu'nun ortayolcu gençlik anlayışlarından dolayı sorun belirli bir çözüme bağlanamamış ve daha sonra görüşülmek üzere görüşmeler ertelenmişti. Biz Halkın Kurtuluşu ile gençliğin örgütlenmesi konusunda aynı anlayışa sahip olduğumuzu dikkate alarak Halkın Kurtuluşu ile bu konuda görüş birliğine varıp adımlar atabileceğimizi düşünüyorduk. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'na çağrıda bulunduğumuz yazıda son bölümde şunu söyledik:

"Bu ilkeler temelinde bir toplantı düzenlenmesi çağrımıza cevabınızı bekliyoruz, cevabınızın olumlu olması halinde, toplantı tarihi en kısa sürede tespit edilerek görüşmelere başlanmalıdır. Farklı önerileriniz olduğu takdirde bu önerilerinizi görüşmeye hazırız, cevabınızın olumsuz olması halinde, cevabınızı nedenleriyle birlikte yazılı olarak iletmenizi talep ediyoruz."

Bizim birlik konusunda üzerimize düşen sorumluluğu taşıdığımızın en somut kanıtları pratikteki tavırlarımızdır. Oysa Halkın Kurtuluşu ne yaptı? Halkın Kurtuluşu bir yanda gençlik ekinde bol bol birlik; anti-faşist, anti-emperyalist örgütlenme edebiyatı yapmasına rağmen; somutta sürekli bölücü ve grupçu tavırlar izledi. Dergilerinde yazdıklarının onlar için önemi yoktu. Çünkü orada söylenenler, samimi devrimci unsurların ve tabanın gözünü boyamak için yazılmış sahte yeminlerdi; Halkın Kurtuluşu'nun pratikteki tavırları yazdıklarıyla taban tabana zıttır, aksini iddia ediyorsa şu yazdıklarına kendileri cevap versinler:

"Öncelikle proleter devrimci gençlik gurupları (kasıt Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği'dir) aralarında sağlıklı birlik oluşturmalı ve bu birlik temelinde diğer anti-faşist gruplarla ittifaklara gençlik güçlerini birleştirmeye yönelmelidirler." (Gençlik Eki, s.11)

"Proleter devrimciler, bu yurtsever ve demokrat gruplarla anti-faşist gençlik güçlerini birleştirmek yönetimde bunu da kabul ederler ve bu noktada gerekli tavizleri vermekten çekinmezler." (Gençlik Eki, s.7)

"Farklı halk sınıf ve tabakalarının çıkarlarını savunan tüm anti-faşist, anti-emperyalist siyasi güçler etkiledikleri gençlik güçlerini bir araya getirmeden, birleştirmeden gençliğin faşizme ve emperyalizme karşı gerçek birliğinden bahsedilemez."

"Böyle bir ittifak (kastedilen faşizme, emperyalizme karşı siyasi ittifaklar ve cephe niteliğinde örgütlerdir. -Y.G.) temelinde bir birliğin en tutarlı savunucusu ve önderi proletaryayı temsil eden siyasi kümelenmelerdir. Çünkü halk sınıfları arasında gönüllü işbirliğinin kurulmasını sonuna kadar savunacak olan sınıf proletaryadır.. Dolayısıyla proletaryayı temsil eden siyasi küme diğer halk sınıflarına tekabül eden ve anti-faşitt gençliğin bir bölümünü yönlendiren bir siyasi grupla gönüllü işbirliğinin şartlarını yaratarak ittifaka girer.

Şayet bir siyasi grup, faşizme karşı anti-faşist gençliğin birleştirilmesini, faşizme karşı mücadelesinin başarısı için anti-faşist gençliği temsil eden farklı siyasi gruplar arasında kurulması gereken gönüllü ittifakların kurulmasını engelliyorsa bu siyasi grup proletaryayı temsil eden bir siyasi grup değildir. Çünkü bu tavır en geniş gönüllü birlikten yana olan proletaryanın tavrı olamaz. Olsa olsa küçük burjuvazinin bireyci sekter tavrı olur ve böyle bir grupta proletaryayı temsil ettiğini söylese bile <u>özünde küçük-burjuvaziyi temsil eden, ona tekabül eden bir siyasi gruptur</u>." (Gençlik Eki, s. 7) (abç.)

Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik'in tavrı Halkın Kurtuluşu'ndan ayrı değildir, onun için bu tavırlar Halkın Kurtuluşu için de geçerlidir. Halkın Kurtuluşu taraftarı gençlik çağrımıza cevap verme ihtiyacı dahi duymamıştır. Bu da bu konuda onların ne kadar sorumluluk taşıdığının ölçütüdür. Bizim Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'na çağrı yaptığımız dönemde Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ile ilkesiz "proletarya partisini inşa bloku" önerisini hayata geçirmeye çalışıyordu ve bu ilkesizliğe karşı mücadele eden proleter devrimci hareketin doğru görüşleri karşısında Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu' alttan alta proleter devrimci hareketi kendi akılları sıra tecrit etmeye çalışıyorlardı. Ancak daha sonra bilindiği gibi Halkın Kurtuluşu'nun ileri bir birliğe yöneldiği Halkın Yolu oportünist önderliği, Halkın Kurtuluşu'na sırt çevirerek oportünist manevralara baş vurarak uluslararası alanda cereyan eden iki çizgi mücadelesininde sağ oportünizmin safına doğru yol almaya başladı. Halkın Kurtuluşu ise proleter devrimci hareketin kendisine dostça eleştirileri karşısında samimi davranmayarak grupçu tavırlarını daha da sistemleştirdi ve sözüm ona ufukta yeni doğan proletarya partisinin azami ve asgari programı adı altında kendilerince "bütünlüklü çizgilerini" ortaya koydular.

Bu süre içinde gençlik içinde de yurdun dört bir yanında aynı grupçu anlayışlarına paralel davranışlar içine girdiler.

Kendisini gençlik ağası sanan "her şeyin kendileriyle başladığını" iddia edecek kadar ileri giden Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik, birçok yerde ittifak örgütleri ola

Yurtsever Gençlik'in

Kasım 77 de H.K. ve H.Y. taraftarı gençliğe yaptığı çağrı

Devrimci hareketin içinde bulunduğu mevcut dağınıklık, gençlik içinde de varlığını sürdürmektedir. Gençliğin mücadelesi kendiliğinden ve örgütsüz bir durumdadır. Bunlara rağmen gençlik mücadelesi yükselmekte, mevcut zayıflıklar, bu gelişmeyi olumsuz yönde etkilemektedir. Halk içindeki çelişmelerin çözümünde kullanılan yanlış metodlar, gençlik içinde de çeşitli siyasi gruplar arasındaki çatışmalara, grupçuluğa, hotzotçuluğa, kaba kuvvet kullanımına, sekterliğe vb. yol açmaktadır. Faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı en geniş gençlik yığınlarının tek gençlik cephesinde toplanması ertelenemez bir görevdir. Bu görevi yerine getirebilmek için yukarıda sıraladığımız olumsuzlukları altetmemiz, ortak bir mücadele zemininde birleşmemiz zorunludur. Yurtsever, devrimci gençlik yığınlarını baş düşmanlarımıza karşı birleştirmek hayati önemde bir görevdir ve bu görev ancak doğru ilkelerde birleşilerek sağlanabilir.

Biz, aşağıda belirttiğimiz ilkeler temelinde, devrimci saflarda,yer alan tüm siyasi grupları görüşmeye çağırıyoruz. Bu ilkeleri, tartışmak, derinleştirmek,detaylandırıp kurallara bağlamak, ortak bir program tespit etmek, bu görüşmelerde gerçekleştirilmelidir.

1) Birlik bir program temelinde oluşturulmalıdır. Bu program asgari programımızın içinde bulunduğumuz ara aşamaya uyarlanmış biçimi olan program olmalıdır (Özel Program). Bu programın temel noktalarına, işçi, köylü, öğrenci gençlik yığınlarının en önemli taleplerini içeren, hak ve menfaatlerini dile getiren bir bölüm eklenmelidir.

2) Cephe içindeki sorunların (gruplar, kişiler arası) çözümü, demokrasi ilkesine bağlı kalınarak gerçekleştirilmelidir; Hotzotçuluğa, kaba kuvvet kullanımına, sekterliğe yer verilmemeli, eleştiri, özeleştiri, tartışma, ikna, eğitim metodları esas alınarak çelişmeler çözümlenmelidir.Cephe örgütlerinin oluşturulmasında seçim ilkesi esas alınmalıdır. Merkezi bir disiplin bulunmalıdır, ancak bu kitlevi örgütlenmedeki demokrasiyi engelleyici bir katılıkta olmamalıdır.

3) Cephe bir mücadele örgütüdür. Dolayısıyla birlik mücadelenin geliştirilip ilerletilmesine, daha üst düzeye yükseltilmesine hizmet etmelidir. Cephe içinde mücadele olmalıdır, bu zorunludur; ancak bu mücadele halk mücadelesinin genel menfaatlerine tabi kılınmalıdır. Cephe içindeki gruplar ve kişiler <u>cephe adına</u> yürüttükleri faaliyetlerinde, ortak birleşme zemininde hareket etmeli, diğer tüm faaliyetlerinde eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi esas olmalıdır.

4) Cephe yönetimi veya cepheye bağlı birim yönetimleri genel faaliyetlerinde tespit edilen ortak program ve bu programa dayanılarak belirlenen ortak sloganlar kullanmak zorundadırlar. Güncel sorunlarda ise bu esasa bağlı kalarak inisyatiflerini kullanmalıdırlar.

5) Yukarıda belirlediğimiz görüşler temelinde mevcut kitle örgütleri yeniden düzenlenmeli veya yeni örgütlenmeler yaratılmalıdır. Üzerinde tartışılarak anlaşmaya varılacak örgütlenme şemasına göre bu örgütler kurulmalı, mevcut örgütlerin bu şema içindeki yeri belirlenerek, gerekli nitelikler kazandırılmalıdır.

6) Bu örgütlerin yönetiminin oluşturulması, yerel ve merkezi örgütlerin yönetiminde temsil esasları tartışılarak çözümlenmelidir (1).

7) Halk içinde yer almasına rağmen, geçmişte demokrasi ilkesini çiğneyen (merkezi yönetimince) karşı-devrimci tavırlar içinde olan güçler, hatalarının özeleştirisini yaparak cephe içinde yer almalıdırlar.

8) Gençlik dışında faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı genel bir cephe kurulduğunda, gençlik cephesi bu cepheye bağlanmalıdır.

Bu ilkeler temelinde bir toplantı düzenlenmesi çağrımıza cevabınızı bekliyoruz.Cevabınızın olumlu olması halinde, toplantı tarihi en kısa sürede tespit edilerek görüşmelere başlanmalıdır. Farklı önerileriniz olduğu takdirde bu önerilerinizi görüşmeye hazırız. Cevabınızın olumsuz olması halinde, cevabınızı nedenleriyle birlikte yazılı olarak iletmenizi talep ediyoruz.

Ortak düşmanlarımıza karşı ilkeli birliğimizin, mücadelemizin başarısı bakımından önemini tekrar belirterek, bu yoldaki mücadelenizde başarı dileklerimizi bildiririz.

(1) Görüşümüz, güçleri oranında temsildir (Nisbî temsil). Demokrasinin sağlanması, denetim ve güçlerin seferber edilmesi bakımından uygundur.

KASIM '77

NOT: 7. maddede yer alan "özeleştiri yaparak cephe içinde yer alma" hatalı anlayışı daha sonra düzeltilmiştir. Bu bakımdan bu madde bugün geçersizdir.

rak gördüğünü söylediği halde ve bu tabela altında gerçekte kendi tekkeleri olan YDGD'lerini kurmaya devam etti. Hem de bunu,halk gençliğinin tek kitle örgütleri kuruluyor adı altında yaptı. Halkın Kurtuluşu bu örgütleri kurarken hep tavırları yangından mal kaçırır tavrı olmuştur. Halkın Kurtuluşu genellikle şöyle bir yol izliyor: İlkin dernek çalışmalarını alttan alta gizlice yürütüyor. Sonra, kendisini de haklı çıkarmak için, diğer gruplara göstermelik olarak çağrı yapıyor ve hemen darbeci bir tarzda dernekleri kuruyor. İşte bunun örneği AYDGD Ankara'daki Yurtsever Gençlik taraftarları yanda Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'na yaptığımız çağrının aynısını Ankara'da 3 ay önce Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu'na yaptılar. Halkın Kurtuluşu, AYDGD'nin kurulmasını savsaklayıcı bir davranış içine girerek cevap vermedi. 1 ay önce Yurtsever Gençlik'e haber göndererek görüşme talebinde bulunan Halkın Kurtuluşu, hemen dernek yönetimini 6 Halkın Kurtuluşu, 1 Yurtsever Gençlik biçiminde oluşturarak kurulmasını öneriyor. Yurtsever Gençlik'in belli bir çalışma olmadan derneği kurmak yanlıştır, ayrıca yönetim çalışmalar sonucunda nispi temsile göre olmalıdır, 6'a 1 oranını nereden çıkarıyorsunuz demesine karşın Halkın Kurtuluşu' nun abartarak "biz 4000 üye yaparız, güçleri hesapladık" önyargılarıylan hareket eden tavırlarıyla karşılaştılar. Halkın Kurtuluşu şunu söyleyebilmiştir:"Bizim tavrımız kesindir. İster gelin, ister gelmeyin". Bu sözler Halkın Kurtuluşu'nun anlayışının özünü ortaya koyuyor. Öyle ya, tavrınız kesinse göstermelik olarak mı çağrı yapıyorsunuz? İşte Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik tavırlarında bu derece samimiyetsizliğe düşmüştür.

Ayrıca Halkın Kurtuluşu'nun tek tek yerlerdeki tavırları tesadüfi değil, merkezi görüşlerinin çeşitli bölgelerde hayata geçirilmesi niteliğindedir.

Halkın Kurtuluşu, bizim halk gençliğinin tek cephede birliğini öngören çağrımıza cevap vermeden Gençlik Eki sayı 21'de tek cephede birlik şiarını samimiyetsizce attı ve daha sonra halk gençliğinin ülke çapında birliğini gerçekleştirmek için YDGDerneklerinin federasyonlaşması ile ortaya çıktı. Halkın Kurtuluşu'ndan istediğimiz bu bölücü tavırlarını: gençlik yığınlarının mücadelesine zarar verdiğinin bilincine vararak terketmesidir. Eğer gençlik güçlerinin birliğinden, yanaysa daha önce yaptığımız çağrıyı yeniden tekrarlıyoruz ve yine görüşmeye hazırız.

Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik ülke çapında gençlik güçlerinin birliği şiarıyla ortaya çıkıyor. Ancak bu konuda o kadar "sorumluluk" taşıyor ki, kendi dışındaki siyasi güçlerle bu konuda görüşme zahmetini dahi göstermiyor. Bu halk güçlerinin birliği olamaz. Bunu Halkın Kurtuluşu da çok iyi bilmektedir. Ancak açıkça beyan etme cesareti göstermiyor. Halkın Kurtuluşu'nun yaptığına bakarak ülke çapında Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik'in federasyonlaşması için ileridense daha samimi bir tavır olur.

Yine Halkın Kurtuluşu grupçu anlayışına uygun olarak, her yerde kendi anlayışına , kendi grup menfaatine hizmet eden görüşleri ve her çeşit ilkesizliği savunmaktadır. Ankara örneğini verdik bir de Istanbul örneğini verelim:

Mart 25'te İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'nin 1.inci kongresi yapılacaktır. Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik'in şimdiye kadar İYDGD kongresiyle ilgili savundukları nispi temsil yöntemine göre yönetimin oluşturulmasıydı. Yani tabanındaki gücü oranında her siyasi grubun yönetimde yer almasını savunuyor ve buna en demokratik yoldur diyordu. Ancak ne olduysa, kongreye 15 gün kala daha önce savunduğu bu görüşlerinden vaz geçerek çoğunluk sistemine göre kongreye gidilmesini savunmaya başladı Bu tutumun nedeni de şöyle: İstanbul'da sözüm ona proletaryayı temsil eden kendileri önderlik yapabilecek güçtelermiş ve bu özel bir durummuş. Halkın Kurtuluşu, İYDGD üyelerinin çoğunluğunu temsil ettiği için bütün amacı yönetimin bütününü almak ve İYDGD yi tekkesine çvvirmektir.

Halkın Kurtuluşu işte bu derece ilkesizdir. Halkın Kurtuluşu açısından çoğunlukta bulunduğu yerlerde özel durum var, onun için çoğunluk sistemi doğrudur. Azınlıkta olduğu yerlerde, nispi temsil doğrudur. Yoksa buralardaki seçimler anti-demokratik olur.

Halkın Kurtuluşu'nun federasyon anlayışıyla bugün yaptığı objektif olarak gençlik güçlerinin birliğine ve gençliğin mücadelesinin yükselmesine değil, gençlik güçlerinin bölünmesine hizmet etmektedir. Ayrıca şunu da hatırlatalım ki, Halkın Kurtuluşu bugün Gençlik Partisi, veya federasyonu kurmak istemektedir. Bu tavırlara Halkın Kurtuluşu'nu iten esas neden, Halkın Kurtuluşu'nun ideolojik siyasi zayıflığıdır.Çünkü ideolojik ve siyasi bakımdan acze düşenler kendine güvenmeyenler ancak onlar, halk güçlerinin gönüllü birliğinden kaçınırlar.

Hemen şunu belirtelim ki, Halkın Kurtuluşu'nun gençliğin birliği konusunda yazdıklarıyla pratikteki tavırları birbirine taban tabana zıttır. Bu Halkın Kurtuluşu tabanındaki bütün arkadaşları düşündürmelidir. Halkın Kurtuluşu birlik konusundaki görüşlerini doğru buluyorsa, pratikteki bu grupçu tavırlarından vaz geçip özeleştiri yapmalıdır. Daha önce yazdıklarına ters düşen pratiğini doğru buluyorsa, yazdıklarının özeleştirisini yapmalıdır. Halkın Kurtuluşu için tavsiye ettiğimiz ve arzuladığımız pratikteki yanlış tavırlarından vaz geçip özeleştiri yapmalarıdır. Çünkü Halkın Kurtuluşu'nun gençliğin birliği konusunda bizim alıntı yaparak yazdığımız görüşleri doğrudur ve biz tamamiyle o alıntılardaki görüşleri onaylıyoruz. Halkın Kurtuluşu'nu bir kez daha hatalarını düzeltmeye, sorumsuzca tavırlarını terketmeye çağırıyoruz.

Son olarak Halkın Kurtuluşu'nun bu yanlış anlayışlarına yazdıkları şu sözlerini hatırlatarak niteliğini vurguluyalım:

"Şayet bir siyasi grup, faşizme karşı anti-faşist gençliğin birleştirilmesini,faşizme karşı mücadelenin başarısı için anti-faşist gençliği temsil eden farklı siyasi gruplar arasındaki kurulması gereken gönüllü ittifakların kurulmasını engelliyorsa bu siyasi grup proletaryayi temsil eden bir siyasi grup değildir. Çünkü bu tavır en geniş gönüllü birlikten yana olan proletaryanın tavrı olamaz, olsa olsa küçük burjuvazinin bireyci, sekter tavrı olur ve böyle bir grup da proletaryayı temsil ettiğini söylese bile ÖZÜNDE KÜÇÜK BURJUVAZİYİ TEMSİL EDEN,ONA TEKABÜL EDEN BİR SİYASİ GRUPTUR." (Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik, s.7) (abç.) görüldüğü gibi söyledikleri tam Halkın Kurtuluşu için geçerlidir.

GRUPÇULUK, TEKKECİLİK YIKILACAK!

HALK GENÇLİĞİNİN FAŞİZME, SOSYAL-FAŞİZME VE İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI TEK CEPHEDE İLKELİ VE ÖRGÜTLÜ BİRLİĞİ SAĞLANACAKTIR!

Fransız seçimleri ve "Chirac" çı Aydınlık oportünistleri

Aydınlık gazetesinde Fransa seçimleri üzerine bir yazı çıktı. Bu yazıda Aydınlık oportünistleri De Gaulle'ün ölünceye kadar Fransa'nın milli bağımsızlığını savunduğunu" övgü ile söylerken, Fransız tekelci burjuvazisinin bütün kesimlerini etrafında birleştiren böyle bir liderin ölümünden sonra Fransa'da kargaşalıkların başgösterdiğini yazıyorlar.

Fransız tekelci burjuvazisinin çeşitli kesimleri arasında başgösteren çatışmalardan sonra bugün, Aydınlık oportünistleri, De Gaulle'cü RPR partisinin lideri Chirac'ı "Sovyet yayılmacılığına ve ABD emperyalizmine karşı Fransa'nın milli bağımsızlığından yana" olmakla methediyorlar. Şimdiki Cumhurbaşkanı Giscard'ı biraz "yumuşama"dan dem vurmasına ve biraz da ABD ile yakın ilişkilerden yana olmasına rağmen; "milli bağımsızlıktan" yana özellikle de Kuzeydoğu'dan gelecek Sovyet saldırısına "hattı-müdafaa" ilkesini benimsiyerek karşı olduğunu söylüyorlar. Hele ezilen halklara ve milletlere yapılan emperyalist müdahalelere ise Giscard'ın kararlılıkla karşı çıktığını, ezilen ülkeleri koruduğunu yazıyorlar. "Afrika Afrikalılarındır" ilkesini hararetle savunuyor dedikleri Giscard'ın Afrika ülkeleriyle bir yandan iktisadi ve ticari ilişkileri geliştirip yardım ederken, diğer yandan siyasi bakımdan emperyalist müdahalelere karşı bu ülkeleri koruduğunu yazıyorlar. Sosyalist, Parti'ye gelince Aydınlık oportünistleri, silahsızlanma ve yumuşama konusundaki bazı hatalarına rağmen, "Üçüncü Dünya ile" yani dünya devriminin temel gücüyle ilişkileri geliştirmekten yana olduğunu söyleyerek bu partiyi de beğeniyorlar. Sadece ; "teslimiyet" ruhuna sahip, Sovyetler'den yana olan Fransız revizyonist partisine biraz dudak büküyorlar.

Bunları Kautskici bir Fransız sosyal-demokratı söyleseydi belki kimse şaşırmazdı ama "Üç Dünyacı" Aydınlık oportünistlerinin gerçek yüzünü bilenler de şaşırmıyacaktır. Teorilerini Kautski'nin, Kruşçev'in ideolojik bakış açıları üzerine oturtanların Fransız tekelci burjuvazisinin emperyalist menfaatlerini savunmasını normal karşılamak gerekir.

Bilindiği gibi son Fransız seçimleri; revizyonistlerin ve burjuva basınının "sağ ve sol partilerin mücadelesi" gibi göstermesinin de, Aydınlık oportünistlerinin "milli bağımsızlığı", "ezilen ülkelere yardımı" savunan partilerle, Rus taraftarı parti arasındaki mücadele gibi göstermesinin de tersine, Fransız tekelci burjuvazisinin değişik menfaat gruplarını temsil eden emperyalist partiler arasında geçti. Sonuçta, tekelci burjuvazinin Chirac ve Giscard'cı kesimleri en fazla oyu alarak iktidarda kalmayı başardılar.

Aydınlık oportünistlerinin, hararetle desteklediği Chirac ve Giscard emperyalist tekelci burjuvalarının sözde "milli bağımsızlığı" savunmalarının gerçek yüzü nedir? Birinci Dünya Savaşı'nda Alman emperyalistlerinin, daha zayıf emperyalist Belçika'yı işgali karşısında Lenin:

"Belçika'nın kurtuluşunu ve kefil olma hakkını istiyen Belçikalı sosyalistler de aslında 150.000.000 Kongo'lu nüfusu yağmalamaya devam etmeyi ve diğer ülkelerde ayrıcalıklar elde etmeyi amaçlayan Belçika burjuvazisinin isteklerini savunuyorlar. Belçika burjuvazisinin yabancı ülkelerdeki yatırımları üçyüz milyon frank gibi bir toplamdır. Her türlü hile ve düzeni kullanarak bu yatırımlardan sağlanan karı korumak 'muhteşem Belçika'nın gerçek "milli çıkarıdır'." (abç.) (Emperyalist Savaş Üzerine, s.110) diyordu.

Bugün Aydınlık oportünistlerinin bıkmadan usanmadan savundukları Fransız emperyalistlerinin "gerçek milli çıkarları" da, Fransız tekelci burjuvazisinin dünyanın ezilen halkları üzerindeki baskısını ve milyonlarca frank değerindeki sömürüsünü devam ettirmek, bu ülkelerde yeni imtiyazlar elde etmek demektir. Fransız tekelci burjuvazisinin "milli bağımsızlığı-nı" savunmak demek işte bu emperyalist menfaatleri savunmak demektir. Emperyalizm çağında emperyalist burjuvazinin haklı bir "milli davası", "milli bağımsızlığı", "milli savunması" olamaz.

Fransız tekelci burjuvazisinin bir grubunun temsilcisi olan Chirac Amerika ve Rusya'dan daha serbest davranmakla neyi savunuyor? Fransız tekelci burjuvazisinin ezilen halkları daha serbestçe soymasını, "200 köle" sahibi olanlara karşı '100 köle sahibi" biri olarak köle sahipliği mücadelesinde daha cesur olmayı savunuyor. Giscard veya Marşe'den farkı budur. Giscard'a gelince köle sahipliği için mücadeleyi geliştirirken Amerika'yı biraz daha dikkate almayı savunuyor. "Afrika Afrikalılarındır" ilkesine gelince, Afrika'da bilhassa Rusya'ya karşı olan güçleri kendi emperyalist amaçlarına, talan ve silah tüccarlığı, nüfuz kazanma emellerine bağlarken Afrika'nın halklarını aldatmak için başvurduğu emperyalist iki yüzlülükten başka birşey değildir. Hele Aydınlık'ın ballandırarak methettiği "ekonomik ve ticari yardımı" ise "kaşıkla verip, kepçeyle almak" emperyalist talanıdır. Bütün bunları methederek öven Aydınlık oportünistleri halkların talan edilmesini ve baskı altında tutulmasını açıkça savunan uşaklar oluyorlar. Sovyetler'e karşı Zaire gericilerini kendi bağımlılığı altında tutarken "Afrika Afrikalılarındır" diyen Fransız emperyalisti Giscard'ın, Güney Afrika'da ise zenci halka karşı ırkçı beyaz azınlık rejimini ekonomik siyasi ve askeri her türlü yoldan desteklediğini sanki Aydınlık oportünistleri bilmiyorlar. Ama dünyada sınıf mücadelesinde işçi sınıfı ve ezilen halklar cephesinde değil de karşıdevrim cephesindeki daha tehlikeli emperyaliste karşı "100 köle sahibi" emperyalistin yanında duranların yapacağı şey de emperyalist sömürü ve baskıyı gizlemek ve şirin göstermek için canla başla hizmetkarlık yapmak olacaktır.

Fransız tekelci burjuvazisinin diğer bir grubunun sosyal-demokrat temsilcisi Mitterand ise daha çok Sovyetler'i biraz da Amerika'yı dikkate alarak ezilen halkları elinde gül göstererek soymayı savunan biridir. Bilindiği gibi Marşe ise, aralarında bazı çelişmeler olsa dahi Sovyet Sosyal-emperyalistleriyle ittifak politikası güden Fransız tekelci burjuvazisinin temsilcilerinden biridir.

Fransız seçimleri emperyalist talanı yapmada daha sermest olmayı savunan Chirac ve Amerika'ya biraz yakınlık duyan Giscard soyguncuları ile daha çok Sovyetler'le uzlaşan Mitterand ve Sovyetler'le ittifaktan yana Marşe soyguncuları arasında bir çatışma olarak geçti. Proletarya için bu soyguncu gruplardan herhangi birisini diğerine karşı desteklemek sözkonusu olmadığı gibi, "200 köle sahibi" süper devletlere karşı "100 köle sahibi" Fransız tekelci burjuvazisinin emperyalist "milli menfaatlerini" savunmak ta sözkonusu olamaz. Proletarya Fransız emperyalistlerine karşı "Afrikalı" veya başka ezilen milletlerin menfaatini ve mücadelesini, tekelci burjuvaziye karşı Fransız proletaryasının sosyalist devrimini savunur. Bu mücadeleyi geliştirmek için çelişme ve çatışmaları dikkate alır o kadar.

Aydınlık oportünistleri ise "200 köle sahiplerine" karşı, Fransız tekelci burjuvazisinin emperyalist "milli menfaatlerini", "milli bağımsızlığı"nı savunuyorlar. Fransız seçimlerine Fransız tekelci burjuvazisinin "ana yurdunu" savunma emperyalist uşağı gözlüğüyle bakan Aydınlık oportünistleri, cesur emperyalist Chirac'ı methediyor, Amerika'ya biraz yakın olsa da "milli menfaatleri" savunan "Afrika halklarının" yaman destekleyicisi, Sovyetler'e karşı "hattı müdafaa"cı Giscard'ı da iyi görüyorlar, "dünya devriminin temel gücü üçüncü dünya ile yakınlık gösteren" Mitteran'ı, da övüyorlar, şimdilik biraz dudak büktükleri Marşe kalıyor. Yarın bilinçlenip "milli bağımsızlıkçı" olduktan sonra onunla da arayı yaparlar ve mesele kalmaz.

Yalnız yazılarında unuttukları veya gözboyamak için yaptıkları birşey var. "Üç dünyacı" Fransız oportünistlerinin seçimlere ayrı girmesini hoş karşılıyorlar. Oysa aynı gözlüğe göre ayrı girmek gibi "bölücü" ve "sekter" bir tavır yerine şu anda en "milli bağımsızlıkçı" Chirac ve Gisgard ile tek cephede birleşerek seçime girmeleri doğru olurdu. Bu hatalarını hatırlatmak ta bizden olsun.

"3 Dünya Teorisi" emperyalizme ve uşaklarına hizmet ediyor

KÜTAHYA

Kütahya Halk-Der'de Halkın Birliği taraftarları "oportünist üç dünya teorisi" konulu seminer verdiler. Konuşmacı arkadaş "Üç Dünya Teorisi"nin emperyalizme ve uşaklarına hizmet eden yüzünü, devrimi reddederek sınıf işbirliğini vaazeden niteliğini teşhir etti.

Daha sonra Halkın Kurtuluşu taraftarı bir devrimci de bu teoriyi reddeden bir konuşma yaptı.

Seminer devrimcilerin yurdun her tarafında "Üç Dünya Teorisi" gibi oportünist fikirleri reddettiklerini, marksizm-leninizmin ışıklı yolundan yürüyeceklerini gösteren örneklerden biri oldu.

KAHROLSUN MODERN REVİZYONİZM VE YENİ OPORTÜNİZM!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

"3 DÜNYA TEORİSİ" MAHKUM EDİLİYOR

TUNCELİ

9 Mart'ta Arkadaş Sineması'nda verilen konferansta oportünist "Üç Dünya Torisi" mahkum edildi. Halkın Birliği taraftarlarınca düzenlenen konferansa 1000'in üzerinde dinleyici halk katıldı. Halkın Birliği adına konuşan arkadaş "Üç Dünya Teorisi"nin emperyalizme hizmet eden niteliğini, komprador patron-ağa devletlerini "devrimci" göstererek ve halkları bu devletlerle işbirliğine yönelten gerici niteliğini, Avrupa emperyalistlerine hizmet eden ve proletaryayı sosyalist devrimden vazgeçirerek "Yurt savunması" için Avrupa tekelci burjuvazisiyle ittifaka çağıran sosyal-şoven yüzünü, Rus sosyal-emperyalizmine karşı sözde, "daha az tehlikeli" olan Amerikan emperyalizmine dayanma gerici siyasetini, yani marksizm-leninizmi ve dünya devrimini reddederek, dünyada emperyalizmi ayakta tutmaya çalışan gerçek yüzünü açıkladı. Konuşmacı arkadaş daha sonra proleter devrimci hareketin dünya durumu , dünya devrimi konusundaki görüşlerini açıkladı. Ülkemizin somut şartlarını ve devrimimizin dostlarını ve düşmanlarını ortaya koyduktan sonra, Halkın Kurtuluşu'nun geliştirmekte olduğu "sol" çizgisini eleştirdi.

Daha sonra diğer devrimci guruplara Halkın Kurtuluşu'na, Halkın Yolu'na ve Halkın Gücü'ne ve Kava'cılara söz hakkı verildi. Halkın Yolu'ndan olup da "Üç dünya teorisi"ni savunanlara söz hakkı verilmedi. Aydınlık oportünistleri sempatizanları etkilenir korkusuyla konferansa katılmadılar.

Konferans marksizm-leninizmin devrimciler arasındaki güçlü yanısını simgeledi.

KAHROLSUN ULUSLARARASI YENİ OPORTÜNİST AKIM!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

İZMİR

Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimcilerin düzenlediği konferansta "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci yüzü, emperyalizme hizmet eden niteliği teşhir edildi.

Konferansı düzenliyenler Halkın Birliği taraftarlarına 15 dakikadan fazla söz hakkı vermediler. Bunun nedeni proleter devrimci gördüklerinden olsa gerek!

Halkın Birliği adına konuşan arkadaş, Halkın Kurtuluşu taraftarı konuşmacının Halkın Birliği'ne yönelttiği eleştirilere , cevap verdi. Birlik meselesindeki görüşlerini açıkladı. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun marksizm-leninizmden etkilenmelerine rağmen esas yanlarıyla küçük-burjuva akımları olduğunu ortaya koydu. Makksizm-leninizmi temsil eden hareketin geçmişte İbrahim Kaypakkaya yoldaş önderliğindeki hareket olduğunu belirtti. Bazı kişiler "tekkeler yıkılsın" sloganı attılarsa da rağbet bulmadı.

Aynı gün Halkın Yolu'ndan "Üç Dünya Teorisi"ni reddeden arkadaşların bir başka yerde düzenledikleri konferans da yeni-oportünizme darbe vurmada yararlı oldu.

KAHROLSUN OPORTÜNİST "ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

YAŞASIN MARKSİST-LENİNİST HAREKET!

Demirdöküm ve Profilo' da işçiler Maden-İş ağalarını bir kez daha yenilgiye uğrattı.

Geçtiğimiz hafta DİSK Maden-İş'in bazı işyerlerinde temsilcilik seçimleri yapıldı. Bu seçimlerde gözle görülen en büyük gerçek Maden-İş yönetimini gasbeden Rus uşağı sosyal-faşist sendika ağalarının tabandan tecrit olmalarıdır.

Seçim yapılan yerlerden biri 14. Bölge'deki Türk Demir Döküm Fabrikası, diğeri ise 6. Bölge'den Profilo'dur.

Türk Demir Döküm'de MESS grevi öncesi 5 devrimci işçi işten atılmıştı. Bu yetmedi. Grevden sonra 20 devrimci işçi daha işten atıldı. Sosyal-faşistler fabrikadaki "dikenleri" temizlemişlerdi. Seçimlerde kitle desteğini alabilecek devrimci işçiler böylelikle fabrikadan temizlendiler. Sosyal-faşist sendika ağaları, Demir Döküm'de bu şartlarda seçime gittiler.

Buna rağmen hezimete uğradılar. Çünkü, 2.000'e yakın oy kullanan kitle, sendika adaylarını değil, esas olarak muhalefeti seçti. Seçilen 90 ünite temsilciliğinden 60 tanesini muhalefet kazandı. Ancak 30 tanesi İGD listesinden kazandı. Bunlar içinde de ancak bir kaç gurka seçildi. Diğer seçilenler bilinçsiz kişilerdir. Azılı sosyal-faşistler tabandan oy alamayarak rezil oldular.

Ancak buna rağmen 60 kişi arasında baştemsilcilik görevini yürütecek nitelikte kişi olmayınca, eski baştemsilci reviyzonist Turgut Akağaç gene baştemsilci seçildi. 8 kişilik temsilcilik listesine bir İGD'li ve 6 tane de yurtsever seçildiler.

Türk Demir Döküm'deki sosyal-faşist sıkı yönetime ve her türlü şantaja rağmen, bu sonuç büyük bir başarı ve sosyal-faşist sendika ağalarına indirilmiş bir darbe oldu.

Profilo işçileri ise, ne faşist Türk Metal-İş'e ne de sosyal-faşist Maden-İş yöneticilerine pirim verdi. Ezici bir çoğunlukla 70 ünitenin büyük bir çoğunluğunda seçimi muhalefet aldı.

Burada da, yurtsever devrimci işçilerin tecrübesizliği yüzünden baştemsilcilik TSİP'li sosyal-faşist bir demagoga kaptırıldı. 8 kişilik listeye bir İGD'li girdi. 6 temsilci ise yurtsever devrimcilerden oluştu.

Son iki seçim bize şunu göstermektedir: Fabrikalarda, taban içinde uzun vadeli amaçlarla yapılacak sabırlı ve kararlı çalışma başarı meyvelerini verir. Fakat bu, sadece soyut siyasetle değil, somut siyaset temelinde sağlanabilir.

Bu iki fabrikada da tüm temsilcilik kadrosu sendika ağalarının uşaklarından koparılabilirdi. Buradaki eksiklik kitlenin desteğini alan adayların, sendikacılık bilgilerinin ve siyasi tecrübelerinin yetersiz oluşundadır, sendikacılık bilgi ve tecrübesi ile siyasi seviyeleri ileri olanların dakitle desteği yetersiz kaldı.

Bu durum, her ileri işçinin, özellikle sendikal ve ideolojik konularda yeterli duruma getirilmesiyle o kitleye önderlik edebileceğini göstermektedir.

Gene son iki seçim; sendika ağalarının, kağıttan kaplan olduklarını da gösterdi. Maden-İş'in yönetimini çeşitli kongre oyunlarıyla gasbeden sosyal-faşistlerin kitleden ne derece kopuk olduklarını sergiledi.

Gelecek seçimlerde sınıf bilinçli proletaryanın bayrağını sendikalarımızda dalgalandırmak amacıyla ileri!

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
YAŞASIN DİSK!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

FAŞİST KATİLLER ÇUKOBİRLİK'TEN TEMİZLENMELİ HESAP SORULMALIDIR

Çukobirlik uzun süredir faşistlerin işgali altındadır. Yazın yapılan irade beyanında MİSK'li faşistler, her türlü hile, tertip ve baskıya başvurarak MİSK'in yetki almasını sağladılar. İrade beyanından önce, tehdit, dövme, yaralama, fabrikaya sokmama gibi her yöntemi kullanan bu zorbalar 300'den fazla devrimci ve yurtseveri fabrikadan attılar. MİSK'in yetkiyi almasından sonra yüzlerce faşist, fabrikadaki yurtseverleri sindirmek, devrimci mücadeleyi tamamen ezebilmek amacıyla işe alındı. Bunların çoğu, Adana Eğitim Enstitüsü'nden getirilen Ülkü Ocaklı faşistlerdi. Üretime katılmayan, bellerinde silahlarıyla sabahtan akşama kadar yurtseverlere saldıran, göz dağı veren faşistler bu güne kadar birçok işçiyi bu yolla fabrikadan attılar. Fabrikadaki işçileri faşistleştirmek için yaptıkları toplantılara işçileri zorla getirerek kurt gibi ulumaya zorladılar. Bozkurt rozetlerini takmaları için işçilere baskı yaptılar. Fabrikanın bütün duvarlarını bozkurt resimleriyle doldurdular. Bu zorbalıklara karşı çıkan ve kendilerinden olmayan işçilerin yollarını keserek, dövdüler.

CHP hükümeti kurulduktan sonra Çukobirlik Genel müdürlüğüne getirilen Abdullah Kütküt, faşistlerin fabrikadaki zorbalıklarını açıkladı. Bu baskılara karşı önlem alınacağını söyledi. Fakat bugüne kadar fabrikada en ufak bir değişiklik bile yapılmış değil. Abdullah Kütküt fabrikada 500'den fazla faşistin iş yapmadan oturduğunu söylediği halde bu faşistler fabrikadan çıkarılmadı. Faşistlerin işten çıkarılması bir yana, bunlar eskiden olduğu gibi yine geceleri fabrikada yatmaya, her türlü baskı ve zorbalığı uygulamaya devam ettiler. Hatta iplik tesislerine atanan CHP'li müdürü döverek fabrikadan attılar. Faşistlerle devamlı uzlaşan CHP yöneticileri ve CHP'nin Adana il örgütü bütün bu olanlar karşısında sessiz kaldı. Çukobirlik'te faşistlerin yaptığı milyonlarca liralık yolsuzluk ortada olduğu halde bu yolsuzlukları yapan faşistlerden hesap soran olmadı.

Bir ay kadar önce bir işçi kadın, 15-20 faşistin bir işçiyi dövdüğünü ve kendisinin bu manzara karşısında korkarak bayıldığını söyledi. Bundan birkaç gün sonra fabrikaya yakın bir köyün kenarında çuval içinde bir ceset bulunduğu ve cesedin Çukobirlik'te çalışan bir işçiye ait olduğu söylentileri yayıldı. Bunun üzerine faşistler, olayı gören ve korkudan şok geçirerek hastahaneye kaldırılan kadın işçinin hayal gördüğü yalanlarını yaymaya başladılar.

Çukobirlik'te, faşistlerin kadın işçilerin üzerindeki iğrenç baskıları bugün de aynen devam ediyor. Daha önce bir faşist fabrikada bir kız işçiye tecavüz etti. Olay bütün fabrikada duyulduğu halde, bu köpek elini kolunu sallayarak fabrikada dolaşmaya devam etti. Son günlerde, fabrikada üç-dört faşistin yine bir kız işçiye tecavüz ettiği söylentileri yayıldı. Bütün, bu söylentileri açığa çıkarmak çeşitli olanaksızlıklar nedeniyle mümkün olmadı, bu konular üzerine şimdiye kadar yeterince gidilemedi.

Yine, yeni Genel Müdür'e can güvenliği için başvuran kadın işçiler bugünlerde faşistler tarafından tek tek sorguya çekiliyor.

Adana'lı Yurtsever ve Devrimci İşçiler!

Çukobirlik'teki faşist baskı, cinayet, ve zorbalıkları teşhir etmede Çukobirlik'li yurtsever işçilere yardım edelim. Faşistlerin oradaki her cinayetini, her saldırısını tek tek açığa çıkartıp, bunları her yolla halkımıza duyuralım. Çukobirlik'in faşistlerden temizlenmesi ve bunlardan hesap sorulması için ilgililere baskı yapalım. Bu konuda CHP'li genel müdürden ve CHP il örgütünden medet uman arkadaşlarımızı uyaralım. CHP'nin halk üzerinde uygulanan baskılar konusunda faşistlerle nasıl uzlaştığını anlatarak, onların CHP'nin faşistlerle uzlaşan gerici yüzünü tanımalarına yardımcı olalım.

İşçilerin görevi, yalnız kendi fabrikasındaki baskı ve haksızlıklara karşı çıkmak değil, aynı zamanda diğer bütün fabrikalardaki işçilerin ve toplumun her alanındaki halk sınıf ve tabakalarının uğradığı baskı ve haksızlıklara karşı çıkmak, bunlara karşı mücadele etmektir. İşçi sınıfının ve onunla birlikte tüm halkın kurtuluşunu sağlayacak olan Milli Demokratik Halk Devriminde işçilerin kendi aralarındaki ve diğer emekçilerle aralarındaki birlik, ancak bu şekilde, mücadele içinde gerçekleşebilir.

ÇUKOBİRLİK'TEKİ FAŞİST KATİLLERDEN VE ZORBALARDAN HESAP SORULSUN!

Birleşen işçiler, patrondan haklarını söke söke aldılar

Şişli Bomonti'deki Kozmetik fabrikasında çalışan işçiler patrona karşı birlik olunca haklarını söke söke aldılar.

Kozmetik'te 18 kişi çalışıyordu. Burada sendika yoktu. Faşist patron burada üç yıldır işçilere her türlü namussuzluğu yapıyor, her istediği zaman işçileri fazla mesai yapmaya mecbur bırakıyor, özellikle bayan işçilere ağıza alınmayacak adi küfürler ediyordu.

Geçtiğimiz hafta işyerinde birliklerini oluşturan Kozmetik işçileri patrona ortak taleplerini bildirdiler. Patron küplere bindi. Fakat işçilerin kararlı birliğini bazı oyunlarla bozamayınca dize geldi.

En son patron ve uşağı müdür ortaklaşa başka bir işyeri açtılar. Buraya 4 kız işçi gönderdiler. Birisi gitmek isteyince onu işten attılar. Buna karşı 17 işçi arkadaşlarının işe alınması için direnişe geçti.

Direniş iki gün sürdü. Patron türlü tehditlerde bulundu. "Siz sendikasızsınız, bu direniş kanunsuzdur", "Polis getirip size dayak attıracağım" dedi vs. Tüm bunlarla direnişi engelleyemeyince 8 işçiyi işten attı. Diğer arkadaşlar da işe başladı. Atılanlardan dernekle ilişkisi olan devrimci bir işçiye tazminatını verdi, diğerlerine vermedi.

Bunun üzerine bu arkadaş patronun elinden aldığı parayı suratına fırlattı: "Ya bizim hepimize verirsin ya da ben almam" dedi. İşçiler mücadeleye devam ettiler. Sosyal Sigortalar'a toplu ca şikayet ettiler. Patron sigorta müfettişini satın almak istedi. İşçiler bir avukat tuttu. Ve neticede işten atıldılar ama ilk kez o işyerinde hepsi kuruşu kuruşuna tazminatlarını aldılar.

Sendikasız işyerlerinde günlük işten atılmalar olur ama tazminat ve hiç bir sosyal hak verilmez. Kozmetik işçileri birleşip mücadele edince işten atılsalar bile bu hakların alınacağını ispatladılar. Ama kurtuluşlarının ancak Milli Demokratik Halk Devrimi ile mümkün olacağını da dile getiriyorlar.

YAŞASIN HALK GENÇLİĞİNİN İLKELİ BİRLİĞİ VE ÖRGÜTLÜ MÜCÂDELESİ

Halk gençliğinin, sınıf mücadelesi yükselirken, bu mücadele nin örgütlenme seviyesi geri durumunu korumaktadır. Halk gençliğinin, baş düşmanlarına karşı siyasi örgütlenmesi de henüz ol dukça geridir. Bu geriliği gi-- dermenin önünde bulunan engellerin en önemlilerinden birisi de grupçuluktur. Özellikle Halkın Kurtuluşu taraftarları, bu alanda olumsuz örnekler vermektedirler. Payas Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği kongresiyle ilgili olgular bunun açık kanıtıdır.

Eski adı, Payas İlerici İşçi-Köylü Dayanışma Derneği olan Payas Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği (PYDGD) bir süredir çalışamaz durumdaydı. Payaslı yurtsever gençlik, yedek üyelerin katılımıyla olağanüstü kongreye gidilmesini Halkın Kurtuluşu taraftarlarına önerdi. Onlar bu öneriyi kabul ettiler. Ancak kongre için önerilen 1 Ocak tarihini erken bularak kongrenin 15 Ocak'ta yapılmasını önerdiler. Tartışma sürerken karar defterini alıp, "ister imzalayın, ister imzalamayın" diyerek kararı aldılar. Yönetim kurulunda Halkın Kurtuluşu taraftarları bir kişi fazla olduğundan, Yurtsever Gençlik alınan karara uydu.

Bir gün sonra karar defterine bakan Yurtsever Gençlik Halkın Kurtuluşu taraftarlarının kongreyi 5 Mart'a ertelediklerini , gördü. Bu durumu kendilerinden, sorduklarında, Halkın Kurtuluşu taraftarları bir arkadaşlarının isteği üzerine karar aldıklarını, bu kararı Yurtsever Gençlik'e ilettiklerini söylediler. Yurtsever Gençlik karardan haberdar değildi ve bu durumla ilgili Halkın Kurtuluşu taraftarlarının söylediklerinin yalan olduğu açığa çıktı. Bu hataları nedeniyle özeleştiri yapmaları istenen Halkın Kurtuluşu taraftarları, özeleştiri yapmayı ve kararı geri almayı reddettiler.

Bunun üzerine 28 Şubat aidat ödenmesi için son tarih olarak belirlendi. Kongre öncesinde Halkın Kurtuluşu taraftarları Dörtyol ve Payas'tan devrimcilikle ilgisi bulunmayan kişileri (30'a yakın sayıda) üye yaptılar. Bunlardan bazıları, belediye seçimlerinde CHP ile işbirliği yapıp devrimcilerin afişlerini yırtan kişilerdi. Bazıları ise aidat ödemedikleri gerekçesiyle dernekten daha önce ihraç edilmişlerdi.

Yurtsever Gençlik, aidatlarını zamanında ödedi. Halkın Kurtuluşu taraftarları ise 2 Mart'ta ödediler. Bu konuyla ilgili tartışmada, Halkın Kurtuluşu taraftarları derneğin kendilerinden sorulduğunu, istemiyenin çıkıp ayrı dernek kurabileceğini söylediler; aralarından saldırıya yeltenen de oldu.

Kongre, 5 Mart'ta yapıldı ve Halkın Kurtuluşu taraftarları 36, Yurtsever Gençlik 24 oy aldı. Ancak, önceden yönetimin çoğunluk esasına göre mi, yoksa nispi temsil esasına göre mi oluşturulacağı hatalı olarak belirlenmemişti. Halkın Kurtuluşu taraftarları çoğunluk esasına göre yönetimi oluşturacaklarını , söylediler. Bir kısmı kesin yer vermemeyi savunurken, bir bölümü Yurtsever Gençlik'le uzlaşamadıkları için yönetimde yer vermeyeceklerini söylüyorlardı. Tartışma sürerken, biz kazandık tartışmaya gerek yok diyerek, geleneksel devrim andını dahi içmeden gittiler.

Halkın Kurtuluşu'nun pratikteki tavırları, halk güçlerini bölerek hakim sınıflara hizmet eden, sorumsuz, grupçu tavırlardır. Bu tavırlara karşı, tüm halk gençliğini birleştirmek amacıyla mücadele yürütmek Yurtsever Gençlik'in görevidir.

Öğrenciler birleştikçe faşistler bozguna uğruyor

Faşistlerin saldırılarına karşı mücadelede Eyüp Lisesi öğrencileri birliğini güçlendirdikçe faşistleri bozguna uğratmakta ve öğrencilerin güvenlik içinde öğrenim yapmalarını sağlamaktadırlar.

Bir süre önce toplu olarak okuldan çıkan Eyüp Lisesi öğrencilerine MHP'li faşistler silahla saldırdılar. Faşist saldırganları, öğrenciler MHP binasına kadar kovaladılar. Ardından saldırıya geçip silah kullanan MSP taraftarı Ak-Genç'li yobazlara da öğrenciler hakettikleri cevabı verdiler. Ak-Gençli saldırganlar da başaramayınca selameti kaçmakta buldular. Olayların ardından CHP'li yetkililerin isteğiyle polis hem faşistlerden hem de devrimcilerden toplam 10 kişiyi gözaltına aldı. Oysa cezalandırılması gerekenler öğrencilerin öğrenim özgürlüğünü ve can güvenliğini sağlıyan devrimciler değil, öğrencilere silahla saldıran MHP'li faşistlerle Ak-Genç'li yobazlar olmalıdır. CHP'lilerin hem devrimcilere, hem de faşistlere sözde "eşit" davranması ancak faşistlerin işine yarar. Çünkü haksız olan da, saldırganlar da faşistlerdir. Kurtla kuzu arasında eşitlik olmaz. CHP'nin bu tavırları öğrencilere, faşist saldırılar karşısında CHP'nin alacağı tedbirlere değil, kendi kollarının gücüyle halkın devrimci mücadelesine güvenmeleri gerektiğini öğretiyor.

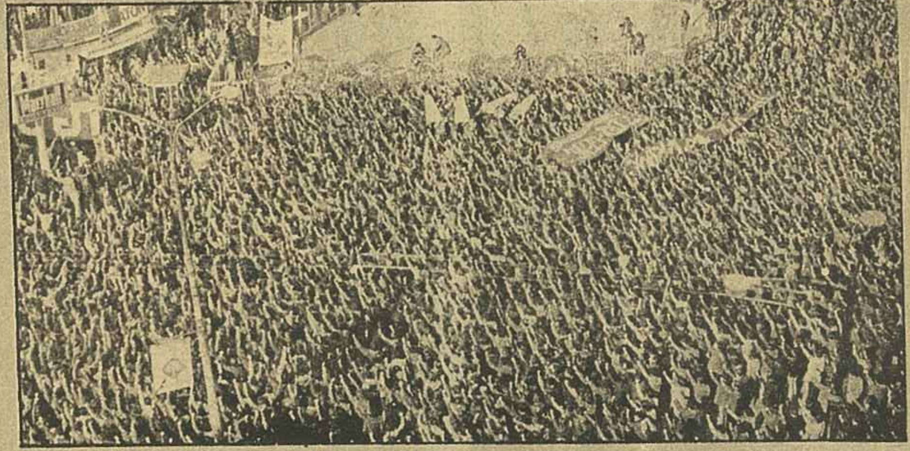
En son Eyüp Lisesi öğrencileri 16 Mart'ta faşistlerin Istanbul Üniversitesi'ndeki bombalı katliamına karşı protesto boykotu yaptılar. Öğrencilerin tecrübesizliğinden, kitlenin hemen Üniversite'ye götürülmemesinden de yararlanan polis boykotu kırabildi. Fakat Eyüp Lisesi öğrencilerini yıldıramadı. Istanbul Üniversitesi'ndeki katliamı protesto için 20 Mart'ta yapılan faşizme ihtar direnişine Eyüp Lisesi öğrencileri de boykot yaparak katıldılar ve başarılı da oldular.

Yurtsever Gençlik Eyüp Lisesi öğrencilerinin mücadelesini, geliştirirken en geniş eylem birliğini sağlamaya çalışmaktadır. Fakat Dev-Genç taraftarları ise sosyal-faşistlerle uzlaştıklarından Yurtsever Gençlik'le ittifaka yanaşmamakta veya isteksiz davranmaktadır. Bu arkadaşların sosyal faşistlerin menfaatine uygun hareket etmeyi terketmeleri, öğrenci gençliğin menfaatleri için ittifakı geliştirmeleri gerekir.

Eyüp Lisesi öğrencileri faşist saldırılara karşı mücadelede, sosyal-faşistlerin gerici niteliğini de öğrenerek, daha büyük başarılar elde edeceklerdir.

GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ!
KAHROLSUN [illegible]-FAŞİST EĞİTİM!

ELBİSTAN YURTSEVER GENÇLİK DERNEĞİ KURULDU

Elbistan'da Yurtsever Gençlik işçi, köylü, öğrenci gençliğin kitle örgütü olan Elbistan Yurtsever Gençlik Derneği'ni (EYGD) kurdu. Elbistan'da bugüne kadar değişik isimler altında dernekler kuruldu, ancak faşist diktatörlük bunların tümünü kapattı. Elbistan devrimci gençliği uzun süredir özlemini duyduğu kitle örgütüne ulaşma çabasında, bu baskılara göğüs gerdi, sonuçta EYGD'yi kurdu.

Bugüne dek Elbistan'da gençlik derneğinin kurulmayışının çeşitli nedenleri vardı. Bu nedenlerin en önemlisi Yurtsever Gençlik'in bu meselenin önemini kavrayamayışıydı. Halkın Kurtuluşu taraftarlarının olumsuz tavrı bir başka olumsuz etkendi. Yurtsever Gençlik bu konudaki hatasını kavradı ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarına çeşitli defalar teklif götürdü. Halkın Kurtuluşu taraftarları bu teklifleri savsakladılar. Kendilerine yönetimi ortak oluşturma teklif edildi. Bu teklifi bir süre savsakladıktan sonra, yönetime verecek kimseleri olmadığından yönetimde yer almayacaklarını , fakat derneği destekleyeceklerini bildirdiler.

Bu gelişmeden sonra dernek kurma faaliyeti ilerledi. Tam bu aşamada Halkın Kurtuluşu taraftarları, gençlik kitlesinin kurucu heyeti seçmesini istediler. Yurtsever Gençlik, kitle çalışmasının dernek kurulduktan sonra da sürdürüleceğini, kitlenin derneğe olan ihtiyacının acil olduğunu belirtti. Yurtsever Gençlik, Halkın Kurtuluşu taraftarlarının, son teklifinin küçük-burjuva grupçu tavırlarını yansıttığını, önce verecek kişileri olmadığı için kurucu heyete girmezken, sonra kuruluş tarzına karşı oldukları için kurucu heyete girmediklerini açıklamalarının bunun açık kanıtı olduğunu, böylece derneğe girmemelerini mazur göstermeye çalıştıklarını açıkladı.

EYGD'ni gençlik kitlesi ilgiyle karşıladı. Bağış kampanyasına birçok genç katıldı, birçok genç derneğe gelip giderek ilgisini belirtti. Yurtsever Gençlik, halk gençliğinin birleşmesinin önündeki engelleri yıkacak ve gençliğe sınıf düşmanlarına karşı mücadelesinde önderlik görevini yerine getirecektir.

YAŞASIN, İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN KİTLE ÖRGÜTÜ EYGD!

Plevne Lisesi öğrencilerinin mücadelesi faşistleri ve sosyal-faşistleri tecrit ediyor

Son günlerde yoğunlaşan faşist saldırı ve katliamlar Gaziosmanpaşa semtinin Plevne Lisesi'nde de kendini gösterdi. Ümraniye'de ölen 5 kişiye sahip çıkan faşist MHP ve Ülkü Ocakları bu kişilerin cenazesine öğrenci gençliği götürmek için Istanbul'un her yerindeki okulları gezerek yurtsever gençlik üzerinde terör estirdiler. Plevne Lisesi'nde iki, üç tane olan faşistler dışarıdan getirdikleri komandolarla ders esnasında tüm sınıfları silahla basarak bütün öğretmen ve öğrencilere saldırdılar. Yurtsever öğrenciler daha evvel faşistlerin okul çevresinde dolaştığını görerek okul idaresine güvenlik önlemlerinin alınması için başvurdular. Fakat faşist müdür okula gelen polisleri birşey yok diyerek geri gönderdi. Öğrencileri zorla sınıflardan çıkartan faşistler okulun alt koridorunda herkesi topladıkları halde, okul dışarısına çıkartamadılar. Daha sonra yeniden gelen polisler olaya sözde el koydukları halde, faşist komandoların üzerlerini aramadan gitmelerine izin verdiler. Böylece kitlenin toplu direnişi sayesinde faşistler, birkaç tane olan kendi adamları dışında kimseyi götüremediler. Alt koridorda toplanan öğrenciler, "Faşist müdür istifa" sloganını atarak konuşmak için gelen müdürü konuşturmadılar. Müdür oradan kaçmak zorunda kaldı. Daha sonra polis kitleyi dağıttı.

Plevne Lisesi'nde anti-faşist, anti-sosyal-faşist mücadele üç seneden beri sürmektedir. İlk iki senede okulu ellerinde bulunduran sosyal-faşistler, halk gençliğine siyasi olarak gerici düşüncelerinden başka birşey vermediklerinden okuldaki kitle her geçen gün pasifize olmakta idi. Fakat çeşitli okul sorunlarından ve can güvenliğinden doğan kitlenin taleplerini savunmayan sosyal-faşistler okulda teşhir ve tecrit oldular ve pratik önderlik yurtsever gençliğin eline geçti. Plevne Lisesi'nin birim derneği durumunda olan ve akademik-demokratik mücadelesini yürütecek olan Plevne Lisesi Mensupları ve Mezunları Derneği hala çeşitli demagoji ve oyunlarla sosyal faşistlerin elinde bulunmaktadır. Plevne Lisesi'ndeki sosyal faşistler sahte eylem birliği demagojileri yaparak kitlenin gözünü boyamaktadırlar. Derneğe giden yurtsever gençlikten arkadaşları konuşturmamaktadırlar. Pratik önderliği elinde tutan yurtsever gençlik sosyal-faşistlerin yüzünü açığa çıkartarak kitleyi anti-faşist, anti-sosyal-faşist mücadeleye çekmektedir ve çekecektir.

KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM!
YAŞASIN DEMOKRATİK EĞİTİM!
GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ,
ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ!

8 MART ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜ KUTLANDI

İSTANBUL

11 Mart'ta Uluslararası Kadınlar Günü dolayısıyla İstanbullu proleter devrimci kadınlar bir toplantı düzenlediler. Toplantı; ev kadınları ve işçi kadınlardan oluşan koronun enternasyonali söylemesiyle başladı. Daha sonra, bir kadın arkadaş uluslararası kadınlar gününün önemini anlatan bir konuşma yaptı. Bu konuşmada kadının iki li baskı altına alınmasının tarihi gelişimine değindi. Bunun da özünde sınıf baskısından kaynaklandığını belirten arkadaş, kadının ancak özgür bir toplumda özgür yaşayabileceğini bu yüzden de, kadınların demokratik halk iktidarını kurma mücadelesine katılmaları gerekliliğini vurgulayarak konuşmasını bitirdi.

Bu arada gelen kitle çok disiplinli bir şekilde konuşmanın seyrine göre sık sık "kadın-erkek birlikte demokratik devrimde", "Yaşasın devrimci kadınların birliği", "kadınsız devrim olamaz", "kadınların kurtuluşu devrimledir", "kahrolsun sendika ağaları", "kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm" vb. sloganlarını attı.

Daha sonra kadınlar korosu "ser verip sır vermeyen önderimiz İbrahim Kaypakkaya'nın anısına" türküsünü İbrahim Yoldaş için söylediler. Ardından "Bacı bacı" türküsüyle devam ettiler.

Bunun ardından Profilo'lu bir işçi kadın arkadaşımız fabrikalarındaki mücadeleyi ve bu mücadelede kadının yeri ve önemini anlattı. Mücadele deneylerini aktararak sosyal-faşist sendika ağalığını teşhir etti. Ve mücadelemizin faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma hedefine yönelmesi gerektiğini, kadınların da birliklerini pekiştirerek bu mücadele içinde saf tutmaları gerektiğini belirtti.

Daha sonra Yurtsever Gençlik'ten bir kız arkadaşımız söz aldı. Gençliğin akademik demokratik mücadelesinde kadının yeri ve önemini vurguladı ve kadınları demokratik halk iktidarı mücadelesine katılmaya çağırdı. Bu arada ozan arkadaşımız Aşık Yoldaş türküler ve marşlarla toplantıya destek oldu.

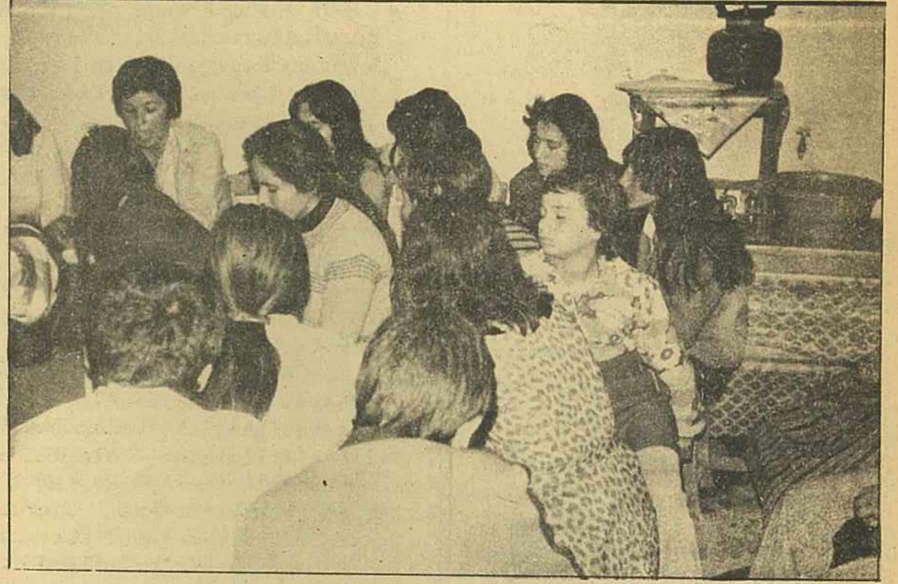
Gene ardından köylü kökenli bir ev kadını arkadaş, kadın üstündeki baskıları dile getiren bir konuşma yaptı. Bir giyim işçisi kız arkadaş da giyim işçileri üstündeki baskıları anlattı. Toplantı çok sıcak bir hava içinde devrim andı içilerek son buldu.

Toplantıyı tertipleyen arkadaşların işçi kadınlar ve ev kadınları olması olumluydu. Onlar devrimci mücadeleyi sırf birkaç genç aydının işi olarak, gösterenlere iyi bir ders verdiler. Bundan başka toplantıya iyi hazırlanmışlardı. Fakat onların bu istek, disiplin ve gayretinin yanında toplantıya az sayıda kadın arkadaş katılmıştı. Gelmeleri gereken pek çok kadın arkadaş başta kendileri bu işi hafife alarak toplantıya gelmediler. Toplantıya katılanlar bu meselenin yeterince kavranmadığı üstünde birleştiler. Bundan sonra kadınlarımızı mücadeleye çekmek için daha sıkı bir birlik ve çelikten disiplinle çalışma kararı aldılar. ●

8 MART ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜ ADANADA KUTLANDI.

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü, Adana Dumlupınar Halk Kültür Derneği'nde kutlandı. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra, bir kız arkadaş, kadınlar üzerindeki baskıların nedenleri ve kadınların devrimdeki rolü üzerine bir konuşma yaptı. Kadınlar katılmadan devrim olamayacağını ve kadınların kurtuluşunun ancak devrimle gerçekleşebileceğini vurguladı. İKD, Ülkücü Kadınlar Derneği vb. sosyal-faşist ve faşist kadın örgütleriyle diğer burjuva kadın örgütlerinin, kadınların mücadelesini saptırmak amacıyla kurulduğu, bu dernekleri teşhir etmenin ve halk kadınlarını örgütlendirmenin zorunluluğu üzerinde durdu.

Daha sonra söz alan bir kız işçi, fabrikalarında kadın işçiler üzerinde uygulanan baskıları anlattı. Aynı işi yapan kadın işçilerin erkeklerden daha düşük ücret aldığı, kadınların kreş sorununun yeterince çözümlenmediği, yoz burjuva kültürünün kadın işçiler üzerinde büyük etkisi olduğu ve kadın işçilerin siyasetle yeterince ilgilenmediği noktaları üzerinde durdu. İşçi ve emekçi kadınların dağınık ve örgütsüz olduğunu, kadın işçi ve emekçilerin daha büyük kitleler halinde devrimci saflara çekilebilmesi için bu örgütsüzlüğe son vermenin gerekliliğini, yurtsever ve devrimci kadınları toparlayacak kadın derneklerinin ülke çapında kurulmasının marksist-leninistler için acil bir görev olduğunu belirtti.

En son konuşan bir ev kadını, ev kadınlarının büyük bir devrimci potansiyel taşıdığını fakat ailelerinin ve toplumun baskısı yüzünden devrimci kitle eylemlerine aktif olarak katılamadıklarını belirtti. Çoğu ev kadınları üzerinde, toplumun kadın konusundaki gerici fikirlerinin etkileri olduğunu da anlatan kadın arkadaş, kadınlarımızın, mücadeleye katılabilmek için, bu gerici fikirlerle savaşmalarının şart olduğunu söyledi. ve 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü'nün, tüm halk kadınlarının devrimci saflara katılması için bir çağrı olduğunu belirterek konuşmasını bitirdi.

Toplantıda ayrıca, kadınlar üzerine yazılan devrimci şiirler okundu. Bir kız arkadaş saz çalarak devrimci marşlar ve türküler söyledi. Toplantıya katılan kadınlar, faşizme, sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesinde yaralanarak sakat kalan yiğit bacıları Kutsiye Bozoklar için, kendi aralarında yardım topladılar. İçilen devrim andıyla da toplantı sona erdi.

Devrimcilerin Adana'da ilk defa kadınlar gününü kutlamaları toplantının en önemli yanıydı. Fakat toplantıya katılan kadınların sayısı azdı. Bunda proleter devrimcilerin kadınları yeterince seferber edemeyişleri - nin rolü olduysa da asıl etken devrimcilerin şimdiye kadar kadınlar arasındaki çalışmaya yeterince önem vermeyişleridir. Bu toplantı devrimcilere, halk kadınlarının, kendi kadın örgütlerinde örgütlendirilmelerinin mutlak bir zorunluluk olduğunu kadınları devrimci mücadeleye çekebilmek, onları faşistlerin, sosyal-faşistlerin ve tüm gericilerin etkisinden kurtarabilmek için bu yoldaki çalışmaya girişmek gerektiğini daha iyi kavrattı.

ANKARA

8 Mart "Uluslararası Kadınlar Günü" Ankara'nın Akdere semtinde kutlandı. Halkın Birliği taraftarı kadınlar tarafından düzenlenen toplantıdan önce, 8 Mart "Uluslararası Kadınlar Günü" için hazırlanan bildiri, Ankara'nın birçok semtinde dağıtıldı. Toplantıya, 60-70 civarında kadın ve genç kız katıldı.

Toplantıda, önce bir kız arkadaş, 8 Mart'ın anlamını açıklayan, kadınlar üzerindeki katmerli baskı ve zulmü anlatan bir konuşma yaptı. Kız arkadaş, kadınlar katılmadan devrim olamayacağını vurguladı. "Kadınların kurtuluşunun ancak, çeşitli milliyetlerden halkımızın kurtuluşuyla ve komprador patronağa düzeninin ortadan kalkmasıyla mümkün olacağı" sözleri, coşkun alkışlarla karşılandı.

Daha sonra bir bacı devrimci şiirler okudu. Söz alan bir ana ise, kadınların da kocalarıyla birlikte omuz omuza mücadele etmeleri gerektiğini, annelerin devrimci kızlarına ve oğullarına engel olup, baskı yapmalarının yanlış olduğunu anlattı. Tüm devrimci anaları, faşizme ve sosyal-faşizme karşı birlikte mücadele vermeye çağırdı. Bundan sonra sahneye çıkan bir arkadaş devrimci marşları sazıyla çalıp söylerken, tüm kitle o na eşlik ediyordu.

Toplantı "Kadınlar katılmadan devrim olmaz", "Kadın ancak özgür bir toplumda özgür yaşayabilir", "Kadın-erkek eşitsizliğine son", "Yaşasın Türkiye ve Dünya emekçi kadınlarının birliği ve mücadelesi", "Yaşasın 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü" ve "Kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm" sloganlarının atılmasıyla sona erdi. ●

TUNCELİ:

8 Mart "Uluslararası Kadınlar Günü"nün kutlanması amacıyla, Pertek'e bağlı Aşağı Gülbahçe (Körmeş) Köyü'nde bir toplantı yapıldı. Toplantıya, emekçi kadınlar ve genç kızlar katıldı - lar.

Toplantıda iki kız arkadaş konuştu. Konuşmacı arkadaşlar, günün önemi ve anlamı üzerinde durdular, emekçi kadınlarla burjuva kadınlarının yaşantılarını ortaya koydular. Arkadaşlar, sosyal-faşist İKD'nin (İlerici Kadınlar Derneği) gerçek yüzünü ortaya serdiler, yoksul kadınların, yoksul erkeklerle birlikte mücadele etmeleri gerektiğini belirttiler. Konuşmacı arkadaşlar, kadınların kurtuluşunun ancak milli demokratik halk devrimiyle olacağını, bu amaca varmak için de bugün faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma görevine sıkı sıkı sarılmak gerektiğini anlattılar.

Olumlu geçen toplantının değerlendirilmesi yapıldıktan sonra toplantıya katılanlar dağıldılar.

Ergani Lisesi'nde 7 Mart günü Kürt milliyetçileri (Rızgari taraftarları) ile sosyal-faşistler arasında kavga oldu. Sosyal faşistlerin düzenledikleri gece ye mesaj gönderen Rızgari taraftarlarının mesajı onların Rus uşaklıklarına ters düştüğü için kabul edilmemişti. Ergani Lisesi'nde bunun üzerine tartışma açıldı. Sosyal-faşistler haksız oldukları açığa çıkınca kaba kuvvete başvurmak istediler. Fakat gereken cevabı aldılar. Kavga sırasında sosyal-faşist siyasetin gereği sıkışınca medeti polise haber vermekte buldular. Arkasından polise birçok isim verdiler. Kavga sırasında kavgada olmayan Yurtsever Gençlik ve Halkın Yolu taraftarlarından yurtsever devrimcilerin de ismini vermeyi ihmal etmediler. Bunun üzerine 12 kişilik listeyi sosyal-faşist lise müdüründen alarak arkadaşları mahkemeye verdiler. Mahkeme günü Yurtsever Gençlik taraftarı ve Rızgari taraftarı iki öğrenci tutuklandı. Gerekçe sosyal-faşistlerin iftira ve dipsiz yalanları...

Bu olay karşısında halkın tepkisi büyüyünce sosyal-faşistlerin taraftarları bu defa barış teklifleriyle paçayı kurtaracaklarını sandılar. Barışın tek yolu vardır. O da, bu arkadaşların, kendilerini devrimcilere düşmanyapan sosyal-faşist siyasetten vazgeçmeleridir. Yurtsever Gençlik, sosyal-faşizmi teşhir ederek, bütün devrimcileri bu etkiden kurtarmak için kararlılıkla mücadele ederek, sosyal-faşizmden bunun hesabını soracaktır.

PTT EMEKÇİLERİ ORTA YOLCULARA DARBE İNDİRDİ

19 Mart 1978'de Istanbul Tüm-PTT Der'in II. Olağan Kongresi yapıldı. Tüm PTT Der, mesleki bir kitle örgütüdür. Yani bir birim derneğidir. En geniş memur kitlesi kendi birim derneklerinde örgütlenmeli ve bu örgütlenme temelinde merkezi örgütlenmeye gitmelidirler. Aksi davranış kof bir merkeziyetçilik olur.

Eski yönetimde olan Devrimci Yol siyasetine karşı, başta Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarı memurlar ortak bir listeyle kongreye katılmaya karar verdiler. Çalışmalarını ajitasyon ve propagandalarını bu temelde yürüttüler. Fakat kongreye 3 gün kala Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarları, grup menfaatlerini, geniş memur kitlesinin menfaatlerine yeğleyerek ittifakı bozdular. Bunun iki sebebi vardı;

1. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarlarının yönetimde sandalye pazarlığına girerek, grupçuluk yapmaları ve Halkın Birliği taraftarlarına yönetimde yer vermek istememeleri,

2. GB hizibinin desteğini almak faydacı anlayışı ile Halkın Birliği taraftarı memurlarla ittifakı bozmak.

Kongreden 1 gün önce Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarı memurların ayrı ayrı liste çıkaracakları söylendi. Halkın Birliği kongre gününe kadar ittifakın sürdürülmesinden yanaydı. Kongre günü salona geldiklerinde Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarları grupçu bir tavırla Halkın Birliği taraftarlarını dışta bırakan bir ittifak oluşturmuşlardı. Buna rağmen Halkın Birliği taraftarı memurlar bu ittifak listesini desteklediler. Aksi taktirde orta yolcu eski yönetim kesinlikle kazanacaktı. Ve kongre divanını Yurtsever Demokratik Birlik kazandı. Kongrede Halkın Birliği ve çeşitli kuruluşlardan gelen mesajlar okundu. Tüm Der ve TRT Der adına konuşmalar yapıldı.

PTT'li devrimci demokrat memurlar, birim örgütlenmesini memur mücadelesinin önünde engel gören, örgüt içi demokrasiyi tanımayan PTT'li emekçilerin sorunlarına sahip çıkmayan, örgütsel bağımsızlığı zedeleyen anlayışlara sahip Devrimci Yol taraftarlarına ve sınıf işbirliğini vaaz eden Halkın Sesi taraftarlarına gerekli cevabı onları seçmiyerek verdi. Kongre çoğunluğunu Yurtsever, devrimci demokrat memurlar aldi. Halkın Birliği taraftarı memurlar, yeni yönetime, grupçu anlayışlara ..., faydacı eğilimlere, örgüt içi demokrasiyi yok eden tavırlara düştüklerinde PTT kitlesinin eski yönetime verdikleri cevabı vereceklerini belirtiyorlar.

Halkın Birliği taraftarı memurlar, doğru anlayışında sebatla yürüyecek, her türden sorumsuzluğa ve grupçuluğa karşı mücadele edeceklerdir.

TÜM ÇALIŞANLARA GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI!

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM VE İKİ SÜPER DEVLET!

PTT EMEKÇİLERİ BİRLEŞEREK TÜM HAKLARINI ALACAKTIR

PTT Türkiye'deki önemli kamu kuruluşlarından birisidir. Bu kurumun başındaki bir kaç tane büyük bürokratın dışında tüm işçi ve memurlar komprador burjuvazi ve toprakağalarının düzeni altında açlığa, sefalete, yoksulluğa sürüklenmişlerdir. Haberleşme dalı özel önem taşıdığından, faşist diktatörlük bu kurumdaki her uyanışı çeşitli yöntemlerle bastırmaya çalışmaktadır.

PTT'de diğer işyerlerinde olduğu gibi keyfi yönetim sürmekte, sürgünler eksik olmamaktadır. Posta taşıyıcılarına hiçbir güvenliği olmadan kıymetli evrak taşıtılması ve herhangi bir ödeneğin verilmemesi, devrimci, demokrat yurtseverlerin, "asi" ve "başkalarını etkiliyor" bahanesiyle sürgünlere gönderilmesi en bariz örneklerdir.

Gizli teskiye varakası yöntemiyle, tek tek müdürler, işçiler ve memurlar hakkında gizli rapor hazırlanmakta ve tabii ki bu yöntem, özellikle, devrimci, yurtsever memurlar için geçerlilik kazanmaktadır. Bu faşist uygulama kesinlikle kaldırılmalıdır.

PTT'nin personel yönetmeliği, memurun siyasete karışmasını engellemek, faşist diktatörlüğün ve bütün olarak komprador burjuvazi ve toprakağalarının devletinin çıkarlarına hizmet edecek şekilde hazırlanmıştır. Amir-memur ve işçi ilişkileri faşist disipline dayanmaktadır.

PTT'de işgüvenliği bir bütün olarak olmamasına rağmen, kanal kazıcı ve hat döşeyicileri iş güvenliğinden tamamen yoksundurlar.

İzin, rapor, yemek ve kreş gibi sorunlar memur ve işçilerin karşısına çıkmaktadır. İzinler tam olarak kullanılamamakta, izne gidenler istenildiği zaman geri çağrılabilmektedir.

Bazı yerlerde verilen yemekler ise iyi çıkmamakta, normal beslenmeyi sağlıyamamaktadır. Evli memur ve işçi kadınlar için kreş sorunu büyük önem taşımaktadır.

Ücret ve mesai sorunlarına gelince; bu hayat pahalılığında alınan ücretlerle geçinilmesi başlıbaşına bir sorundur. Komprador burjuvalar ve toprakağaları çeşitli yolsuzluklarla vergi kaçakçılığı yaparken işçi ve memurların her ücretinden hatta fazla mesai paralarından dahi vergi kesilmektedir. Tatil günlerindeki ve diğer günlerdeki fazla mesailer haftalık 20 saati aştı mı, çalışıldığı halde fazla mesai ücretleri ödenmemektedir. Verilen ikramiyelere, karşılık kişi başına 10 liralık pulla taahhütname alınmakta ve bu taahhütname ile verilen ikramiyeler istenildiği zaman geri alınabilmektedir. Verilen ikramiyeden ayrıca vergi de kesilmektedir.

İşçi-memur ayrımı PTT'de vardır. Hakim sınıflar bu sorunun özellikle üstünü kapatmaya çalışıyorlar. Kendi resmi gazetelerinde yayınladıkları işçi-memur ayrımı kesinleştiği halde uygulamıyorlar.. Uygulanması halinde PTT'de çalışanların büyük çoğunluğu işçi kapsamına girecektir. Bu durum PTT'deki sendikalaşma mücadelesini hızlandıracaktır. Hakim sınıflar bundan, çok korkmaktadırlar. Fakat PTT emekçileri onların karşısına çelikten bir yumruk gibi dikilecek, hem sendikal hakkını alacak, hem de bu sendikaları faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarına terketmeyecektir.

Bütün bu sorunlar komprador burjuvazi ve toprakağalarının düzeninin ürünleridir. Şimdi hükümet olan Ecevit bu düzeni savunduğu halde bozuk düzen nutukları atmakta, fakat sınıfsal niteliği gereği mevcut komprador patron-ağa devletini sağlamlaştırmaya çalışmaktadır. Onun seçim vaadlerinin sahteliği her geçen gün daha fazla anlaşılmaktadır.

İzmir PTT'den Devrimci Demokrat memurlar şunları belirtiyorlar;

"Biz Devrimci Demokrat memurlar, bütün bu sorunların çözümünün gerçekte Milli Demokratik Halk Devrimi ile olacağını biliyoruz. Kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir. Faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma mücadelesine sıkıca sarılalım. Yaşasın gerçekten Bağımsız ve Demokratik Türkiye!"

KAHROLSUN PTT'DEKİ FAŞİST VE GERİCİ YÖNETİM!

MEMURLARIN SENDİKAL HAKKINI ALMAK İÇİN İLERİ!

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

MAHKUMLAR ÜZERİNDE ZULME VE SÖMÜRÜYE SON

Sömürücü bir düzenin zindanları da sömürü ve baskıya dayanır. Yozgat cezaevinde çalıştırılan mahkumların sırtından milyonlar vurulur, hapishane idaresi tarafından. Mahkumlar bu düzenin suç işlettiği kurbanlarıdırlar. Ama bu düzen onların peşini mahpushanede de bırakmaz. Orada da mahkumları sömürür, baskı yapar, ezer.

Halı Atölyesi, cezaevi idaresinin mahkumların sırtından büyük sömürü vurduğu bir işletmedir. Elbette ki çoğunluğu yoksul halktan gelme mahkumlar yıllar süren cezalarını çekerken geçimini sağlamak için çalışmak zorundadırlar.

Mahkumlar atölyede tam iş günü çalışırlar. Toplam 40 tezgahta 160 mahkum çalışır. Adalet Bakanlığının tesbit ettiği usta ücreti günlük 16,50 lira, aylık 495 lira, kalfa: günlük 16.60 lira, aylık 480 lira, çırak: günlük 15,50 aylık 465 liradır. Bakanlığın tesbit ettiği bu ücretler bile tam iş günü çalışan mahkumların üzerinde büyük bir sömürüyü göstermektedir. Fakat cezaevi idaresi bu ücretleri de fazla görmekte ve mahkumlara bunları bile vermemektedir. Sadece ustalara herbirine ayda 200 lira dağıtmakta, ustalar da aldıkları bu paradan 30-40 lirasını kalfalara, 10-15 lirasını da çıraklara vermektedirler. Usta, kalfa, çırak bütün emekçilere verilmesi gereken parayı hesaplarsak: 40 usta 19800 lira, 50 kalfa 24.000 lira, 70 çırak 32750 lira, yani toplam 76370 liradır. Cezaevi idaresi bu paradan sadece 40 ustaya verdiği toplam 8000 liranın dışında kalan 68370 liraya elkoymakta, faşist müdür, başgardiyan ve doktor arasında paylaşmaktadır. Halıların satılmasından elde edilen yaklaşık 900bin lira civarında gelirin yarısı ise normal sömürü karı olarak yine cezaevleri idaresine kalmaktadır.

Cezaevi idaresi sadece halı atölyesinde değil daha bir çok yerde sömürü yapmaktadır. Bu yerlerden biri de kantindir. Kantinde satılan tursil, tuz ve bir çok yiyecek maddesi dışarıya göre oldukça pahalı satılmakta ve idare buradan da kar elde etmektedir.

Yine bir diğer sömürü alanı, çay ocağıdır. Çay ocağı idare ile kendine göre seçtiği cezaevi ağaları tarafından ortaklaşa işletilir. Mahkumlara çay defalarca demlenerek verilir ve buradan da kar elde edilir.

Cezaevi idaresinin bir diğer sömürü alanı rüşvet almaktır. Meselâ halı atölyesinde çalışmak istemeyenmahkumlar 4-5 bin lira rüşvet verip karşılığında azad edilirler.

Cezaevi idaresinin diğer bir işi de mahkumlara baskı yapmaktır. Cezaevinin faşist idaresi hemen işe başlar, küfür, tehdit hücre ve adına kırat dediği falakaya çekerler. Yine faşist idarenin başvurduğu diğer baskı usulleri; kerpetenle bıyık yolma, tırnak sökme çeşitli işkence metotlarıdır. Mahkumların birlikte volta atması, oruçta sigara içmesi vs. suçtur ve yukarıdaki cezalardan birine çarptırılırlar.

Mahkumlara çıkarılması öngörülen yemek ve iaşe tam verilmiyor. Cezaevi idaresince bütün bunlar yetmezmiş gibi, mahkumların kitap okumaları yasaklanmakta, ve sürekli imamlar getirilerek şartlandırılmaya çalışmaktadır.

Faşist cezaevinin bütün bu sömürü ve baskılarına karşı çıkan bilinçli mahkumlar idarenin tehdit, dayak, hücre gibi cezalarına maruz kaldılar. İdarenin baskılarına karşı çıkan birçok siyasî mahkum idare tarafından müşahadeye kondu ve hala orada tutulmaktadırlar.

İdarenin faşist baskılarına ve sömürüsüne karşı bilinçlenen mahkumlar bir gün bunun hesabını soracaklardır. Mahkumların mücadelesi zulme ve sömürüye karşı mücadelenin bir parçası olacak ve onlar ancak Milli Demokratik Halk Devrimiyle kurtulacaklardır.

-Mahkumlar üzerindeki zulüm ve sömürüye son!

-Zindanlar Boşalsın, Genel Af!

Faşizmi yıkmanın yolu kitlelerin tükenmez harekete gücünü geçirmektir

şizme karşı kitle eylemlerine karşı çıkan bazı demokrat yazarların anlayamadığı, yanlış değerlendirdiği budur.

Kont-gerillayı, işkencecileri koruyarak, Eğitim Enstitülerinde danıştay kararlarını uygulamıyarak, devlet örgütü içindeki faşistleri temizlemiyerek, faşizmin güçlerini korumasına hizmet eden Ecevit, şimdi de kitle eylemlerine karşı durarak, faşizmi halka karşı korumaktadır Ecevit faşistlerle kolkola, halka karşı yürümektedir.

Faşist diktatörlüğe ve onun saldırılarına karşı mücadelenin, tek doğru ve etkili yolu, geniş halk yığınlarının eylemini geliştirmek ve bu mücadelelere önderlik etmektir. Revizyonizmin, reformizmin,oportünizmin kitleler üzerindeki ideolojik etkisini kırmanın ve sosyal-faşizmi tecrit ederek ezmenin yolu da budur. Faşist diktatörlüğün, kitle mücadelesinin gelişip daha üst bir aşamaya, silahlı mücadele aşamasına yükselmesiyle, uzun süreli halk savaşı yoluyla yıkılması mümkün olacak, kökü kazınacaktır. Faşizmden ve sosyal-faşizmden nihai kurtuluşun yolu budur.

Faşizme karşı mücadele ederken iki önemli engel karşımıza çıkmaktadır. Bu engellerden birisi, Ecevit'in sözlerinde ifadesini bulan faşizme karşı kitle eylemlerini engelleme tavrıdır. Bazı demokratlar da bu tavrı benimsemektedirler. Bu görüşe göre, kitle mücadelesi faşizme çanak tutar ve provokasyon rolü oynar. Bugünlerde yaprak dahi kımıldamamalı, mevcut hükümet yıpranmamalıdır. Bu görüş, faşizme karşı mücadeleye en fazla zarar veren gerici bir düşünceyi yansıtmaktadır. Ülkemizdeki ve dünyadaki mücadele tecrübeleri, faşizme karşı mücadele ve faşizmin yıkılmasında tek etkili yolun kitlelerin aktif mücadeleleri olduğunu göstermektedir. Bu mücadeleye karşı çıkmak faşizme hizmet etmek anlamını taşır. Faşizmin milyonlarca halkın eylemiyle darbeler yiyerek beli kırılmadıkça, bu canavardan kurtulmanın imkânı yoktur.

Faşizme karşı mücadelede zararlı bir akım da bireysel terörizmdir. Bireysel terörizm yolunu tutan maceracılar da ters yoldan faşizme karşı mücadeleyi baltalamaktadırlar. Bunlar da diğerleri gibi kitlelerin gücüne güvenmediklerinden faşizme karşı mücadeleyi kitlelerin mücadelesi olarak değil, kitleler adına hareket etme iddiasındaki bir avuç devrimcinin bireysel terör eylemleri olarak kavrıyorlar. Kitle mücadelesinin dışında, ona asla hizmet etmeyen, sabotaj lar, soygunlar, suikastlar vb. gerçekleştiriyorlar. Bu eylemlerin bir bölümü doğrudan, doğruya faşistler tarafından halk kitlelerini aldatmada malzeme olarak ve halk kitlelerine saldırılarında bahane olarak kullanılıyor. Böylece amaç ne olursa olsun, bu eylemi yapanlar hakim sınıflara hizmet ediyorlar. İstanbul Üniversitesi katliamı sonrasında, 1 Mayıs Mahallesindeki cinayetler ve Uğur Gür'e saldırı olayının bu amaçla kullanıldığı ve anti-faşist mücadeleyi zayıflatarak, faşistlerin işine yaradığı ortadadır. Faşistler aylardırkolladıkları 1 Mayıs mahallesine baskın fırsatını, bu maceracı eylemle yakalamışlar ve kamuoyunda 1 Mayıs mahallesi halkının haklı mücadelesine sağlanan desteği ve duyulan sempatiyi yıkmaya çalışmışlardır. Ayrıca bu olaydan yararlanılarak Alibeyköy Güzeltepe gecekonduları da faşistlerce yeni hedef olarak gösterilmişter. Kısacası, bireysel terörizm de faşizme karşı mücadeleyi zayıflatan ve karşı durmamız gereken bir akımdır.

Faşizme karşı mücadele konusunda alınan tavır, sahte devrimci maskeleri düşürmektedir. Revizyonistler, oportünistler, reformistler, faşizme karşı mücadeleyi düzen sınırları içine hapsetmeye çalışmaktadırlar. Sosyal- faşistler, faşizme karşı duyulan tepkiden kendi menfaatleri için yararlanma çabasındadırlar. Bu nedenle görünüşte kitle eylemlerine karşı çıkmamaktadırlar. Fakat kitle mücadeleleri gelişerek, ileri boyutlara vardığında, onlar gerçek yüzlerini ortaya sermekte, mücadeleyi bastırmaya çalışmaktadırlar. Kitlelerin faşizme karşı aktif eylemleri sosyal-faşist gericiliğin ezilmesinde de en etkili eylemdir ve mutlaka, sosyal-faşizmin ezilmesi amacıyla birleştirilerek yürütülmelidir.

Marksist-Leninistler, faşizme karşı kitle eylemlerinin içinde yer almışlardır ve alacaklardır. Bu mücadelede yerimiz en ön saftadır. Kitle eylemleri içinde tereddüt_ yılgınlık yayan mücadeleyi söndürmeye çalışan pasifist eğilimlere olduğu kadar, güçleri dağıtan maceracılığa da karşı durmalıyız. Kitle mücadelesinde sonuna kadar sebat ederek, kitleleri daha yüksek mücadele biçimlerine hazırlamalı seferber etmeliyiz Halka sahte kurtarıcıları, sahte umutları dost görünüşlü düşmanları mücadele içinde tanıtmalı, onları kendi tecrübelerinde eğitmeliyiz.

Faşist diktatörlük kendiliğinden yıkılmayacak, sosyal

-faşizm kendiliğinden yok olmayacaktır. Bu amaçlarımıza ancak doğru çizgide ilerleyen mücadeleyi sabırlıca geliştirerek varabiliriz. Bu mücadele ancak faşist diktatörlüğün yerine kurulacak birdemokratik halk iktidarını amaç edindiğinde tutarlılıkla yürütülebilir. Yoksa, faşist diktatörlük yerine, kompradorların ve ağaların bir başka biçimdeki gerici diktatörlüğünü savunarak mücadele başarıya ulaştırılamaz, mücadelede kalıcı başarılar sağlanamaz. İşte bu amaçla, kitle mücadelelerini halk demokrasisi düzenine varmak için geliştirmeli, yükseltmeliyiz.

İşçiler, köylüler, öğrenciler, memurlar tüm halkımız; faşizme karşı mücadeleyi, sosyal-faşizme karşı mücadeleyle birleştirerek yürütelim. Ecevit gibilerinin, yalanlarına, sahte vaadlerine ve tehditlerine kulak asmayalım. Faşizme gerçekten karşı olanlar, ona karşı yürütülenkitle eylemlerinin karşısında durmazlar. Ecevit ise, faşizme karşı olduğunu söylerken faşistleri halkın mücadelesinden korumaya çalışıyor, mücadele edenleri ise cezalandırıyor. İşkenceciler, faşist katiller kollarını sallayarak gezer, kontr-gerillacı paşalar meclis sandalyelerinde, banka ve devlet koltuklarında otururlarken, faşist canilere karşı direnenler hapse atılıyor. Ecevit'in bu tutumuna karşı mücadele edelim, tutuklanan yurtseverlerin serbest bırakılmasını isteyelim. Bireysel terörizme karşı çıkarak maceracılığı, bu çıkışı olmayan ve 'hakim sınıfların kucağında konaklayan yolu mahkûm edelim. Şehirlerde, köylerde, gür sesimizi faşizme ve sosyal-faşizme karşı yükseltelim. Faşist saldırılar karşısında susmayalım, her saldırıya kitle eylemleriyle karşılık verelim. Marksist-Leninist hareket önderliğindeki faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve halk demokrasisi düzenini kurma mücadelesi etrafında sıkıca birleşelim.

Faşist engeller yıkılarak "Halkla Dayanışma gecesi" yapıldı

9 Mart 1978 günü Adana Dumlupınar Halk Kültür Derneği'nin (DHKD) düzenlediği "Halkla Dayanışma" gecesi, faşist diktatörlüğün, her türlü engelleme ve yıldırma eylemlerine rağmen gerçekleştirildi.

Öncelikle emniyet teşkilatı, mevcut kanunları dahi hiçe sayarak, derneğin bilançosunu istemeye kadar bir yığın keyfi istekler öne sürdü. İzin için giden dernek yöneticilerini tehdit ettiler, hakaret ettiler. Avukatlar, çeşitli demokratik çevrelerin uyarıları ise "Emniyetçiler"ce geçiştirildi. Hatta direniş karşısında "izin verilsin" diyen emniyet müdürüne rağmen, 1. Şube başkomiseri "Ünver Coşkun" orada kendi kanunlarının geçerli (!) olduğunu ispatlamaya uğraştı.

Bütün bu baskı ve yıldırma eylemlerinin amacı, Adana'da zayıf olan demokratik mevzileri kullanma ve geliştirme mücadelesini ne pahasına olursa olsun engellemek, hiç olmazsa geciktirmekti. Ancak bütün bunlar sökmedi. Üç Dünya konulu konferans izinlerinden sonra bu izni almada da devrimciler bir adım bile gerilemediler. Kararlılıkla meselenin üstüne gittiler. Devrimciler sonunda "haydi gidin gecenizi yapın" deyip izin kağıdı vermeyen faşist polisin tertibini de boşa çıkardılar. Onlar izin kağıdı olmazsa geceyi "kanunsuzdur" diyerek dağıtabileceklerini hesapladılar ve arkadaşlar başlama saatine 6-7 saat kala izin kağıdını söke söke aldılar.

Geceye 1500'ün üzerinde kadın erkek, yaşlı, genç, işçi, esnaf memur, öğrenci halk katıldı. Devrimci coşkunlukla geçen gece, devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Ozanların Türküleri ve şiirleri ile devam etti. Bir proleter devrimcinin yaptığı konuşma ise kitleleri eğitici oldu. Ecevit hükümetinin, sahte "halkçılığını" devalüasyon, hayat pahalılığı, kontr-gerilla vb. konularıyla teşhir etti.

Daha sonra kitlelerin devrimci bir coşkunlukla karşıladığı misafir ozan Aşık Vicdani devrimci türküler söyledi. Özellikle "dönekler", "oportünist üç dünya teorisi" ve "Bacı Bacı" türküleri çok beğenildi. Uzun süre kitle Vicdani'yi sahneden indirtmedi. Gene misafir Ozan Serveri'nin söylediği "Kontr-gerilla" ve "Pir Ahmet Yoldaş" türküleri halkın gönlünde yer etti. Gece "işkence" konulu konuşma ve bir ozanın Kürtçe okuduğu türkülerle devam etti. Ve kitlelerin devrim andı içmesiyle son buldu.

Kitle mücadelesinin bir biçimi olarak ele alınan gecenin başarılı olabilmesi için proleter devrimciler bütün güçlerini seferber ettiler. Kitlelere genişçe duyuru yaptılar. Ayrıca ev ev kahve kahve, dükkan dükkan dolaşarak önemli ölçüde bilet sattılar. Fabrikalara, işyerlerine biletleri ulaştırdılar.

DHKD de bütün demokratik kuruluşlara, mahalle vb. derneklere çağrı yapmış el ilanları dağıtmıştı.

Gecenin başlarında var olan slogan yarışçılığının kitlelerin üzerinde olumsuz bir etkisi oldu. Slogan yarışçılığının başını çeken Devrimci Yol taraftarları kendi kendilerini halktan tecrit ettiler. Sonunda salonu terk etmek zorunda kaldılar. Bir iki kişiyle bir köşeye yamanmış Devrimci Proletarya adlı hizipçiler ise ne yaptığını bilmezlik içindeydiler. Halkın Kurtuluşu taraftarlarının, Devrimci Proletarya hizibiyle yumruklaşmaya girişmesi de grup menfaatlerini herşeyin üstünde tuttuklarını gösterdi.

Bu olumsuzluklara rağmen, devrimci fikirlerin Adana halkına ulaşmasına hizmet etti. Halkın devrimci mücadelesini geliştirmede başarılı bir adım oldu.

BİRLİK MÜCADELE ZAFER ŞİARIYLA İLERİ!

YAŞASIN DEMOKRATİK MEVZİLERİ KULLANMA VE KORUMA MÜCADELEMİZ!

Filistin halkının direnişi, siyonizmi ve süper devletleri ezerek zafere ulaşacaktır

İsrail siyonistleri iki hafta önce Filistinli göçmenlerin yaşadığı Güney Lübnan'ı işgal etti. Siyonist İsrail işgalcilerinin 30 bin kişilik askeri kuvvetle karadan, denizden ve havadan yaptığı son saldırı şimdiye kadar yaptığı en büyük saldırılarından biridir. İsrail kuvvetleri 100 km.lik İsrail-Lübnan sınırı boyunca 10 km. genişliğinde, Lübnan topraklarını işgal ettikleri bu saldırıda, karadan tank ve top atışlarıyla Filistinli göçmen kamplarını ve Lübnanlı diğer sivil yerleşme merkezlerini yerle bir ederken, saldırılarını bilhassa, Filistinli gerillaların güçlü olduğu yerlere yoğunlaştırdılar. İşgalci İsrail kuvvetleri Filistinli ve Lübnanlılara karşı başarı sağlamak için en son geliştirilmiş teknikle yapılan Amerikan F-15 bombardıman uçaklarıyla da havadan bombalıyorlardı.

İsrail siyonistlerinin Güney Lübnan'a yaptıkları saldırıya karşı Filistin Kurtuluş Örgütü gerillaları, dişe diş bir direniş gösterdiler. İşgal kuvvetleriyle kimi yerde göğüs göğüse çarpışmalara girerek, kimi yerde ani saldırı ve sabotajlarla asker, tank ve uçak kaybı verdirdiler.

İsrail saldırısı birinci haftasını doldurmuşken Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi bir toplantı yaparak, İsrail kuvvetlerinin çekilmesi ve bölgede Birleşmiş Milletler barış gücünün yerleştirildiği bir tampon bölgenin kurulması kararına vardı.

İsrail siyonistleri Güney Lübnan'a "Filistinlilerin kökünü kurutma" amacıyla giriştikleri son saldırıyı bazılarının sandığı gibi Filistin gerillalarının bir müddet, önce İsrail'de giriştiği "yolcu otobüsünü havaya uçurma" eylemi nedeniyle yapmadılar. Zaten bunu kendileri de açıkladılar. Amaçlarının hiç bir direniş imkanının kalmadığı bir "temizleme" olduğunu küstahça açıkladılar. İsrail siyonistlerinin Ortadoğu'daki işgalci yayılma saldırılarının arkasında doymak bilmiyen Amerikan emperyalist tekellerinin Ortadoğu'yu hakimiyetleri altına alma ve Arap petrollerini tamamen ele geçirme hırsı yatmaktadır. Bu talandan alacakları payla Amerika'ya köpekçe bağlanan İsrail gericilerini Filistinlileri yurtlarından kovduktan sonra, göçmen olarak yaşadıkları yerde bile "kökünü kazımaya" zorlayacak kadar saldırganlıkta küstahlaştıran neden de budur.

İsrail siyonistlerini Ortadoğu'ya fedai salan Amerikan emperyalistleri İsrail'in son saldırısını desteklerken, işgal tamamlandıktan sonra İsrail kuvvetlerinin Güney Lübnan'da kalmasından yana olmadıkları laflarıyla hem kendi saldırganlığını Arap halklarının gözünden gizlemeye hem de bu saldırıya karşı çıkan kendisine bağımlı Ürdün, Suudi Arabistan vs. gerici hükümetlerini fazla darıltmamaya çalışıyor.

Diğer yandan Rus sosyal-emperyalistleri de bu kargaşalıktan istifade ederek mevzi kazanmaya ve nüfuz sağlamaya çalışıyorlar. Sahte "anti-emperyalist" pozlar takınarak emperyalist yüzlerini gizlemeye, FKÖ'yü etkisine almaya ve birçok Arap ülkesini dahada bağımlılaştırmaya çabalıyorlar. 1910'larda Alman emperyalistlerinin İngiliz sömürgecilerine karşı uyguladığı, keskin "işgalciliğe karşı", "saldırıya karşı" nutukları atıyorlar.

İşte Ortadoğu'daki kargaşalığın nedeni Amerikan emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri başta gelmek üzere tüm emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin nüfuz kazanmak, petrolleri ele geçirmek, için tertipledikleri saldırılar ve entrikalardır. Onlar Arap ve Filistin halklarının kanı üzerine kendi tekellerinin sömürücü saltanatını kurmak istiyorlar.

Ortadoğu'da iki süper devlet arasındaki yağma ve nüfuz alanları üzerine rekabet özellikle son yıllarda daha da şiddetlendi. Enver Sedat'ı kendisine bağlıyan Amerika Mısır'ı Rusya'dan koparıp kendisine bağlamayı başardı. Enver Sedat'la İsrail arasında hazırlandığı son "barış" gösterisinden sonra Filistin direnişini yok etmek için şartların elverişli hale geldiğini hesabeden Amerika, Ortadoğu'daki fedaisi İsrail'e saldırı işaretini verdi. İsrail saldırısı bütün bu hesaplar üzerine tertiplendi.

Şimdi bir yandan Filistin gerillalarının direnişi devam ederken İsrail siyonistleri işgal ettikleri yerlerden çıkmayacaklarını açıklamaktadırlar. Birleşmiş Milletler güvenlik konseyi kararı İsrail'e işgal ettiği yerden çıkması yönünde etki yapacak gibi görünse de gerçekte fazla etkili olamıyacaktır. Çünkü İsrail saldırganları işgalden vazgeçme karşılığı, Birleşmiş Milletlerden Filistinlilerin İsrail işgali altındaki vatanları için "hak talep etmeme" garantisi istemektedir. Yani İsrail siyonistlerinin Filistin vatanı, ve diğer Arap toprakları üzerindeki işgalini meşrulaştırmak istemektedirler. Bugün Birleşmiş Milletler'in veya bir başkasının, İsrail işgalcilerine karşı çıkmasının tek doğru yolu, Filistin direnme hareketini ve Arap halklarını, İsrail işgaline karşı diplomatik olsun, askeri olsun, her yönüyle desteklemek ve siyonistleri sadece Güney Lübnan'dan değil işgal ettikleri bütün Filistin ve Arap topraklarından çıkarmak olmalıdır.

İsrail işgalini açıkça destekleme cesaretini gösteremiyen taze Amerikancı Sedat sadece "barış" çabalarını bozacağı için İsrail'e sitemde bulundu. Sedat'ın İsrail saldırganlığını dolaylı tasvip eden bu tavrı, "Üç dünyacı" Aydınlık oportünistlerinin telaşla göstermek istedikleri gibi "anti-emperyalist"liğinden, "Filistinlilerin milli haklarını savunduğundan" değil, İsrail siyonistleriyle olan Amerikancı yakınlığından geliyordu. Aydınlık oportünistleri İsrail'i kışkırtanın Rus sosyal-emperyalistleri olduğunu söylüyorlar. Fakat Amerika'nın bırakalım İsrail'i kışkırtan bu saldırıda en ufak günahının dahi olmadığını ima ediyorlar. Gerçi utanmasalar bunu açıkça da söyliyecekler. Buna kanıt olarak "Rusların teşvik ettiği Filistinlilerin baskınının İsrail'i kışkırttığını ve son büyük saldırıya sebep olduğunu" gösteriyorlar. Bu kanıt İsrail saldırganlarının sınıf niteliğine ve Amerikan uşaklığına aykırı savaşları kişisel hırslara bağlıyan gerici tarihçilerin görüşüdür. İsrail kahve kabadayısı mıdır ki bir baskına kafası bozulmayla 30 bin kişilik askeri saldırıya girişsin. Dış görünüş öyle görünse de gerçek neden bu değildir. Zaten bu olmadığını tersine amaçlarının "Filistinlilerin kökünü kazımak" ve böylece işgal ettiği yerlerde İsrail'in güvenliğini garanti altına almak olduğunu Begin'in kendisi açıklamıştır. Aydınlık oportünistlerinin bütün gayretleri saldırının arkasındaki Amerikan emperyalistlerini temize çıkarmaktır. Ne yapsınlar yoksa "Üç Dünya Teorisi"nin "Amerikan emperyalistlerinin saldırgan olmadığı", "gücünü kaybetmemesi daha iyidir" gibisinden safsataların emperyalist dünyanın gerçeklerine uygun olmadığı açığa çıkacak.

Filistin ve Arap halklarının, dünya barışının ve emperyalizme karşı dünya devrimci güçlerinin menfaatine olan tek çözüm yolu vardır: İsrail siyonistlerinin şimdiye kadar işgal ettiği bütün Filistin ve Arap topraklarından çekilmesi ve Filistinlilerin kendi kaderlerini tayin hakkının yani kendi devletini kurmalarının sağlanması. Bu da ancak Filistin ve Arap halklarının İsrail işgalcilerine karşı silahlı mücadelesiyle sağlanabilir. İşgalciliğe karşı olan dünyanın bütün ilerici ve devrimci güçlerinin yapması gereken budur. Ancak bu çözüm Amerikan tekellerinin hegemonya hevesini petrolleri tam ele geçirme hırsını kursağında bırakır. Kargaşalığı ortadan kaldırarak diğer süper devlet Rusya'nın yararlanamıyacağı bir ortam yaratır.

Amerikánın Ortadoğu'da yaktığı, Rusya'nın ise alevlerinden istifade etmeye çalıştığı savaş alevleri, Filistin ve Arap halklarının uyanmasına, iki süper devlete ve İsrail siyonistlerine karşı kurtuluş mücadelesini yükselterek başarıya ulaşmasına sebep olacaktır. Bunu hiç bir gerici, hiç bir oportünist önleyemez.

BİR-DA

1- BİR-DA
Divanyolu Cad. Biçkiyurdu Sk.
Artvin Apt. 6/4
Cağaloğlu-ISTANBUL

2- ÇİĞDEM KIRTASİYE
Altındağı Cad. 39/C ANKARA

3- BİR-DA
Eyüboğlu Mahl. Eblihan Cad.
Eski Vali Konağı Yeni Lök Pasajı No: P 02 GAZİANTEP

4- HALK KİTABEVİ
Ordu Cad. Güzel Pasajı
ERZİNCAN

5- BİRLİK KİTABEVİ
Dumlupınar Mah. 196 Sk. No: 13/B İSKENDERUN

6- BİR-DA
Halep Çarşısı Kat.2 ADANA

7- BİRLİK KİTABEVİ
Şanlı Sok. Okullar Cad.
TUNCELİ

8- LAŞER KİTABEVİ
İzzet Paşa Cad. Saray Pasajı
DİYARBAKIR